

Σχεδιασμός Βιομηχανικού Κτιρίου με Πολλαπλές Γερανογέφυρες

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατσίμπαλης Εμμανουήλ

Επιβλέπων: Ιωάννης Βάγιας

Αθήνα, Μάρτιος 2017 ΕΜΚ ΔΕ 2016/51

Κατσίμπαλης Ε. Γ. (2017). Σχεδιασμός Βιομηχανικού Κτιρίου με Πολλαπλές Γερανογέφυρες Διπλωματική Εργασία ΕΜΚ ΔΕ 2016/51 Εργαστήριο Μεταλλικών Κατασκευών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Αθήνα.

Katsimpalis E. G. (2017). Design of an industrial building with multiple cranes Diploma Thesis EMK ΔE 2016/51 Institute of Steel Structures, National Technical University of Athens, Greece

Πίνακας περιεχομένων

Π	ερίληψη .		3
A	bstract		4
E	υχαριστίεα	;	5
1	Παρουσ	ίαση έργου	7
	1.1 Γεν		7
	1.1.1	Κύριοι φορείς	8
	1.1.2	Κεφαλοδοκοί και λοιπά οριζόντια στοιγεία	9
	1.1.3	Σύνδεσμοι δυσκαμψίας	10
	1.1.4	Μετωπικοί στύλοι	12
	1.1.5	Τεγίδες	12
	1.1.6	Μηκίδες	13
	1.1.7	Φύλλα επικάλυψης	14
	1.2 Γερ	ανογέφυρες	14
	1.2.1	Γενικά	14
	1.3 Yλι	κά της κατασκευής	16
	1.3.1	Δομικός χάλυβας	16
2	Δράσεις	επί της κατασκευής	17
	2.1 Eισ	αγωγή	17
	2.2 Mó	νιμες δράσεις	17
	2.3 Me	ταβλητές δράσεις	17
	2.3.1	Κινητό φορτίο οροφής	17
	2.3.2	Φορτίο χιονιού	18
	2.3.3	Δράσεις ανέμου	22
	2.4 Dop	ρτία Γερανογεφυρών	30
	2.4.1	Γενικά	30
	2.4.2	Δυναμικοί συντελεστές	30
	2.4.3	Συνδιασμοί δράσεων	31
	2.4.4	Κατακόρυφα φορτία	31
	2.4.5	Οριζόντια φορτία	32
	2.4.6	Υπολογισμός φορτίων γερανογέφυρας	35
	2.4.7	Κανονισμός για πολλαπλές γερανογέφυρες	42
	2.5 Σεισ	σμικά φορτία	42
	2.5.1	Κατηγορία εδάφους	43
	2.5.2	Κατηγορία και συντελεστής σπουδαιότητας	44
	2.5.3	Ζώνες σεισμικής επικινδυνότητας	44
	2.5.4	Βασική προσομοίωση της σεισμικής δράσης	45
	2.5.5	Μέθοδοι ανάλυσης	47
	2.5.6	Εφαρμογή στη συγκεκριμένη κατασκευή	47
	2.6 Συν	δυασμοί φόρτισης	47
	2.6.1	Γενικά	47
	2.6.2	Οριακή κατάσταση αστοχίας	49
	2.6.3	Οριακή Κατάσταση Λειτουργικότητας	49
3	Δοκοί κ	ύλισης	50
	3.1 Aπ	αιτούμενοι έλεγχοι	50
	3.1.1	Γενικά στοιχεία	50
	3.1.2	Τροχιές	51
	3.1.3	Έλεγχοι στην ΟΚΑ	51

	3.1.4	Έλεγχοι στην ΟΚΛ	54
	3.1.5	Έλεγχος κόπωσης	56
	3.2 DOM	κός κύλισης μονοτρόχιας γερανογέφυρας 12,5tn	57
	3.2.1	Χαρακτηριστικά και κατάταξη διατομής	57
	3.2.2	Οριακή κατάσταση αστοχίας	58
	3.2.3	Οριακή κατάσταση λειτουργικότητας	63
	3.3 Doi	κός κύλισης γερανογέφυρας διπλού φορέα	64
	3.3.1	Χαρακτηριστικά και κατάταξη διατομής	64
	3.3.2	Οριακή κατάσταση αστοχίας	64
	3.3.3	Οριακή κατάσταση λειτουργικότητας	71
	3.3.4	Κόπωση	73
4	Διαστασ	σιολόγιση φορέα	75
	4.1 Γεν	ικά	75
	4.2 Aπ	αραίτητοι έλεγχοι	76
	4.2.1	Κατάταξη διατομών	76
	4.2.2	Έλεγχοι διατομής σε ΟΚΑ	77
	4.2.3	Έλεγχοι μέλους σε ΟΚΑ	82
	4.2.4	Έλεγχοι λειτουργικότητας	86
	4.2.5	Λοιποί έλεγχοι και κανονισμοί	87
	4.3 Yπ	οστυλώματα	88
	4.4 Zuy	νώματα	90
	4.4.1	Άνω χορδή ζυγώματος	90
	4.4.2	Κάτω χορδή ζυγώματος	91
	4.4.3	Δικτύωμα ζυγώματος	91
	4.5 Opt	ιζόντια στοιχεία	92
	4.6 Kα	τακόρυφοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας	93
	4.7 Opt	ιζόντιοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας	93
	4.8 Пре	όβολοι έδρασης δοκών	94
	4.9 Mε	τωπικοί στύλοι	95
	4.10 Τεγ	ίδες	96
	4.11 Mŋ	κίδες	96
	4.12 Περ	ριορισμός βλαβών	97
5	Συνδέσε	εις	98
	5.1 Έδρ	ραση υποστυλώματος	98
	5.2 Σύν	νδεση κοντού πρόβολου με υποστύλωμα	100
	5.3 Σύν	νδεση υποστυλώματος με την άνω χορδή ζυγώματος	104
	5.4 Σύν	νδεση Οριζόντιου Συνδέσμου Δυσκαμψίας	106
	5.5 Ae	ττομέρειες μηκίδας και τεγίδας	108
6	Βιβλιογ	ραφία	109
П	αράρτημο	α Α. Στοιχεία γερανογεφυρών	111

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΜΚ ΔΕ 2016/51

Σχεδιασμός Βιομηχανικού Κτιρίου με Πολλαπλές Γερανογέφυρες

Κατσίμπαλης Ε. Γ. (Επιβλέπων: Βάγιας Ι.)

Περίληψη

Στη παρούσα διπλωματική σχεδιάστηκε μονώροφο βιομηχανικό υπόστεγο, κατασκευασμένο εξ' ολοκλήρου από χάλυβα, με μήκος 50 μέτρα και πλάτος 25, το οποίο βρίσκεται στο νομό Βοιωτίας και χρησιμοποιείται ως χώρος παραγωγής μηχανολογικού εξοπλισμού. Στην κατασκευή εδράζονται συνολικά 4 γερανογέφυρες σε δύο επίπεδα, με δύο μονοτρόχιες (monorail) ανυψωτικής ικανότητας 12,5 τόνων στο κατώτερο επίπεδο και δύο ανυψωτικής ικανότητας 50 τόνων στο ανώτερο.

Η ανάλυση και διαστασιολόγηση του κτιρίου έγινε με βάση τους Ευρωκώδικες και τους αντίστοιχους Ελληνικούς Κανονισμούς. Η ποιότητα του δομικού χάλυβα που χρησιμοποιήθηκε είναι S355 και όλες οι διατομές, εκτός από τις δοκούς κύλισης των γερανογεφυρών ανυψωτικής ικανότητας 50 τόνων, είναι πρότυπες και ελατές. Πιο συγκεκριμένα, έγινε χρήση των κανονισμών:

Ευρωκώδικας 0 – Βάσεις Σχεδιασμού

Ευρωκώδικας 1 – Δράσεις επί των Κατασκευών

Ευρωκώδικας 3 – Σχεδιασμός Κατασκευών από Χάλυβα

Ευρωκώδικας 8 – Αντισεισμικός Σχεδιασμός Κατασκευών.

Η ανάλυση και διαστασιολόγηση έγινε με την χρήση του προγράμματος Sofistik 2014 και των διαφόρων υποπρογραμμάτων του. Επίσης χρησιμοποιήθηκε το πρόγραμμα Autodesk Robot Structural Analysis 2017 για το σχεδιασμό ορισμένων συνδέσεων.

Η εργασία αποτελείται από κεφάλαια μέσα στα οποία γίνεται περιγραφή του σκελετού του υποστέγου, παρουσιάζονται οι παραδοχές που πάρθηκαν για τον υπολογισμό των φορτίων που εφαρμόστηκαν στην κατασκευή και γίνεται διαστασιολόγηση και έλεγχος των μελών και ορισμένων συνδέσεων.

NATIONAL TECHNICAL UNIVERSITY OF ATHENS FACULTY OF CIVIL ENGINEERING INSTITUTE OF STEEL STRUCTURES

DIPLOMA THESIS EMK ΔE 2016/51

Design of an industrial building with multiple cranes

Katsimpalis E. G. (supervised by Vayas I.)

Abstract

The current Thesis presents the design an steel industrial building with dimensions 50m long by 25m wide. The building is located in Viotia and houses an industrial plant that manufactures mechanical equipment parts. The shed houses four metal cranes in two different levels. Two monorail cranes at the upper level with a lifting capacity of 12,5t each and two cranes at the lower level with a lifting capacity of 50t each.

The design was based on Eurocodes and the equivalent Greek Code Regulation. The structural steel used was S355 and all profiles used, with the exception of the structural beams used for driving the 50t cranes, were extruded industry standard profiles. In particular the following Eurocodes were followed:

Eurocode 0 – Design Standards

Eurocode 1 – Loads on Structures

Eurocode 3 – Steel Structure Design

Eurocode 8 – Antiseismic Design

Computer software Sofistic 2014 and it's subroutines was used for the Analysis and the calculations. Also computer program Autodesk Robot Structural Analysis 2017 was used for the drafting of several joints and connection plates.

The thesis consists of chapters that describe the basic structure of the shed, the design assumptions used for the loads and the load calculations, the dimensioning of the steel profiles used and finally controls checks for the various structural members and connection plates.

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Ιωάννη Βάγια, καθηγητή της σχολής Πολιτικών Μηχανικών Ε.Μ.Π., για την ευκαιρία να εμβαθύνω τις γνώσεις μου στον τομέα των μεταλλικών κατασκευών και για τη βοήθεια και τις πολύτιμες συμβουλές του κατά την διάρκεια της εκπόνησης της διπλωματικής εργασίας.

Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω την υποψήφια διδάκτορα κ. Μαρία-Ελένη Δασίου για τις υποδείξεις της στον χειρισμό του λογισμικού προγράμματος Sofistik 2014.

Τέλος ένα μεγάλο ευχαριστώ στους γονείς μου για τη συνεχή υποστηριξή τους.

1 Παρουσίαση έργου

1.1 Γενικά για μεταλλικά μονώροφα κτίρια

Τα μονώροφα κτίρια για βιομηχανικές και αποθηκευτικές χρήσεις αλλά και άλλες παραγωγικές εμπορικές ή αθλητικές δραστηριότητες, ιδιαίτερα όταν τα ανοίγματα είναι σχετικά μεγάλα, αποτελούν παραδοσιακό και προνομιακό πεδίο εφαρμογής φερόντων οργανισμών από χάλυβα. Τα κτίρια αυτά συνδέονται, κατά κανόνα, με την απουσία ωφελίμων φορτίων επί της οροφής τους και με τη χρήση ελαφρών υλικών για την επικάλυψη και πλευρική επένδυσή τους.

Τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα που χαρακτηρίζουν τα μονώροφα μεταλλικά κτίρια είναι:

- το σχετικά μικρό ίδιο βάρος τους το οποίο συνεπάγεται ευχερέστερη θεμελίωση, ιδίως σε κακής ποιότητας εδάφη και μικρές σεισμικές δυνάμεις
- η ταχύτητα κατασκευής. Με επαρκή συντονισμό, περιλαμβανομένης της φάσης των μελετών, είναι δυνατή η πραγματοποίηση της βιομηχανικής κατεργασίας των χαλύβδινων στοιχείων κατά τη φάση εκτέλεσης των εκσκαφών, της θεμελίωσης, της επίχωσης και διαμόρφωσης της υπόβασης του δαπέδου, ενώ η εργοταξιακή συναρμολόγηση, που συνήθως εξελίσσεται με ταχείς ρυθμούς, μπορεί να αρχίσει αμέσως μετά
- το υψηλό ποσοστό βιομηχανικής προκατασκευής του έργου με θετικές συνέπειες και στην ποιότητά του
- η πολύ ικανοποιητική και ελεγχόμενη απόκρισή τους σε συνθήκες σεισμού, οφειλόμενη κυρίως στη μεγάλη ολκιμότητα του χάλυβα
- η επισκευασιμότητά τους και η ευχερής ενίσχυσή τους προς παραλαβή μεγαλύτερων φορτίων, εφ' όσον απαιτηθεί

Υπάρχουν, όμως, και κάποια μειονεκτήματα που παρουσιάζουν τα μεταλλικά κτίρια. Αυτά είναι:

- οι κατασκευαστικές ατέλειες των μελών και των συνδέσεων
- η ευαισθησία στη διάβρωση και την πυρκαγιά
- η απαίτηση εξειδικευμένου εργατοτεχνικού προσωπικού το μεγάλο κόστος μελέτης

Στα πλαίσια αυτής της διπλωματικής εργασίας μελετάται ένα μεταλλικό μονώροφο κτίριο στο οποίο λειτουργούν πολλαπλές γερανογέφυρες. Θεωρούμε ότι πρόκειται να κατασκευαστεί στο νομό Βοιωτίας. Η κατασκευή βρίσκεται σε υψόμετρο 200m και η χρήση της προβλέπεται να είναι βιομηχανική. Το κτίριο έχει ορθογωνική κάτοψη διαστάσεων 50m x 25m και αποτελείται από εννιά (9) κύριους φορείς-πλαίσια διατεταγμένα παράλληλα μεταξύ τους ανά 6,25m. Το μέγιστο ύψος του κτιρίου είναι 14m.

Σχήμα 1.1: Διαστάσεις κατασκευής

1.1.1 Κύριοι φορείς

Είναι συνήθως τα πλαίσια που διατάσσονται κατά κανόνα ίσες μεταξύ τους αποστάσεις και έχουν τη δυνατότητα παραλαβής (στο επίπεδο τους) κατακόρυφων και οριζόντιων φορτίων (ανέμου, σεισμού, και λειτουργία γερανογεφυρών). Οι κόμβοι των πλαισίων αυτών πρέπει να έχουν τη δυνατότητα παραλαβής ροπών.

Για δεδομένο μήκος κτιρίων, ο μελετητής ορίζει τις αποστάσεις μεταξύ των κύριων φορέων που θα προσφέρουν βέλτιστη διάταξη. Μικρότερες αποστάσεις οδηγούν σε περισσότερους κύριους φορείς, με μικρότερες όμως διαστάσεις. Ο μεγάλος αριθμός κυρίων φορέων έχει δυσμενή επίπτωση στο κόστος κατεργασίας και το κόστος ανέγερσης, οδηγεί όμως σε τεγίδες με μικρότερα ανοίγματα και επομένως μικρότερη διατομή.

Στο συγκεκριμένο έργο οι κύριοι φορείς είναι πλαίσια ανοίγματος 25m τοποθετημένα ανα 6.25m. Σε ύψη 6m και 9m στηρίζονται, πάνω στο υποστύλωμα, πρόβολοι έδρασης των δοκών κύλισης. Το ζύγωμα του πλαισίου κατασκευάζεται με δικτύωμα τύπου N που φαίνεται στο σχήμα.

Σχήμα 1.2: Όψη πλαισίου

Για τα υποστυλώματα επιλέχθηκε διατομή HEM και σχεδιάστηκαν πακτωμένα στη βάση τους εντός του επιπέδου του πλαισίου και αρθρωτά εκτός. Η επιλογή του αμφίπακτου πλαισίου έγινε διότι σε σύγκριση με το αμφιαρθρωτό παρουσιάζει ευνοϊκότερη κατανομή των καμπτικών ροπών και κυρίως μειωμένη παραμορφωσιμότητα τόσο υπό τα κατακόρυφα φορτία όσο και υπό τα οριζόντια φορτία γεγονός πολύ σημαντικό για ελέγχους στην οριακή κατάσταση λειτουργικότητας.

Τα ζυγώματα σχεδιάστηκαν με διατομή ΗΕΒ στην άνω χορδή και κοίλη ορθογωνική στην κάτω, ενώ για τη διαμόρφωση του δικτυώματος επιλέχθηκαν επίσης κοίλες διατομές (ορθογωνικές).

1.1.2 Κεφαλοδοκοί και λοιπά οριζόντια στοιχεία

Η κεφαλοδοκός είναι οριζόντιο γραμμικό στοιχείο, που συνδέει τις κεφαλές των υποστυλωμάτων κάθε κιονοστοιχίας και διατρέχει το μήκος του κτιρίου κατά τη διεύθυνση την κάθετη προς τα επίπεδα των κύριων φορέων (εκτός ενδεχομένως των φατνωμάτων στα οποία διαμορφώνονται αρμοί διαστολής). Μέσω των κεφαλοδοκών οι σεισμικές και λοιπές οριζόντιες δυνάμεις που ασκούνται στο επίπεδο της επικάλυψης και παραλαμβάνονται από τα οριζόντια συστήματα (συνδέσμους) δυσκαμψίας, μεταφέρονται και κατά προσέγγιση ισοκατανέμονται στα κατακόρυφα (μεταξύ υποστυλωμάτων) συστήματα δυσκαμψίας, έτσι ώστε οι ωθήσεις να καταλήγουν στη θεμελίωση μέσω περισσότερων θέσεων στήριξης και να υπάρχουν περισσότερες θέσεις απορρόφησης σεισμικής ενέργειας σε περίπτωση σεισμικής καταπόνησης.

Οι κεφαλοδοκοί αποτελούν επιπλέον σημαντικό στοιχείο συναρμολόγησης της κατασκευής κατά τη φάση της ανέγερσης, επειδή συνδέουν εγκάρσια τους ανεγειρόμενους διαδοχικά επίπεδους φορείς. Η σύνδεση, εξ' άλλου, κατά τη φάση αυτή ενός νέου τοποθετούμενου υποστυλώματος με το προηγούμενό του μέσω της κεφαλοδοκού, καθοδηγεί στην τήρηση της ακριβούς θέσης του, οριζοντιογραφικά και υψομετρικά.

Επιπρόσθετα οριζόντια στοιχεία αποτελούν ο κορφίας και δοκοί που συνδέουν τα υποστυλώματα στο ύψος των πρόβολων έδρασης και τα ενισχύουν στις φορτίσεις των γερανογέφυρών. Τέλος έχουν τοποθετηθεί δοκοί που συνδέουν τις κάτω χορδές του ζυγώματος στο μέσον τους και παρεμποδίζουν τις παραμορφώσεις τους.

Σε όλα τα οριζόντια στοιχεία επιλέχθηκαν κοίλες ορθογωνικές διατομές.

Σχήμα 1.3: Οριζόντια στοιχεία

1.1.3 Σύνδεσμοι δυσκαμψίας

1.1.3.1 Οριζόντιοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας

Οι οριζόντιοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας (ή αλλιώς αντιανέμιοι σύνδεσμοι) είναι κατά κανόνα δικτυωτοί φορείς που διατάσσονται στο επίπεδο των ζυγωμάτων των πλαισίων, παρακολουθούν τη κλίση τους και καταλαμβάνουν το εύρος μεταξύ 2 διαδοχικών κύριων φορέων. Το δικτύωμα συγκροτείται από τα ζυγώματα των εκατέρωθεν πλαισίων (ως πελμάτων), ορισμένες τεγίδες και πρόσθετες διαγώνιες ράβδους. Σκοπός των επιμέρους αυτών φορέων είναι η μεταφορά οριζόντιων δυνάμεων, που ασκούνται στο επίπεδο της επιστέγασης καθέτως προς τα επίπεδα των κύριων φορέων, στα κατακόρυφα συστήματα δυσκαμψίας. Οι κύριες λειτουργίες των συνδέσμων της κατηγορίας αυτής είναι:

- Η μεταφορά στα κατακόρυφα (μεταξύ υποστυλωμάτων) συστήματα δυσκαμψίας των οριζόντιων ανεμοπιέσεων οι οποίες ασκούνται στα μέτωπα και φτάνουν στο επίπεδο των ζυγωμάτων μέσω των μετωπικών υποστυλωμάτων.
- Η μεταφορά στα κατακόρυφα συστήματα δυσκαμψίας των οριζόντιων σεισμικών δυνάμεων που ασκούνται στο επίπεδο των ζυγωμάτων.
- Η διαμόρφωση στοιχείου δυσκαμψίας στο οποίο αγκυρώνονται οι τεγίδες εκείνες που προσφέρουν πλευρική στήριξη (εξασφάλιση έναντι στρεπτοκαμπτικού λυγισμού) στα ζυγώματα.
- Η συμβολή στην ευστάθεια της κατασκευής κατά τη διάρκεια της ανέγερσης.

Κατά τη εφαρμογή των οριζόντιων δυνάμεων (ανέμου, σεισμού) επιτρέπεται να θεωρείται ότι ενεργός είναι μόνο η εφελκυόμενη εκ των 2 διαγωνίων κάθε φατνώματος. Οι συνδέσεις των διαγώνιων ράβδων στους κόμβους εκτελούνται στο εργοτάξιο και για το λόγο αυτό προβλέπονται κοχλιωτές (με χρήση κομβοελασμάτων).

Οριζόντιοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας διατάσσονται συνήθως ανά πέντε έως επτά φατνώματα, αναλόγως του συνολικού μήκους του κτιρίου και του και του αριθμού των φατνωμάτων τα οποία διαμορφώνονται μεταξύ κυρίων πλαισίων. Υποχρεωτικά, σύνδεσμοι δυσκαμψίας τοποθέτούνται στα ακραία φατνώματα.

Στη συγκεκριμένη κατασκευή υλοποιήθηκαν με κοίλη ορθογωνική διατομή και τοποθετήθηκαν στα ακραία και στο ενδιάμεσο φάτνωμα με διαστάσεις που φαίνονται στο σχήμα 1.4.

Σχήμα 1.4: Διάταξη οριζόντιων συνδέσμων δυσκαμψίας

1.1.3.2 Κατακόρυφοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας

Οι κατακόρυφοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας είναι συνήθως δικτυωτοί σχηματισμοί διαφόρων μορφών, που τοποθετούνται μεταξύ δύο διαδοχικών υποστυλωμάτων και μεταφέρουν στη θεμελίωση τα οριζόντια φορτία, τα οποία παραλαμβάνονται από τους οριζόντιους συνδέσμους και τις κεφαλοδοκούς. Συνιστάται οι κατακόρυφοι σύνδεσμοι

δυσκαμψίας να τοποθετούνται στα ίδια φατνώματα στα οποία έχουν διαταχθεί και οριζόντιοι σύνδεσμοι έτσι ώστε η μεταφορά των οριζόντιων δυνάμεων (άνεμος, σεισμός) να γίνεται άμεσα και ταυτόχρονα να διευκολύνεται η διαδικασία ανέγερσης. Οι κύριες λειτουργίες των συστημάτων εγκάρσιας δυσκαμψίας των υπόστεγων μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

- Παραλαβή από τα οριζόντια συστήματα δυσκαμψίας των οριζόντιων φορτίων που δρουν κατά τη διαμήκη διεύθυνση του υπόστεγου και μεταφορά τους στη θεμελίωση.
- Παροχή προσωρινής ευστάθειας στην κατασκευή κατά τη διάρκεια της ανέγερσής της.
- Παροχή ενός δύσκαμπτου συστήματος στο οποίο να απολήγουν οι μηκίδες που παρέχουν πλευρική στήριξη στα υποστυλώματα.

Λαμβάνοντας υπ'όψιν τα οριζόντια στοιχεία που τρέχουν σε ύψη 6m και 9m, οι κατακόρυφοι σύνδεσμοι σχεδιάστηκαν όπως φαίνεται στο σχήμα 1.5 με κοίλη ορθογωνική διατομή. Τοποθετήθηκαν στα ίδια φατνώματα με τους οριζόντιους συνδέσμους δυσκαμψίας (σχήμα 1.6).

Σχήμα 1.5: Διάταξη κατακόρυφων συνδέσμων δυσκαμψίας

Σχήμα 1.6: Τελική μορφή συνδέσμων δυσκαμψίας

1.1.4 Μετωπικοί στύλοι

Προκειμένου να καλυφθούν τα μέτωπα του κτιρίου, που αντιστοιχούν στα δύο ακραία κύρια πλαίσια (πρώτο και τελευταίο) του κτιρίου, τοποθετούνται ανά αποστάσεις (ή μεμονωμένα στο κέντρο του πλαισίου) μετωπικά υποστυλώματα τα οποία εδράζονται σε θεμέλια ενώ άνω στηρίζονται στα ακραία πλαίσια. Οι μετωπικοί στύλοι προσφέρουν στήριξη στις μηκίδες και επομένως οι αποστάσεις μεταξύ τους συνδέονται με το άνοιγμα που οι χρησιμοποιούμενες διατομές μηκίδων μπορούν να γεφυρώσουν (συνήθως 4,0m έως 7,0m).

Κύρια καταπόνηση για μετωπικούς στύλους αποτελεί η ανεμοπίεση, πρόκειται δηλαδή για στοιχεία κυρίως καταπονούμενα σε κάμψη, ενώ κατά κανόνα χρησιμοποιούμενη διατομή είναι τα Ι με πέλματα παράλληλα προς την όψη.. Τέλος τα μετωπικά υποστυλώματα μπορεί να είναι πακτωμένα ή αρθρωτά στη βάση τους.

Στο συγκεκριμένο υπόστεγο σχεδιάστηκαν αρθρωτά στο έδαφος με διατομές IPE και αποστάσεις που φαίνονται στο σχήμα 1.7.

Σχήμα 1.7: Όψη πλαισίου με μετωπικούς στύλους

1.1.5 Τεγίδες

Οι τεγίδες είναι δοκοί που γεφυρώνουν τις αποστάσεις μεταξύ των κύριων φορέων και μεταφέρουν σε αυτούς τα φορτία τα οποία ασκούνται στην επιστέγαση, όπως το βάρος των φύλλων επικάλυψης, το φορτίο χιονιού, την ανεμοπίεση και τυχόν ωφέλιμο φορτίο. Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατόν από τις τεγίδες (ή ορισμένες εξ' αυτών) να αναρτώνται στοιχεία του μηχανολογικού εξοπλισμού του κτιρίου (π.χ. κανάλια κλιματισμού) ή ο σκελετός ψευδοροφής. Οι τεγίδες, διατάσσονται, κατά κανόνα ανά ίσες μεταξύ τους αποστάσεις οι οποίες κυμαίνονται μεταξύ 1,30m έως 4,0m.

Η τοποθέτηση τους γίνεται με το κάτω πέλμα τους να εδράζεται στο πάνω πέλμα των δοκών του ζυγώματος όπως φαίνεται στο σχήμα 1.8. Έτσι επιτυγχάνεται η ενεργοποίηση του ισχυρού άξονα τους έναντι της κύριας δράσης των κατακόρυφων φορτίων. Ο ρόλος των τεγίδων στο κτίριο είναι κυρίως να μεταφέρουν τις δράσεις από τα φύλλα επικάλυψης στους κύριους φορείς και δευτερευόντως να συμμετέχουν στους οριζόντιους συνδέσμους δυσκαμψίας και να προσφέρουν πλευρική στήριξη στα ζυγώματα.

Οι τεγίδες είναι στοιχεία καταπονούμενα κυρίως σε κάμψη, μπορεί δε να σχεδιάζονται με ελατές ή διαμορφωμένες εν ψυχρώ διατομές. Από τις ελατές διατομές καταλληλότερες είναι οι διατομές Ι, συνηθέστερα από τη σειρά ΙΡΕ. Ως προς το στατικό τους σύστημα, οι

τεγίδες μπορεί να κατασκευάζονται ως αμφιέρειστα στοιχεία μεταξύ διαδοχικών κύριων φορέων ή ως συνεχείς δοκοί.

Εδώ, λαμβάνοντας υπ'οψιν τις διαστάσεις του κυρίου φορέα, επιλέχθηκε να τοποθετηθούν ως αμφιέριστες ανά 1,6m. Η διατομή επιλέχθηκε από τη σειρά ΗΕΑ λόγω της σχετικά μεγάλης κλίσης του ζυγώματος, που προκαλεί σημαντική κάμψη στον ασθενή άξονα της διατομής.

Σχήμα 1.9: Τυπική διάταξη και πλάτη επιρροής τεγιδών

1.1.6 Μηκίδες

Οι μηκίδες είναι οριζόντιες δοκοί που τοποθετούνται, ανά ίσες αποστάσεις, σε όλες τις όψεις του κτιρίου, γεφυρώνουν τις αποστάσεις μεταξύ των υποστυλωμάτων (πλαισιωτών και μετωπικών) και δέχονται τα φύλλα πλευρικής επένδυσης της κατασκευής. Οι μηκίδες σχεδιάζονται κατά παρόμοιο τρόπο με εκείνο των τεγίδων και πολλές φορές έχουν την ίδια με αυτές διατομή.

Οι μηκίδες διαμορφώνονται συνήθως ως αμφιέριστα, για τα οριζόντια φορτία, στοιχεία. Μπορεί όμως να κατασκευάζονται και ως αρθρωτές δοκοί. Οι συνηθισμένες αποστάσεις μεταξύ μηκίδων είναι 1,50m έως 2,50m.

Συνοψίζοντας, οι μηκίδες:

- Αποτελούν μέσα σύνδεσης των στύλων των παράλληλων ζευκτών αλλά και των στύλων των δύο ακραίων κύριων φορέων.
- Αποτελούν βάση στήριξης της κατακόρυφης περιμετρικής επικάλυψης.
- Παραλαμβάνουν όλα τα φορτία της πλευρικής επικάλυψης. Τα φορτία αυτά, μαζί με το ίδιο βάρος τους, τα μεταβιβάζουν στους στύλους των κύριων φορέων.

Είναι σημαντικά στοιχεία οικονομίας του έργου, αφού λόγω του μεγάλου αριθμού τους αγγίζουν (μαζί με τις τεγίδες) το 30%-40% του συνολικού βάρους του φορέα που μελετάμε. Συνεπώς, έχει μεγάλη σημασία η σωστή επιλογή της διατομής τους, ο απαιτούμενος αριθμός τους, η μεταξύ τους απόσταση καθώς και η μόρφωση του καταλληλότερου στατικού τους συστήματος στην εκάστοτε κατασκευή.

Στο συγκεκριμένο κτίριο τοποθετίθηκαν ανά 1,1m με διατομή UPN.

Σχήμα 1.11: Τυπική διάταξη και πλάτη επιρροής των μηκίδων

1.1.7 Φύλλα επικάλυψης

Τα φύλλα με τα οποία επικαλύπτεται και επενδύεται πλευρικά ο φέρων οργανισμός ή τα ισοδύναμα συστήματα που μπορεί εναλλακτικά να εφαρμόζονται για την επικάλυψη και την πλευρική επένδυση πρέπει να έχουν επαρκή αντοχή και να έχουν επίσης επαρκώς αγκυρωθεί επί των στοιχείων επί των οποίων στηρίζονται ώστε να μπορούν να μεταφέρουν σε αυτά (τεγίδες για τα φύλλα επικάλυψης και μηκίδες για τα φύλλα πλευρικής επένδυσης) τις πιέσεις και υποπιέσεις που εξασκούν ο άνεμος και οι άλλες δράσεις. Τα συστήματα επικάλυψης και επένδυσης πρέπει επιπλέον να διαθέτουν την απαιτούμενη θερμομονωτική ικανότητα. Τα μονωτικά φύλλα επικάλυψης και επένδυσης δεν θεωρείται γενικά ότι αποτελούν στοιχείο του φέροντος οργανισμού της κατασκευής προς το οποίο μεταφέρουν φορτία.

Σχήμα 1.12: Προκατασκευασμένα θερμομονωτικά φύλλα επικάλυψης.

1.2 Γερανογέφυρες

1.2.1 Γενικά

Σε πολλά βιομηχανικά κτίρια η μετακίνηση έτοιμων ή ενδιάμεσων προϊόντων στο εσωτερικό γίνεται από μία ή περισσότερες γερανογέφυρες. Η συνηθέστερη ανάρτηση του φορτίου γίνεται μέσω αγκιστρίου. Αναλόγως όμως και του είδους των μετακινούμενων στοιχείων, το φορτίο μπορεί να συγκρατείται με αρπάγες μαγνήτες ή κάδους.

Η γερανογέφυρα αποτελεί βιομηχανικό προϊόν και έχει γενικά τυποποιημένες διαστάσεις και πάχη ελασμάτων αναλόγως προς το άνοιγμα και τη φέρουσα ικανότητα της

(ωφέλιμο φορτίο), διατίθεται δε ως σύνολο με το μηχανολογικό εξοπλισμό της (βαρούλκο, φορείο, συρματόσχοινα και άγκυστροανάρτησης, κινητήρες) και δεν αποτελεί αντικείμενο μελέτης του στατικού μηχανικού. Οι γερανογέφυρες μεταφέρουν φορτία (κατακόρυφα και οριζόντια) επί των δοκών κυλίσεως, τα οποία εν συνεχεία μεταφέρονται στο έδαφος μέσω των υποστυλωμάτων αλλά και άλλων στοιχείων του φέροντος οργανισμού (σύνδεσμοι δυσκαμψίας μεταξύ των υποστυλωμάτων, πλευρικά στηρίγματα άνω πέλματος δοκών κυλίσεως κ.α.). Τα φορτία της γερανογέφυρας επί του φέροντος οργανισμού χρησιμοποιούνται για τη διαστασιολόγηση της δοκού κυλίσεως ενώ συμπεριλαμβάνονται και στους συνδυασμούς φορτίσεων που θα εξεταστούν.

Στη παρούσα μελέτη χρησιμοποιήθηκαν γερανογέφυρες από την εταιρία DEMAG. Σε ύψος 6m τοποθετούνται δύο μονοτρόχιες γερανογέφυρες (monorail) με ανυψωτική ικανότητα 12.5 τόνους και σε ύψος 9m δύο γερανογέφυρες διπλού φορέα (double girder) με ανυψωτική ικανότητα 50 τόνων. Θεωρείται ότι σε κάθε επίπεδο λειτουργεί μία γερανογέφυρα σε ξεχωριστό μισό του κτιρίου (σχήμα 1.13).

Όλα τα χαρακτηριστικά των γερανογεφυρών που δίνονται από τον κατασκευαστή παρουσιάζονται στο παράρτημα Α.

Σχήμα 1.13: Εύρος κίνησης των γερανογεφυρών

1.3 Υλικά της κατασκευής

1.3.1 Δομικός χάλυβας

Ο χάλυβας που χρησιμοποιήθηκε σε όλα τα δομικά στοιχεία της κατασκευής είναι κατηγορίας S355 και οι ονομαστικές τιμές του ορίου διαρροής fy και της εφελκυστικής αντοχής fu για εν θερμώ ελατούς χάλυβες δίνονται στα Ευρωπαϊκά Πρότυπα ΕΝ 10025-2 και ΕΝ 1993-1-1. Τα χαρακτηριστικά του χάλυβα που χρησιμοποιήσαμε παρουσιάζονται στον πίνακα 1.1.

	Ονομαστικό πάχος στοιχείου t(mm)									
Ποιοτητά κάτα ΕΝ	t≤4(Dmm	40mm≤t≤80mm							
1993-1-1	f _y (N/mm²)	f _u (N/mm²)	f _y (N/mm²)	f _u (N/mm²)						
S355	355	510	355	510						

Πίνακας 1.1: Ονομαστική τιμή ορίου διαρροής fy και ορίου θραύσης fu κατά EN 1993-1-1 Οι τιμές σχεδιασμού για τους κύριους συντελεστές υλικού των δομικών χαλύβων, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν στους υπολογισμούς είναι οι εξής:

Μέτρο ελαστικότητας Ε =210.000 N/mm²

Μέτρο διάτμησης G \approx 8077 N/mm²

Λόγος Poisson στην ελαστική περιοχή
ν $=\!0.3$

Ειδικό βάρος γα =78,5 kN/m³

Τάση σχεδιασμού fyd =fyk/γM, γM=1,0

2 Δράσεις επί της κατασκευής

2.1 Εισαγωγή

Ο φορέας πρέπει να σχεδιάζεται και να κατασκευάζεται με τέτοιο τρόπο, ώστε με κατάλληλο βαθμό αξιοπιστίας και κατά τρόπο οικονομικό, να αντιμετωπίζει όλες τις δράσεις (φορτία) και τις επιδράσεις από το περιβάλλον, οι οποίες είναι πιθανόν να εμφανιστούν κατά την εκτέλεση και τη διάρκεια ζωής του και να παραμένει κατάλληλος για τη χρήση για την οποία προορίζεται για όλη τη διάρκεια αυτή.

Ο φορέας πρέπει να σχεδιάζεται ώστε να είναι επαρκής ως προς την:

- 1. Αντοχή
- 2. Λειτουργικότητα
- 3. Ανθεκτικότητα.

Ανάλογα με τη χρήση, τη θέση και τη μορφή ενός έργου, προσδιορίζονται οι δράσεις με βάση τις οποίες ο μελετητής θα προβεί στην ανάλυση του φορέα, για να προσδιορισθούν τα δυσμενέστερα εντατικά και παραμορφωσιακά μεγέθη των μελών του.

Οι δράσεις αυτές, ανάλογα με τις διακυμάνσεις τους στο χρόνο, κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες:

- 1. Μόνιμες δράσεις (G): ίδιο βάρος κατασκευής, σταθερός εξοπλισμός, επιστρώσειςκ.ά.
- Μεταβλητές δράσεις (Q): επιβαλλόμενα φορτία σε πατώματα (ωφέλιμα κλπ.), πιέσεις ανέμου (W), φορτία χιονιού (S), φορτία από γερανογέφυρες (C).
- 3. Τυχηματικές δράσεις (Α): εκρήξεις, πρόσκρουση οχήματος, πυρκαγιά κ.ά.

2.2 Μόνιμες δράσεις

Με τον όρο αυτό νοούνται όλες οι δράσεις, οι οποίες αναμένεται να επενεργήσουν κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης περιόδου επαναφοράς και για την οποία η διαφοροποίηση του μεγέθους τους στο χρόνο είναι αμελητέα. Στην κατασκευή μας αυτές είναι είναι το ιδίο βάρος (το οποίο υπολογίζεται αυτόματα από το πρόγραμμα) και τα πρόσθετα μόνιμα φορτία, τα οποία θεωρήθηκαν 0.7 kN/m² στην οροφή και 0,3 kN/m² στους κατακόρυφους τοίχους.

2.3 Μεταβλητές δράσεις

2.3.1 Κινητό φορτίο οροφής

Η οροφή του υποστέγου που μελετάμε θεωρήθηκε κατηγορίας Η, δηλαδή είναι μια οροφή προσιτή μόνο για κανονική συντήρηση, επισκευή, βαφή και μικροεπισκευές. Η προτεινόμενη τιμή του Εθνικού Προσαρτήματος για οροφή κατηγορίας Η είναι $q_k = 0,50$ kN/m2, την οποία και λάβαμε υπόψη μας ως κινητό φορτίο οροφής.

2.3.2 Φορτίο χιονιού

Τα φορτία λόγω χιονιού αντιμετωπίζονται παραδοσιακά, ορίζοντας μια συγκεντρωμένη απλή τιμή φορτίου, με πιθανές μειώσεις για απότομες κλίσεις στεγών. Η προσέγγιση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη περιπτώσεις όπως αυξημένη χιονόπτωση σε μεγαλύτερα υψόμετρα ή τοπικά υψόμετρα λόγω κίνησης της μάζας του χιονιού, γεγονός που μπορεί να προκαλέσει πλήρη ή μερική κατάρρευση. Μια καλύτερη προσέγγιση είναι η χρησιμοποίηση κατάλληλου χάρτη, που δίνει τις βασικές εντάσεις των φορτίων χιονιού για ένα συγκεκριμένο υψόμετρο και περίοδο επαναφοράς, ενώ μπορεί να εφαρμοστούν εν συνεχεία διορθώσεις για διαφορετικά υψόμετρα ή διάρκεια ζωής σχεδιασμού.

Για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι τιμές του s_k για περίοδο επαναφοράς 50 ετών δίνονται στο Παράρτημα C του EN 1991 – Μέρος 1-3. Για την Ελλάδα, σύμφωνα με το Εθνικό Προσάρτημα, ορίζονται οι παρακάτω τρεις ζώνες χιονιού με τις αντίστοιχες χαρακτηριστικές τιμές $s_{k,0}$ των φορτίων για έδαφος που βρίσκεται στη στάθμη της θάλασσας:

1. Ζώνη I (s_{k,0} = 0,4 KN/ m²) : Νομοί Αρκαδίας, Ηλείας, Λακωνίας, Μεσσηνίας, και όλα τα νησιά πλην των Σποράδων και της Εύβοιας.

2. Ζώνη ΙΙ ($s_{k,0} = 1,7 \text{ KN/m}^2$) : Νομοί Μαγνησίας, Φθιώτιδας, Καρδίτσας, Τρικάλων, Λάρισας, Σποράδες και Εύβοια.

3. Ζώνη ΙΙΙ ($s_{k,0} = 0.8 \text{ KN/m}^2$) : Υπόλοιπη χώρα.

Για τοποθεσίες με υψόμετρο μεγαλύτερο από 1500m πρέπει να γίνεται ειδική μελέτη και αξιολόγηση. Περισσότερες πληροφορίες για ειδικές περιπτώσεις περιέχονται στο Εθνικό προσάρτημα 47.

Η χαρακτηριστική τιμή s_k του φορτίου χιονιού επί του εδάφους σε kN/m^2 συναρτήσει της ζώνης και του αντίστοιχου υψομέτρου (A), για μία συγκεκριμένη τοποθεσία, δίνεται από τη σχέση:

$$s_k = s_{k,0} \times (1 + \frac{A}{917})^2, \qquad (2.1)$$

όπου

- s_{k.0} είναι η χαρακτηριστική τιμή του φορτίου χιονιού στη στάθμη της θάλασσας (δηλ. για A=0), σε kN/m²
- Α είναι το υψόμετρο της συγκεκριμένης τοποθεσίας από τη στάθμη της θάλασσας, σε m.

Σχήμα 2.1:Ζώνες χιονιού και χαρακτηριστικές τιμές

Το φορτίο χιονιού επί της στέγησ προσδιορίζεται από τις παρακάτω σχέσεις: 1. Για καταστάσεις διαρκείας ή παροδικές:

$$s_k = \mu_l \times C_e \times C_t \times s_k \tag{2.2}$$

2. Για τυχηματικές καταστάσεις:

$$s_k = \mu_t \times C_e \times C_t \times s_{Ad} \tag{2.3}$$

όπου

- μ είναι ο συντελεστής μορφής φορτίου χιονιού
- s_k είναι η χαρακτηριστική τιμή του φορτίου χιονιού επί του εδάφους
- C_e είναι ο συντελεστής έκθεσης, ο οποίος για κανονικές συνθήκες λαμβάνεται ίσος με 1. Συνιστώμενες τιμές για άλλες συνθήκες είναι:
 -Για έκθεση σε ισχυρούς ανέμους C_e = 0,8
 - -Gia kataskeués prostateuómenes (apó ktíria ή δέντρα) $C_e\!=\!1,\!2$
- Ct είναι ο θερμικός συντελετής, ο οποίος είναι συνήθως ίσος με 1 για κανονικές συνθήκες θερμικής μόνωσης της στέγης.
- $s_{Ad} = C_{esl} * s_k$ είναι η τιμή σχεδιασμού του φορτίου χιονιού επί του εδάφους

Το φορτίο s θεωρείται ότι ενεργεί κατακόρυφα και αναφέρεται στην οριζόντια προβολή της στέγης.

2.3.2.1 Συντελεστές μορφής φορτίου χιονιού

Γενικά θα χρησιμοποιούνται οι συντελεστές μορφής, οι οποίοι δίνονται σ' αυτή την παράγραφο, εκτός εάν η Αρμόδια Εθνική Υπηρεσία επιβάλλει λόγω ιδιαίτερων κλιματολογικών συνθηκών, τη χρήση των συντελεστών που δίνονται στο Παράρτημα Β του Μέρους 1-3.

Για τον προσδιορισμό των αντίστοιχων συντελεστών μορφής λαμβάνονται υπόψη δύο μορφές κατανομής φορτίου:

- 1. Η πρώτη μορφή προκύπτει από μια ομοιόμορφη κατανομή του χιονιού πάνω σε ολόκληρη τη στέγη, εάν το χιόνι πέφτει με μικρή πνοή ανέμου.
- 2. Η δεύτερη μορφή προκύπτει από μια αρχική ασύμμετρη κατανομή, ή από τοπική συγκέντρωση σε εμπόδια, ή από ανακατανομή του χιονιού που επηρεάζει την κατανομή του φορτίου στο σύνολο της στέγης (π.χ. χιόνι που μεταφέρεται από την προσήνεμη προς την υπήνεμη πλευρά της στέγης).

Στο Σχήμα 3.2 φαίνονται οι προβλεπόμενες διατάξεις για το συντελεστή μορφής φορτίου σε δικλινείς στέγες. Για το σχεδιασμό, θα λαμβάνεται υπόψη η εκάστοτε πλέον δυσμενής από αυτές.

Σχήμα 2.2: Συντελεστές μορφής σε δικλινείς στέγες

Οι συντελεστές μι δίνονται στον πίνακα για διάφορες τιμές της γωνίας α της στέγης, όταν η ολίσθηση του χιονιού δεν παρεμποδίζεται.

Κλίση στέγης α	$0^{o} < \alpha < 30^{o}$	$30^{\circ} < \alpha < 60^{\circ}$	$A > 60^{o}$							
μ_1	0,8	0,8*(60-α)/30	0,0							
μ_2	0,8+0,8*a/30	1,6	-							
Πίνανας 2.1: Συμπολοπτάς μορφής φορτίου μιουρού										

Πίνακας 2.1: Συντελεστές μορφής φορτίου χιονιού

2.3.2.2 Υπολογισμός φορτίου χιονιού

> Φορτίο χιονιού

Το υπόστεγο που μελετάμε βρίσκεται στο νομό Βοιωτίας, δηλαδή βρίσκεται στη Ζώνη III ($s_{k,0}=0.8 \text{ KN/m}^2$) και σε υψόμετρο 200m από τη στάθμη της θάλασσας.

• Η χαρακτηριστική τιμή *s_k* του φορτίου χιονιού επί του εδάφους προκύπτει:

$$s_k = s_{k,0} \times (1 + \frac{A}{917})^2 = 0.85 kN/m^2$$

- Ο συντελεστής μορφής χιονιού μ₁ για κλίση στέγης α=13,5° (0°≤α≤30°) είναι 0,8 (από πίνακα2.1)
- Ο συντελεστής έκθεσης C_e λαμβάνεται για κανονικές συνθήκες ίσος με 1
- Ο θερμικός συντελεστής C_t λαμβάνεται για κανονικές συνθήκες θερμικής μόνωσης της στέγης ίσος με 1

Άρα για καταστάσεις διαρκείας ή παροδικές το φορτίο χιονιού είναι:

 $s_k = \mu_1 \times C_e \times C_t \times s_k = 0,68kN/m^2$

Τελικές περιπτώσεις φόρτισης [^{0.700}

2.3.3 Δράσεις ανέμου

Οι δράσεις λόγω ανέμου στις κατασκευές από χάλυβα, παίζουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο και σε πολλές περιπτώσεις αποτελούν τη βασική φόρτιση, ανεξάρτητα από τον τύπο τους. Το μέγεθος των δράσεων αυτών μεταβάλλεται ανάλογα με την τοποθεσία, το ύψος της κατασκευής, το είδος του περιβάλλοντα χώρου κλπ.

Οι δυνάμεις λόγω ανέμου είναι χρονικά μεταβαλλόμενες και μπορεί να προκαλέσουν ταλαντώσεις. Για πολλές όμως κατασκευές (π.χ. σε δύσκαμπτες) η δυναμική αυτή επίδραση είναι μικρή, οπότε τα φορτία του ανέμου μπορούν να θεωρούνται στατικά. Σε εύκαμπτες κατασκευές οι δυναμικές επιρροές μπορεί να είναι σημαντικές, οπότε πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η δυναμική τους συμπεριφορά.

Η πλέον σημαντική παράμετρος για τον προσδιορισμό των δράσεων ανέμου είναι η ταχύτητα του ανέμου. Η βάση σχεδιασμού είναι η μέγιστη ταχύτητα που προβλέπεται για τη διάρκεια ζωής σχεδιασμού της κατασκευής.

Οι παράγοντες που επηρεάζουν το μέγεθος της ταχύτητας και της ασκούμενης πίεσης είναι:

- Η γεωγραφική θέση της κατασκευής
- Η φυσική θέση της κατασκευής
- Η τοπογραφία
- Οι διαστάσεις των κτηρίων
- Η μέση ταχύτητα του ανέμου
- Το σχήμα της κατασκευής
- Η κλίση της στέγης
- Η διεύθυνση του ανέμου

2.3.3.1 Κανονισμός υπολογισμού φορτίου ανέμου

Προκειμένου να απλοποιηθεί η διαδικασία εισαγωγής των δράσεων λόγω ανέμου στις κατασκευές, λαμβάνοντας υπόψη τους προαναφερθέντες παράγοντες, οι δράσεις ανάγονται σε δυνάμεις ή πιέσεις επί των εξωτερικών ή και εσωτερικών επιφανειών και μάλιστα με ομοιόμορφη κατανομή σε όλη την επιφάνεια μιας όψης ή σε τμήμα της. Για τον υπολογισμό της πίεσης που προκαλεί ο άνεμος χρησιμοποιείται το μέρος 1-4 του ΕΝ 1991.

Πίεση ανέμου σε εξωτερικές επιφάνειες

$$w_e = q_p(z_e) \times c_{pe} \tag{2.4}$$

όπου

- $q_p(z_e)$ είναι η πίεση ταχύτητας αιχμής
- ze είναι το ύψος αναφοράς για την εξωτερική πίεση
- cpe είναι ο συντελεστής εξωτερικής πίεσης
- Πίεση ανέμου σε εσωτερικές επιφάνειες

$$w_i = q_p(z_i) \times c_{pi} \tag{2.5}$$

όπου:

- *q_p* είναι η πίεση ταχύτητας αιχμής
- *c_{pi}* είναι ο συντελεστής εσωτερικής πίεσης
- zi είναι το ύψος αναφοράς για την εσωτερική πίεση

Η βασική ταχύτητα του ανέμου

$$v_b = C_{dir} \times C_{season} \times v_{b.0}$$

(2.6)

όπου:

- ν_b είναι η βασική ταχύτητα του ανέμου, που είναι συνάρτηση της κατεύθυνσης και της εποχής της πνοής και υπολογίζεται σε ύψος 10m από την επιφάνεια για επιφάνεια κατηγορίας ΙΙ.
- ν_{b.0} είναι η θεμελιώδης βασική ταχύτητα ανέμου δηλαδή η μέση ταχύτητα του ανέμου διάρκειας 10 λεπτών, ανεξάρτητη της κατεύθυνσης του ανέμου, σε ύψος 10m, σε ανοιχτή επίπεδη περιοχή με χαμηλή βλάστηση και μεμονωμένα εμπόδια που απέχουν μεταξύ τους τουλάχιστον 20 φορές το ύψος τους (επιφάνεια κατηγορίας ΙΙ όπως ορίζεται στον πίνακα 2.2). Η θεμελιώδης βασική ταχύτητα του ανέμου καθορίζεται από το Εθνικό Προσάρτημα και είναι ίση με 33 m/s για τα νησιά και τα παράλια μέχρι 10 Km από την ακτή και ίση με 27 m/s για την υπόλοιπη χώρα.
- Cdir είναι ο συντελεστής κατεύθυνσης και η προτεινόμενη τιμή είναι 1
- Cseason είναι ο συντελεστής που εξαρτάται από την εποχή και η προτεινόμενη τιμή του είναι 1
- > Η πίεση ταχύτητας αιχμής $q_p(z)$ σε ύψος z

$$q_{p}(z) = \left[1 + 7I_{v}(z)\right] \times \frac{1}{2} \rho \times v_{m}^{2}(z) = c_{e}(z) \times q_{b}$$
(2.7)

όπου

- ρ είναι η πυκνότητα του αέρα που εξαρτάται από το υψόμετρο, τη θερμοκρασία και την αναμενόμενη βαρομετρική πίεση κατά τη διάρκεια πνοής των ανέμων. (Η προτεινόμενη τιμή είναι 1,25 kg/m³).
- *vm(z)* είναι η μέση ταχύτητα του ανέμου σε ύψος *z* από την επιφάνεια και υπολογίζεται σύμφωνα με τη σχέση:

$$v_m(z) = C_r(z) \times C_0(z) \times v_b$$
(2.8)

όπου:

 $\circ~C_r(z)$ eínai o suntelestác tracútatas pou dínetai apó tic scéseic:

$$C_r(z) = k_r \times \ln(z/z_0) \quad \gamma \iota \alpha \quad z_{\min} < z < z_{\max}$$
(2.9)

$$C_r(z) = C_r(z_{\min}) \quad \text{yia} \quad z \le z_{\min} \tag{2.10}$$

 Co(z) ο συντελεστής ανάγλυφου του εδάφους που χρησιμοποιείται για να ληφθεί υπ' όψιν η μεταβολή της ταχύτητας του ανέμου λόγω της κλίσης του εδάφους (για κλίσεις του εδάφους μικρότερες από 0,05 ο συντελεστής λαμβάνεται ίσος με 1).

 Το μήκος τραχύτητας και το ελάχιστο ύψος zmin εξαρτώνται από το είδος της επιφάνειας και υπολογίζονται με βάση τον πίνακα 2.2.

	Κατηγορία εδάφους							
0	Θάλασσα ή παράκτια περιοχή	0,003	1					
I	Λίμνη ή επίπεδη και οριζόντια περιοχή με αμελητέα βλάστηση χωρίς εμπόδια	0,01	1					
11	Περιοχή με χαμηλή βλάστηση όπως γρασίδι και μεμονωμένα εμπόδια (δέντρα, κτίρια) που απέχουν τουλάχιστον 20 φορές το ύψος τους	0,05	2					
	Περιοχή με κανονική βλάστηση ή κτίρια ή μεμονωμένα εμπόδια που απέχουν τουλάχιστον 20 φορές το ύψος τους (χωριά, προάστια, μόνιμα δάση)	0,3	5					
IV	Περιοχή στην οποία τουλάχιστον το 15% της επιφάνειάς της έχει κτίρια των οποίων το μέσο ύψος ξεπερνά τα 15 m.	1	10					

Πίνακας 2.2: Κατηγορίες επιφανειών και εδαφικές παράμετροι.

- Το μέγιστο ύψος *zmax* είναι ίσο με 200*m* εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο Εθνικό Προσάρτημα.
- Ο συντελεστής k_r που εξαρτάται από την επιφάνεια δίνεται από τη σχέση:

$$k_r = 0.19 \times (z_0 / z_{0II})^{0.07}$$
(2.11)

όπου:

- $z_{0II}=0,05m$ (η τιμή προκύπτει από τον πίνακα 2.2 για κατηγορία επιφάνειας II)
- Η ένταση των στροβιλισμών, I_v(z), σε ύψος z από την επιφάνεια του εδάφους και προσδιορίζεται από τις σχέσεις:

$$I_{v}(z) = \frac{\sigma_{v}}{v_{m}(z)} = \frac{k_{1}}{c_{0}(z) * \ln(z/z_{0})} \quad \gamma \iota \alpha \quad z_{\min} < z < z_{\max}$$
(2.12)

$$\mathbf{I}_{v}(z) = \mathbf{I}_{v}(z_{\min}) \quad \text{for } z \le z_{\min}$$

$$(2.13)$$

όπου

- ο k_1 είναι ο συντελεστής στροβιλισμού. Λαμβάνεται ίσος προς 1,00
- ο c_0 είναι ο συντελεστής τοπογραφικής διαμόρφωσης του εδάφους. Επίσης ίσος προς 1.

2.3.3.2 Συντελεστής εξωτερικών πιέσεων

Ο συντελεστής εξωτερικής πίεσης c_{pe} για κτίρια και τμήματα κτιρίων εξαρτάται από τις διαστάσεις της φορτιζόμενης επιφάνειας A. Ως φορτιζόμενη επιφάνεια, θεωρείται η

επιφάνεια A, η οποία μεταφέρει στο εξεταζόμενο στοιχείο της κατασκευής τη δράση της ανεμοπίεσης και προκαλεί την αντίστοιχη καταπόνησή του.

Για $A ≤ 1m^2$ είναι $c_{pe} = c_{pe,1}$ Για 1 m² ≤ A ≤ 10 m² είναι $c_{pe} = c_{pe,1} + (c_{pe,10} - c_{pe,1})*logA$ Για A ≥ 10m2 είναι $c_{pe} = c_{pe,10}$

Σχήμα 2.3: Μεταβολή του συντελεστή εξωτερικής πίεσης σε κτίρια, συναρτήσει της φορτιζομένης επιφάνειας Α.

2.3.3.3 Πιέσεις σε κατακόρυφους τοίχους

Ο προσδιορισμός του ύψους αναφοράς ze για τους προσήνεμους τοίχους κτιρίων ορθογωνικής κάτοψης εξαρτάται από τη σχέση μεταξύ του ύψους h και του πλάτους b του κτιρίου. Συμφώνα με το Σχήμα διακρίνονται οι παρακάτω περιπτώσεις:

Για h \leq b λαμβάνεται ως ένα τμήμα με ze=h

Για $b \le h \le 2b$ το και ze=h για το υπερκείμενο

Για h ≥2b το κτίριο θεωρείται ότι απαρτίζεται από πολλά τμήματα, εκ των οποίων το χαμηλότερο έχει ύψος ze=b, το υψηλότερο έχει ύψος ze=h, ενώ το μεταξύ αυτών διάστημα υποδιαιρείται σε τμήματα με μέγιστο ύψος κάθε τμήματος ίσο με b.

Σχήμα 2.4: Κατανομή πιέσεων για h<b

Στους υπήνεμους και παράπλευρους τοίχους κτιρίων το ύψος αναφοράς ze λαμβάνεται ίσο με το ύψος h του κτιρίου. Στον Πίνακα δίνονται οι συντελεστές εξωτερικής πίεσης συναρτήσει του λόγου h/d και των ζωνών υποδιαίρεσης των κατακόρυφων τοίχων του κτιρίου.

ZΩNH	ΖΩΝΗ Α		l	В	C		[C	E	
h/d	C pe,10	Cpe,1	C pe,10	Cpe,1	Cpe,10 Cpe,1		C pe,10	Cpe,1	C pe,10	Cpe,1
5	-1.2	-1.4	-0.8	-1.1	-0.5		0.8	1	-0.7	
1	-1.2	-1.4	-0.8	-1.1	-0	-0.5		1	-0.5	
≤0.25	-1.2	-1.4	-0.8	-1.1	-0.5		0.8	1	-0).3

Πίνακας 2.3: Συντελεστής εξωτερικής πίεσης για κατακόρυφους τοίχους κτιρίων.

Οι ζώνες Α, Β, C, D και Ε ορίζονται στο σχήμα 2.5.

Σχήμα 2.5: Συμβολισμοί για κατακόρυφους τοίχους.

2.3.3.4 Πιέσεις σε στέγες

Όμοια για τις δικλινείς στέγες δίνονται οι συντελεστές εξωτερικής φόρτισης για άνεμο υπό γωνία 0° και 90° από τους πίνακες για τις ζώνες F,G,H,I που φαίνονται στο σχήμα.

Γωνία	Ζώνη για διεύθυνση ανέμου Θ = 0°												
Κλίσης		F		G		н		1		J			
α	Cpe,10	Cpe,1	Cpe,10	Cpe,1	Cpe,10	Cpe,1	Cpe,10 Cpe,1		Cps, 10	Cpe,1			
-45°	-0,6		-0,6		-(-0,8		-0.7		-1,5			
-30°	-1,1	-2,0	-0,8	-1,5	-(0,8	-0,6		-0,8	-1,4			
-15°	-2,5	-2,8	-1,3	-2,0	-0,9	-1,2	-0	-0,5		-1,2			
C ⁰	-2,3 -2,5			-2,0	-0,8		+(),2		+0,2			
-5		-2,5	-1,2			-1,2	-0,6		-0,6				
F °	-1,7	-2,5	-1,2	-2,0	-0,6	-0,6 -1,2				+0,2			
5	+	0,0	+0,0		+	+0,0		,0	-0,6				
459	-0,9	-2,0	-0,8	-1,5	-(0,3	-0	.4	-1,0	-1,5			
15"	+	0,2	+	0,2	+	0,2	+(0,0	+0,0	+0,0			

Πίνακας 2.5: Συντελεστές εξωτερικής πίεσης για δικλινείς στέγες για Θ=0°

		Ζώνη για διεύθυνση ανέμου 🛛 = 90°											
Γωνία Κλίσης α	F		(G	ŀ	1	I						
	C _{pe,10}	Cpe,1	Cpe,10	Cpe,1	C _{pe,10}	Cpe,1	C _{pe,10}	Cpe,1					
-45°	-1,4	-2,0	-1,2	-2,0	-1,0	-1,3	-0,9	-1,2					
-30°	-1,5	-2,1	-1,2	-2,0	-1,0	-1,3	-0,9	-1,2					
-15°	-1,9	-2,5	-1,2	-2,0	-0,8	-1,2	-0,8	-1,2					
-5°	-1,8	-2,5	-1,2	-2,0	-0,7	-1,2	-0,6	-1,2					
5°	-1,6	-2,2	-1,3	-2,0	-0,7	-1,2	-0,	6					
15°	-1,3	-2,0	-1,3	-2,0	-0,6	-1,2	-0,	5					

Πίνακας 2.4: Συντελεστές εξωτερικής πίεσης για δικλινείς στέγες για Θ=90°

Σχήμα 2.6: Συμβολισμοί για δικλινείς στέγες

2.3.3.5 Εσωτερικές πιέσεις

Στα πλαίσια της παρούσας διπλωματικής θεωρήθηκε πως όταν στην περιοχή πνέουν δυνατοί άνεμοι δηλαδή όταν έχουμε μεγάλα φορτία άνεμου οι πόρτες της κατασκευής παραμένουν κλειστές και σαν αποτέλεσμα δεν υπάρχουν εσωτερικές πιέσεις στην οριακή κατάσταση αστοχίας γι' αυτό και δεν υπολογίζονται.

2.3.3.6 Υπολογισμός φορτίων ανέμου

Πίεση ταχύτητας αιχμής

Στη συγκεκριμένη κατασκευή έχουμε μεγιστό ύψος z=14m, κατηγορία εδάφους III ($z_0=0,3$ και $z_{min}=5$) και $v_{b,0}=27$ m/s, αφού η κατασκευή βρίσκεται στο νομό Βοιωτίας.

- Θεωρούμε ότι οι συντελεστές κατεύθυνσης Cdir και εποχής Cseason ισούνται με τη μονάδα. Επομένως η βασική ταχύτητα του ανέμου είναι:
 v_b=C_{dir}*C_{season}*v_{b,0}=27m/s
- Η μέση ταχύτητα του ανέμου υπολογίζεται : $v_m(z) = C_r(z) * C_0(z) * v_b = 24m/s$ $kr = 0.19 * (z_0/z_{0H})^{0.07} = 0,215$ $C_r(z) = k_r * ln(z/z_0) = 0,886 \ a \varphi o \dot{v} \ z_{min} < z < z_{max}$ $C_0(z) = l$
- Η ένταση των στροβιλισμών προκύπτει: $I_{\nu(z)} = \sigma_{\nu} / v_m(z) = k_1 / (C_0(z) * ln(z/z_0)) = 0.285$ άφου $z_{min} < z < z_{max}$

Η πυκνότητα ρ του αέρα λαμβάνεται ίση με την προτεινόμενη τιμή 1,25 kg/m³
 Επομένως η πίεση του ανέμου προκύπτει:

$$q_{p}(z) = [1 + 7I_{v}(z)] \times \frac{1}{2} \rho \times v_{m}^{2}(z) = 0.93 kN/m^{2}$$

Συντελεστές εξωτερικής

```
• \Gamma \iota \alpha \Theta = 0^{\circ}

• \Phi \circ \rho \sigma \tau \iota \zeta \circ \mu \varepsilon v \eta \varepsilon \pi \iota \varphi \circ \delta v \varepsilon \iota \alpha A = 300 cm^{2} > 10 cm^{2}

• h/d = 0.56

• e = 28m

• \alpha = 13.5^{\circ}
```

Άρα

А	В	С	D	E	F	G	Н	-	J
-1.2	-0.8	-0.5	0.8	-0.38	-1.02	-0.86	-0.35	-0.43	-0.82

• $\Gamma\iota\alpha \Theta = 90^{\circ}$

ο Φορτιζόμενη επιφάνεια $A=175cm^2>10cm^2$ ο h/d=0,28 ο e=25m ο α=13,5°

Άρα

Α	В	С	D	E	F	G	Н	Ι
-1.2	-0.8	-0.5	0.8	-0.35	-1.35	-1.3	-0.62	-0.43

Τελικές φορτίσεις

Για Θ=0°

Schur 2.8: Portío anémou gia $\Theta=0^{\circ}$

Για Θ=90°

Σχήμα 2.9: Φορτίο ανέμου για Θ=90°

2.4 Φορτία Γερανογεφυρών

2.4.1 Γενικά

Ο προσδιορισμός των φορτίων των γερανογεφυρών γίνεται βάση του Μέρους 3 του Ευρωκώδικα 1. Τα φορτία τα οποία εξασκούνται στην κατασκευή από τη λειτουργία της γερανογέφυρας διακρίνονται σε κατακόρυφα και οριζόντια, όπως επίσης σημαντικές περιπτώσεις φόρτισης αποτελούν το δοκιμαστικό φορτίο και οι τυχηματικές δράσεις. Τα κατακόρυφα φορτία οφείλονται στο ανυψούμενο φορτίο, το ίδιο βάρος της γερανογέφυρας και το βάρος του βαρουλκοφορείου. Τα οριζόντια φορτία που ασκούνται προκαλούνται από την επιτάχυνση ή επιβράδυνση κατά την κίνηση της γερανογέφυρας και από τη λοξή κίνηση της γερανογέφυρας ως προς τις τροχιές. Τα φορτία από τη γερανογέφυρα μεταφέρονται στο φορέα μέσω των δοκών κυλίσεως. Στην παρούσα διπλωματική τα φορτία και οι δυναμικοί συντελεστές έχουν ληφθεί από τον κατασκευαστή.

2.4.2 Δυναμικοί συντελεστές

Ο δυναμικός χαρακτήρας των φορτίων λαμβάνεται υπόψη στους διάφορους κανονισμούς μέσω της εφαρμογής επί των στατικώς προσδιοριζόμενων δράσεων δυναμικών προσαυξητικών συντελεστών. Οι παραπάνω αναφερόμενοι δυναμικοί συντελεστές είναι οι φ₁, φ₂, φ₃, φ₄, φ₅, φ₆, φ₇ και ορίζονται οι ίδιοι αλλά και η εφαρμογή τους στα διάφορα φορτία σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα.

Δυναμικοί συντελεστες ασφάλειας	Επιδράσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη	Εφαρμόζονται στο:
φ1	διέγερση του φορέα του γερανού λόγω ανύψωσης του φορτίου βαρούλκου από το έδαφος	ίδιο βάρος του γερανού
φ2 ή	δυναμικές επιδράσεις λόγω μεταφοράς του φορτίου βαρούλκου από το έδαφος στο γερανό	
ф3	δυναμικές επιδράσεις λόγω απότομης απελευθέρωσης του ανηρτημένου φορτίου εάν για παράδειγμα χρησιμοποιούνται δαγκάνες ή μαγνητικοί έλκτες	φορτίο βαρούλκου
ф4	δυναμικές επιδράσεις λόγω κίνησης του γερανού σε τροχιές ή δοκούς κυλίσεως	ίδιο βάρος του γερανού και του φορτίου βαρούλκου
φ5	δυναμικές επιδράσεις λόγω δυνάμεων οδήγησης	δράσεις οδήγησης
ф6	δυναμικές επιδράσεις λόγω κίνησης του φορτίου δοκιμής σε οδηγούς κατά τον τρόπο που χρησιμοποιείται ο γερανός	φορτίο δοκιμής
φ7	δυναμικές ελαστικές επιδράσεις λόγω πρόσκρουσης στα προστατευτικά άκρων	φορτία πρόσκρουσης

Πίνακας 2.6: Δυναμικοί συντελεστές φόρτισης

2.4.3 Συνδιασμοί δράσεων

								Ομά	δες φ	ορτία	ov		
		Σύμ-	Παρά-				UL	S			Φορτίο	Τυ	χη-
		βολο	γραφος								δοκιμής	ματ	τικό
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Ίδιο βάρος γερανού	\mathcal{Q}_{c}	2.6	φ_1	<i>\\ \ \ \</i> 1	1	φ_4	φ 4	φ_4	1	<i>φ</i> ₁	1	1
2	Φορτίο βαρούλκου	$Q_{ m h}$	2.6	φ2	φ 3	-	φ4	φ4	φ4	$\eta^{1)}$	-	1	1
3	Επιτάχυνση γερανογέφυρας	H_{L,H_T}	2.7	φ5	φ 5	φ5	\$ 5	-	-	-	φ 5	-	-
4	Λοξότητα γερανογέφυρας	$H_{ m S}$	2.7	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
5	Επιτάχυνση ή πέδηση του φορείου ή του φορείου βαρούλκου	H _{T3}	2.7	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
6	Ανεμοπίεση κατά τη λειτουργία	${F_{\mathrm{W}}}^*$	Παράρτ.Α	1	1	1	1	1	-	-	1	-	-
7	Φορτίο δοκιμής	Qт	2.10	-	-	-	-	-	-	-	φ 6	-	-
8	Δύναμη πρόσκρουσης	H_{B}	2.11	-	-	-	-	-	-	-	-	φ 7	-
9	Δύναμη πλάγιας πρόσκρουσης	H_{TA}	2.11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
ΣH	ΜΕΙΩΣΗ: Για ανεμο	πίεση χωρί	ίς λειτουργία, βί	λ. Πα	φάρτη	μα Α.							
1)γ όμ	∤ είναι ο λόγος του φα ως δεν περιλαμβάνετα	ορτίου βαρ 11 στο ίδιο	ούλκου που παι βάρος του γερα	ραμέν νού.	/ει προ	ος το φ	ορτίο α	ινάρτης	σης ότα	ιν αυτό	ο αφαιρείται,	το οποί	0

Πίνακας 2.7: Συνδυασμοί φορτίων και συντελεστών για τις δράσεις της γερανογέφυρας.

2.4.4 Κατακόρυφα φορτία

Τα κατακόρυφα φορτία επί των τροχών της γερανογέφυρας ασκούνται λόγω του ιδίου βάρους της, το βάρος του βαρούλκου και του φορτίου ανύψωσης. Επειδή το βαρουλκοφορείο και το φορείο ανύψωσης μπορούν να κινηθούν μεταξύ δύο ακραίων θέσεων συνεπάγεται ότι στη διαστασιολόγηση της δοκού κύλισης λαμβάνεται υπόψη η δυσμενέστερη κατάσταση. Όταν σε περίπτωση ανάρτησης του ονομαστικού ωφέλιμου φορτίου προκαλούνται επί της μίας τροχιάς οι μέγιστες δράσεις, επί της απέναντι τροχιάς προκαλούνται οι ελάχιστες. Για τον προσδιορισμό των κατακόρυφων φορτίων διακρίνουμε τις εξής 2 περιπτώσεις:

 Α) Ελάχιστες τιμές κατακόρυφων φορτίων (γερανογέφυρα αφόρτιστη με το φορείο στην ακραία θέση)

- *Q_{rmin}* το ελάχιστο φορτίο ανά τροχό για αφόρτιστη γερανογέφυρα
- Q_r^{min} το συνοδευτικό φορτίο ανά τροχό για αφόρτιστη γερανογέφυρα

Β) Μέγιστες τιμές κατακόρυφων φορτίων (γερανογέφυρα φορτισμένη με το φορείο σε ακραία θέση)

- $Q_{\rm rmax}$ το μέγιστο φορτίο ανά τροχό για φορτισμένη γερανογέφυρα
- Q_r^{max} το συνοδευτικό φορτίο ανά τροχό για φορτισμένη γερανογέφυρα

2.4.5 Οριζόντια φορτία

Οι οριζόντιες δυνάμεις που λαμβάνονται υπόψη κατά τη μελέτη μιας γερανογέφυρας είναι οι εξής:

- Οριζόντιες δυνάμεις οφειλόμενες στην επιτάχυνση ή επιβράδυνση της γερανογέφυρας σχετικές με την κίνησή της κατά μήκος της δοκού κύλισης
- Οριζόντιες δυνάμεις οφειλόμενες στην επιτάχυνση ή επιβράδυνση του φορείου σχετικές με την κίνησή του κατά μήκος της γερανογέφυρας
- Οριζόντιες δυνάμεις οφειλόμενες στην παράγωγη (λοξή ως προς τις τροχιές) κίνηση της γερανογέφυρας σχετικές με την κίνησή της κατά μήκος της δοκού κύλισης
- Φορτία από τη σύγκρουση της γερανογέφυρας με τα εμπόδια που σταματούν την κίνησή της στο τέλος της διαδρομής
- Φορτία από τη σύγκρουση του φορείου της γερανογέφυρας με τα εμπόδια που σταματούν την κίνησή του στο τέλος της διαδρομής
- 2.4.5.1 Οριζόντια φορτία οφειλόμενα στην επιτάχυνση και επιβράδυνση της γερανογέφυρας $(H_L, H_{T,i})$

Αυτά τα φορτία προκαλούνται από την επιτάχυνση και την επιβράδυνση της γερανογέφυρας ως αποτέλεσμα της κινητήριας δύναμης στην διεπιφάνεια μεταξύ τροχών και τροχιάς κύλισης. Όταν η γερανογέφυρα επιβραδύνεται ή επιταχύνεται, η κινητήρια δύναμη K ασκείται στον άξονα κίνησης, ενώ κατά κανόνα το κέντρο βάρους S του κινούμενου συστήματος (γερανογέφυρα και αναρτημένο φορτίο) απέχει του άξονα αυτού απόσταση ίση με ls. Η προκύπτουσα ροπή εξισορροπείται από ζεύγη εγκάρσιων δυνάμεων H_T που αναπτύσσονται μεταξύ τροχών και τροχιών. Συγχρόνως ασκούνται και κατά μήκος δυνάμεις H_L . Οι εγκάρσιες δυνάμεις $H_{T,i}$ εξαρτώνται από τη θέση του αναρτώμενου φορτίου, για παράδειγμα αν το αναρτώμενο φορτίο είναι πιο κοντά προς μια τροχιά τότε οι εγκάρσιες δυνάμεις σε εκείνη την τροχιά είναι μεγαλύτερες, ενώ οι κατά μήκος δυνάμεις $H_{L,i}$ είναι ίσες μεταξύ τους. Η διάταξη των παραπάνω φορτίων δίνονται στο παρακάτω σχήμα 2.9 σύμφωνα με τον ΕΝ1991-3:2002.

Σχήμα 2.9: Πλευρικές και κατά μήκος δυνάμεις επί των δοκών κυλίσεως λόγω της επιτάχυνσης/επιβράδυνσης της γερανογέφυρας μονού φορέα.

2.4.5.2 Οριζόντια φορτία οφειλόμενα στη παράγωγη (λοξή ως προς τις τροχιές) κίνηση της γερανογέφυρας (S, H_{si})

Λόγω αντοχής c που πρέπει να υπάρχει μεταξύ τροχού και τροχιάς (σχήμα 2.10) η γερανογέφυρα είναι δυνατόν να εγγράφεται κατά λοξό ως προς τις τροχιές τρόπο και επομένως ο στιγμιαίος άξονας κίνησης επί της τροχιάς να σχηματίζει με αυτή μικρή γωνιά x (σχήμα 2.11). Συνέπεια της παραπάνω λοξής κίνησης είναι να ασκούν οι τροχοί και μέσα καθοδήγησης οριζόντιες δυνάμεις επί των τροχιών όπως φαίνεται στο Σχήμα. Οι δυνάμεις αυτές αποτελούνται από την οδηγούσα δύναμη *S*, που ασκείται στη θέση που βρίσκονται τα μέσα καθοδήγησης, και από (οριζόντιες) δυνάμεις σε κάθε τροχό (κατά μήκος και εγκάρσια). Ως μέσα καθοδήγησης χρησιμοποιούνται συνήθως ένσφαιροι τριβείς (ρουλεμάν) με κατακόρυφο άξονα ή ειδικά ελάσματα τα οποία μπορεί να προηγούνται ή να συμπίπτουν ως προς τη θέση με αυτούς για την περίπτωση των ελασμάτων.

Σχήμα 2.10: Ανοχή μεταξύ τροχών και τροχιάς

Υπόμνημα:

Διεύθυνση της τροχιάς

4

- Στιγμιαία κίνηση επί της τροχιάς 1
- 5 Μέσα καθοδήγησης 6 Ζεύγος τροχών j σειράς
- Στιγμιαία κίνηση επί της τροχιάς 2 2
- 7 Στιγμιαίο κέντρο στροφής

3 Διεύθυνση της κίνησης Σχήμα 2.11: Λοξή κίνηση γερανογέφυρας ως προς τις τροχιές

Σχήμα 2.12: Πλευρικές δυνάμεις λόγω της λοξής κίνησης της γερανογέφυρας
2.4.6 Υπολογισμός φορτίων γερανογέφυρας

2.4.6.1 Μονοτρόχια γερανογέφυρα (Monorail) ανυψωτικής ικανότητας 12,5tn

> Φορτία και δυναμικοί συντελεστές από τον κατασκευαστή

	Tortiour Wildor Loudo		
	Proportion of crane weight	22041	
	max. Qc.1	2364 K	9
	max. Q0.2 Departies of lifting expension	2010 K	g
	may Ob 1	6090 /	
	max. Qh 2	6000 k	9
	Proportion of crane weight	0000 K	а
	min Oc 1	2133 k	0
	min Qc 2	2167 k	9
	Proportion of lifting capacity	21071	9
	min. Qh.1	187 k	q
	min. Qh.2	187 k	a
			3
	Force		
	HL	2,11 kl	V
	HTmax	5,86 kl	V
	HTmin	1,62 kl	N
	Horizontal Load		
	S	23,15 kl	N
	HS11	0 kl	N
	HS12	18,18 ki	N
	HS21	0 kl	N
	HS22	4,97 kl	N
	D. (feel and		
	Buffer Load	01511	
	HB Buffer har a	24,5 KI	N
	Buffer type:	DPZ 16	u
	Cropp		
	Crane Crane Weight:	0000 k	
	Crah Weight:	9230 K	9
	ekT.	4000 m	9
	Distance of guide rollers	4000 mr	n
	Dynamic coefficients		
	Φ1 (Dead weight)	1.	1
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load)	1, 1,	1
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload)	1, 1, 1,	1 1 2
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction)	1, 1, 1,	1 1 2 1
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway	1, 1, 1,	1 1 2 1
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness)	1, 1, 1,	1 1 2 1
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive)	1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive)	1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6tat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1 1 3
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1 3
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1 1 3
HB	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1 3 3
H _B	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 4 1 1 3 3
	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B
max Q _c 2/Q _h 2	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6thr (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	H_{B}
H _B max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax}	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 1 8 4 1 1 3 H _B H _B H _{Tmin} H _{S22} S
HB max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax}	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1 1 3 H _B min Q _{c,2} / Q _{h,2} Final H _{S22}
Ha max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1 1 3 H _B H _B H _B H _B H _B H _B H _B S
HB max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1 3 H _B H _B H _B H _B H _B H _B H _B H _B
HB Max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Total control drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6dyn (Test load: static)) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B H _B H _B H _B H _{Tmin} H _{S22} S
HB max Q _{c.2} /Q _{h,2} H _{S12} H _{Tmax} H _{R1}	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Long-travel drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 1 8 4 1 1 3 H _B min Q _{c.2} / Q _{h.2} S R ₂₂
HB max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1 1 3 H _B H _B H _B H _B H _B H _B H _B H _B
Ha max Q _{c.2} /Q _{h,2} H _{S12} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B H _B H _B H _B H _B H _B H _B H _B
HB HS12 HTmax H HS12 HTmax H HS12 HTmax H	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6dyn (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B H _B H _{Tmin} Q _{c.2} / Q _{h.2} S R ₂₂
HB HS12 HTmax HS12 HTmax H	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2A (Lifted load) Φ2A (Logar reader the second sec	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B H _B H _{Tmin} H _{S22} S R ₂₂
HB HS12 HTmax H HS12 HTmax H HS12 HTmax H H	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Long-travel drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 2 1 1 8 4 1 1 3 H _B H _B H _{C.2} / Q _{h.2} S R ₂₂
HB Max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax} H _{S12} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B H _B H _B H _{C,2} / Q _{h,2} R ₂₂
Ha max Q _c .2/Q _h 2 H _{S12} H _{Tmax} H _{S12} H _{Tmax}	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6dstat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B H _B H _B H _{Tmin} H _{S22} S
HB max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6dyn (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	1 1 2 1 1 8 4 1 1 3 3 H _B H _B Min Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{Tmin} H _{S22} S
H _B H _{S12} H _{Tmax} R ₁ H _{S11} H _{Tmax} R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6dyn (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, V _{L/T}	$H_{B} = \frac{\min Q_{c.2} / Q_{h.2}}{H_{Tmin} H_{S22} S}$ $R_{22} = H_{Tmin} H_{S21}$
H _B H _{S12} H _{Tmax} H _{S11} H _{Tmax} H _{S11} H _{Tmax}	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5kr (Long-travel drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6dyn (Test load: static) Φ7 (Buffer impact)	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	$H_{B} = \frac{\min Q_{c.2} / Q_{h.2}}{H_{Tmin} H_{S22} S}$
H _B H _{S12} H _{Tmax} H _{S11} H _{Tmax} H _{S11} H _{Tmax} H _{S11} H _{Tmax}	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact) 2 an 1 1 1	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,	H_{B} H_{B} H_{B} H_{Tmin} H_{S22} R_{22} H_{Tmin} H_{S21} H_{S21}
H _B max Q _c .2/Q _h .2 H _{S12} H _{Tmax} H _{S11} H _{Tmax} R ₁ R ₁ R ₁	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact) 2 an 1 2 an 1 1 B	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1	H_{B} H_{B} H_{B} $H_{Tmin} Q_{c,2} / Q_{h,2}$ $H_{Tmin} H_{S22} S$ R_{22} $H_{Tmin} H_{S21}$ $H_{C,1} / Q_{h,1}$
H _B max Q _{c.2} /Q _{h.2} H _{S12} H _{Tmax} H _{S11} H _{Tmax} R ₁ R ₁ H _{S11} H _{Tmax}	Φ1 (Dead weight) Φ2A (Lifted load) Φ2C/L (Overload) Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway unevenness) Φ5kw (Hoist unit drive) Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6dyn (Test load: static) Φ7 (Buffer impact) 2 an 1 1 1	1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1	H_{B} H_{B} H_{B} H_{B} H_{B} $H_{Tmin} Q_{c.2} / Q_{h.2}$ $H_{Tmin} H_{S22} S$ R_{22} $H_{Tmin} H_{S22} S$ $H_{C.1} / Q_{h.1}$

Κατακόρυφα φορτία

Όπως φαίνεται στον πίνακα υπάρχουν μικρές διαφορές ανάμεσα στα φορτία των τροχών, που βρίσκονται στην ίδια δοκό. Στα πλαίσια αυτής της διπλωματικής θεωρήθηκε ότι και οι δύο τροχοί της κάθε δοκού κύλισης ασκούν φορτία ίσα με το δυσμενέστερο. Επίσης, παρόλο που ο κατασκευαστής δίνει συντελεστή δοκιμαστικού φορτίου, κρίθηκε ότι δεν είναι κρίσιμη φόρτιση και αγνοήθηκε.

Α) Ελάχιστες τιμές κατακόρυφων φορτίων (γερανογέφυρα αφόρτιστη με το φορείο στην ακραία θέση)

 $\frac{\Gamma ια τους συνδιασμούς 1,2,8:}{Q_{rmin} = ((2167kg × 9,81m/s²)/1000) × φ_1 = 23,4kN}$ $Q_r^{min} = ((2516kg × 9,81m/s²)/1000) × φ_1 = 27,15kN$ $\frac{\Gamma ια τους συνδιασμούς 3,7,9,10:}{Q_{rmin} = (2167kg × 9,81m/s²)/1000 = 21,36kN}$ $Q_r^{min} = (2516kg × 9,81m/s²)/1000 = 24,68kN$ $\frac{\Gamma ια τους συνδιασμούς 4,5,6:}{Q_{rmin} = ((2167kg × 9,81m/s²)/1000) × φ_4 = 21,36kN}$ $Q_r^{min} = ((2516kg × 9,81m/s²)/1000) × φ_4 = 24,68kN$

B) Μέγιστες τιμές κατακόρυφων φορτίων (γερανογέφυρα φορτισμένη με το φορείο σε ακραία θέση)

Για το συνδυασμό 1: Παρατήρηση: γρησιμοποιείται ο συντελεστής Φ2C/L(Overload) υπέρ της ασφαλείας $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((6089kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_2 = 98,83kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((187kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_2 = 25.6kN$ Για το συνδυασμό 2: $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((6089kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_3 = 86,88kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((187kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_3 = 25,23kN$ Για τους συνδυασμούς 4,5,6: $\overline{Q_{rmax}} = \overline{Q_r}^{min} + ((6089kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 84,41kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((187kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 23,19kN$ Για το συνδυασμό 7: *n*= *crane*+*crab weight/(crane*+*crab weight*+12500*kg*)=44% $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((6089kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times n = 51kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((187kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times n = 22.6kN$ Για τους συνδυασμούς 9,10: $Q_{rmax} = Q_r^{min} + (6089kg \times 9.81m/s^2)/1000 = 84,41 \ \kappa N$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + (187kg \times 9,81m/s^2)/1000 = 23,19\kappa N$

Οριζόντια φορτία

Α) Οριζόντια φορτία λόγω επιτάχυνσης και επιβράδυνσης της γερανογέφυρας για τους συνδυασμούς 1,2,3,4,8. Παρατήρηση: χρησιμοποιείται ο συντελεστής Φ5kr(long-travel drive) για τα αζονικά φορτία και ο Φ5hw(hoist unit drive) για τα υπόλοιπα οριζόντια. $H_L=2,11kN\times\varphi_5=3,8kN$ $H_{Tmax}=5,86 kN\times\varphi_5=8,2kN$ $H_{Tmin}=1,62 kN\times\varphi_5=2,27kN$ Β) Οριζόντια φορτία λόγω παράγωγης (λοξής ως προς τις τροχιές) της γερανογέφυρας για το συνδιασμό 5. $H_{S1,T}=H_{S1,2,T}=18,18kN$ $H_{S2,T}=H_{S2,2,T}-S=-18,18kN$

Γ) Οριζόντια φορτία λόγω πρόσκρουσης στα προστατευτικά ακρών $HB{=}24{,}5kN{\times}\varphi_7{=}31{,}85kN$

Συγκεντρωτικός πίνακας

Παρατήρηση: σε κάθε στοιχείο του πίνακα φαίνεται πρώτα η ονομαστική τιμή φορτίου και από κάτω πολλαπλασιασμένη επι το συντελεστή ΟΚΑ.

				2	3	4	5	6	7	8	9	10
		0	23.4	23.4	21.4	21.4	21.4	21.4	21.4	23.4	21.4	21.4
	Ιδίο βάρος	Q _{rmin}	31.6	31.6	28.8	28.8	28.8	28.8	28.8	31.6	28.8	28.8
	γερανογέφυρας	${\sf Q}_{\sf r}^{\sf min}$	27.2	27.2	24.7	24.7	24.7	24.7	24.7	27.2	24.7	24.7
Κατακόρυφα			36.7	36.7	33.3	33.3	33.3	33.3	33.3	36.7	33.3	33.3
φορτία	Ιδίο βάρος	0	98.8	86.9	-	84.4	84.4	84.4	51.0	-	84.4	84.4
	ιστο μαμος	Q _{rmax}	133.4	117.3	-	114.0	114.0	114.0	68.9	-	114.0	114.0
	γερανογεφυράς και	o ^{max}	25.6	25.2	-	23.2	23.2	23.2	22.6	-	23.2	23.2
	ανυψουμενου φορτιου	Q _r	34.6	34.1	-	31.3	31.3	31.3	30.5	-	31.3	31.3
		HL	3.8	3.8	3.8	3.8	-	-	-	3.8	-	-
	Επιτάνυνση-		5.1	5.1	5.1	5.1	-	-	-	5.1	-	-
		H _{Tmax}	8.2	8.2	8.2	8.2	-	-	-	8.2	-	-
			11.1	11.1	11.1	11.1	-	-	-	11.1	-	-
	γερανογεφυρας	Ц	2.3	2.3	2.3	2.3	-	-	-	2.3	-	-
Οριζόντια		Tmin	3.1	3.1	3.1	3.1	-	-	-	3.1	-	-
φορτία		Ц	-	-	-	-	18.2	-	-	-	-	-
	Παράγωγη κίνηση της	П _{S1,T}	-	-	-	-	24.5	-	-	-	-	-
	γερανογέφυρας	Ц	-	-	-	-	18.2	-	-	-	-	-
		I IS2,T	-	-	-	-	24.5	-	-	-	-	-
	Πρόσκρουση στα	Ц	-	-	-	-	-	-	-	-	31.9	-
	προστατευτικά ακρών		-	-	-	-	-	-	-	-	43.0	-

2.4.6.2 Γερανογέφυρα ανυψωτικής ικανότητας 50tn

Vertical Wheel Loads Proportion of crane weight max. Qc.1 max. Qc.2 max. Qc.3 max. Qc.4 3125 kg 3198 kg 3195 kg 3094 kg max. Qc.4 Proportion of lifting capacity max. Qh.1 max. Qh.2 max. Qh.4 Proportion of access which the 9910 kg 15664 kg 13479 kg 8527 kg Proportion of crane weight min. Qc.1 min. Qc.2 min. Qc.3 2613 kg 2486 kg 2501 kg min. Qc.4 Proportion of lifting capacity 2655 kg min. Qh.1 min. Qh.2 563 kg 891 kg min. Qh.3 min. Qh.4 766 kg 485 kg Force 5,33 kN HL HTmax HTmin 16,84 kN 3,63 kN Horizontal Load 51,01 kN S HS11 -9,68 kN 5,03 kN HS12 HS13 HS14 19,08 kN 27,97 kN -2,62 kN 0,99 kN 3,42 kN HS21 HS22 HS23 HS24 6,82 kN Buffer Load 41,27 kN HB Buffer type: DPZ 210 Crane 23154 kg 2795 kg Crane Weight: Crab Weight: eKT: Carriage eKTa 1600 mm 4200 mm Carriage eKTi Distance of guide rollers 1000 mm 4200 mm Dynamic coefficients Ф1 (Dead weight) Ф2A (Lifted load) Ф2C/L (Overload) Ф2 (Lifted load) 1,1 1,05 1,13 Φ3 (Load reduction) Φ4kr (Crane runway 1 1 unevenness) Φ5kr (Long-travel drive) Φ5hw (Hoist unit drive) 1,8 1,35 Φ6dyn (Test load: dynamic) Φ6stat (Test load: static) Φ7 (Buffer impact) 1.03 1,25 He HB lkr max Qc.4 / Qh.4 min Qc.4 / Qh.4 HTmax H_{S14} R₁₄ R₂₄ HTmin H S24 S lan 1 min Q_{c.3} / Q_{h.3} max Q_{c.3} / Q_{h.3} H_{S13} H_{S23} Ð 0 R₁₃ VLT R₂₃ ekta ekti R₁₂ a R₂₂ H_{S12} H_{S22} b min Q_{c.2} / Q_{h.2} max Qc.2/Qh ekt R₁₁ R₂₁ H_{Tmax} H_{Tmin} H_{S11} H ₅₂₁ œ. max Q_{c.1} / Q_{h.1} H_L min Qc.1 / Qh.1 $H_{\rm L}$ 1

\triangleright Φορτία και δυναμικοί συντελεστές από τον κατασκευαστή

Κατακόρυφα φορτία

Για τη γερανογέφυρα διπλού φορέα έγινε η θεώρηση ότι οι εσωτερικοί τροχοί (Q_{c2}, Q_{c3}) ασκούν φορτία ίσα με το δυσμενέστερο μεταξύ τους. Όμοια για τους εξωτερικούς τροχούς (Q_{c1}, Q_{c4}) . Επίσης έγινε η ίδια θεώρηση για το δοκιμαστικό φορτίο με το monorail.

Α) Ελάχιστες τιμές κατακόρυφων φορτίων (γερανογέφυρα αφόρτιστη με το φορείο στην ακραία θέση)

Για τους συνδυασμούς 1,2,8:

 Για τους εσωτερικούς τρογούς $Q_{rmin} = ((2501kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_1 = 27kN$ $Q_r^{min} = ((3198kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_1 = 34,51kN$ Για τους εξωτερικούς τροχούς $Q_{rmin} = ((2655kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_1 = 28,65kN$ $Q_r^{min} = ((3125kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_1 = 33,72kN$ Για τους συνδυασμούς 3,7,9,10: Για τους εσωτερικούς τρογούς $Q_{rmin} = (2501 kg \times 9.81 m/s^2)/1000 = 24.53 kN$ $Q_r^{min} = (3198kg \times 9.81m/s^2)/1000 = 31.37kN$ Για τους εξωτερικούς τροχούς $Q_{rmin} = (2655 kg \times 9.81 m/s^2)/1000 = 26.05 kN$ $\tilde{Q}_{r}^{min} = (3125kg \times 9.81m/s^2)/1000 = 30.65kN$ Για τους συνδυασμούς 4,5,6: Για τους εσωτερικούς τρογούς $Q_{rmin} = ((2501kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 24,53kN$ $\tilde{Q}_r^{min} = ((3198kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 31.37kN$ Για τους εξωτερικούς τροχούς $Q_{rmin} = ((2655kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 26,05kN$

 $\tilde{Q}_r^{min} = ((3125kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 30.65kN$

B) Μέγιστες τιμές κατακόρυφων φορτίων (γερανογέφυρα φορτισμένη με το φορείο σε ακραία θέση)

<u>Για το συνδυασμό 1:</u>

Παρατήρηση: χρησιμοποιείται ο συντελεστής Φ2C/L(Overload) υπέρ της ασφαλείας

• Για τους εσωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((15664kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_2 = 208,15kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((891kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_2 = 36,88kN$ • Για τους εξωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((9910kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_2 = 143,58kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((563kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_2 = 34,89kN$ <u>Για το συνδυασμό 2:</u> • Για τους εσωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((15664kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_3 = 188,17kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((891kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_3 = 35,74kN$ • Για τους εξωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((9910kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_3 = 130,94kN$

 $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((563kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times \varphi_3 = 34,17kN$

Για τους συνδυασμούς 4,5,6:

• Για τους εσωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((15664kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 185,03kN$ $\tilde{Q}_r^{max} = \tilde{Q}_{rmin} + ((891 kg \times 9,81 m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 33,27 \ kN$ Για τους εξωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((9910kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 127.87kN$ $\widetilde{Q}_{r}^{max} = \widetilde{Q}_{rmin} + ((563kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times \varphi_4 = 31,57kN$ Για το συνδυασμό 7: *n*= crane+crab weight/(crane+crab weight+50000kg)=34,5% • Για τους εσωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((15664kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times n = 83,61kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((891kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times n = 24,99kN$ • Για τους εξωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + ((9910kg \times 9,81m/s^2)/1000) \times n = 67,3kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + ((563kg \times 9.81m/s^2)/1000) \times n = 26.34kN$ Για τους συνδυασμούς 9.10: Για τους εσωτερικούς τροχούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + (15664kg \times 9,81m/s^2)/1000 = 185,03kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + (891kg \times 9.81m/s^2)/1000 = 33,27kN$ Για τους εξωτερικούς τρογούς $Q_{rmax} = Q_r^{min} + (9910kg \times 9,81m/s^2)/1000 = 127,87kN$ $Q_r^{max} = Q_{rmin} + (563kg \times 9.81m/s^2)/1000 = 31,57kN$

Οριζόντια φορτία

A) Οριζόντια φορτία λόγω επιτάχυνσης και επιβράδυνσης της γερανογέφυρας για τους συνδυασμούς 1,2,3,4,8.

Παρατήρηση: χρησιμοποιείται ο συντελεστής Φ5kr(long-travel drive) για τα αζονικά φορτία και ο Φ5hw(hoist unit drive) για τα υπόλοιπα οριζόντια. $H_L=5,33kN \times \varphi_5=9,6kN$

 $H_{Tmax} = 16,84kN \times \varphi_5 = 22,73kN$ $H_{Tmin} = 3,63kN \times \varphi_5 = 4,9kN$

B) Οριζόντια φορτία λόγω παράγωγης (λοξής ως προς τις τροχιές) της γερανογέφυρας για το συνδιασμό 5.

• Γ ia δοκό κύλισης 1: $H_{S1,1,T}=H_{S11}=-9,68kN$ $H_{S1,2,T}=H_{S12}=5,03 kN$ $H_{S1,3,T}=H_{S13}=19,08 kN$ $H_{S1,4,T}=H_{S14}=27,97kN$ • Γ ia δοκό κύλισης 2: $H_{S2,1,T}=H_{S21}=-2,62kN$ $H_{S2,2,T}=H_{S22}=0,99kN$ $H_{S2,3,T}=H_{S23}=3,42kN$ $H_{S2,4,T}=H_{S24}-S=-44,19kN$

Γ) Οριζόντια φορτία λόγω πρόσκρουσης στα προστατευτικά ακρών $HB{=}41{,}27kN{\times}\varphi_7{=}51{,}59kN$

> Συγκεντρωτικός πίνακας

1 1	5											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		0 55	27.0	27.0	24.5	24.5	24.5	24.5	24.5	27.0	24.5	24.5
		Q _{rmin} E2	36.5	36.5	33.1	33.1	33.1	33.1	33.1	36.5	33.1	33.1
		0 5-	28.7	28.7	26.1	26.1	26.1	26.1	26.1	28.7	26.1	26.1
	Ιδίο βάρος	Q _{rmin} E=	38.7	38.7	35.2	35.2	35.2	35.2	35.2	38.7	35.2	35.2
	γερανογέφυρας	O min cs	34.5	34.5	31.4	31.4	31.4	31.4	31.4	34.5	31.4	31.4
		Q _r EZ	46.6	46.6	42.3	42.3	42.3	42.3	42.3	46.6	42.3	42.3
		o ^{min} r=	33.7	33.7	30.7	30.7	30.7	30.7	30.7	33.7	30.7	30.7
Κατακόρυφα		Q _r EE	45.5	45.5	41.4	41.4	41.4	41.4	41.4	45.5	41.4	41.4
φορτία		0 5	208.2	188.2	-	185.0	185.0	185.0	83.6	-	185.0	185.0
		Q _{rmax} EZ	281.0	254.0	-	249.8	249.8	249.8	112.9	-	249.8	249.8
	ιδίο βάρος	0 [-	143.6	130.9	-	127.9	127.9	127.9	67.3	-	127.9	127.9
		Q _{rmax} ⊏=	193.8	176.8	-	172.6	172.6	172.6	90.9	-	172.6	172.6
	γερανογεφυρας και		36.9	35.7	-	33.3	33.3	33.3	25.0	-	33.3	33.3
	ανυψουμενου φορτιου	Q _r E2	49.8	48.2	-	44.9	44.9	44.9	33.7	-	44.9	44.9
		o maxee	34.9	34.2	-	31.6	31.6	31.6	26.3	-	31.6	31.6
		Q _r E=	47.1	46.1	-	42.6	42.6	42.6	35.6	-	42.6	42.6
			9.6	9.6	9.6	9.6	-	-	-	9.6	-	-
	Επιτάγιινας	Η _L	13.0	13.0	13.0	13.0	-	-	-	13.0	-	-
		H _{Tmax}	23	23	23	23	-	-	-	23	-	-
	Επιβραουνση της		30.7	30.7	30.7	30.7	-	-	-	30.7	-	-
	γερανογέφυρας	H _{Tmin}	4.9	4.9	4.9	4.9	-	-	-	4.9	-	-
			6.6	6.6	6.6	6.6	-	-	-	6.6	-	-
		Ц	-	-	-	-	9.7	-	-	-	-	-
		п _{\$1,1,Т}	-	-	-	-	13.1	-	-	-	-	-
		ц	-	-	-	-	5.0	-	-	-	-	-
		п _{\$1,2,Т}	-	-	-	-	6.8	-	-	-	-	-
		Ц	-	-	-	-	19.1	-	-	-	-	-
Οριζόντια		п _{\$1,3,Т}	-	-	-	-	25.8	-	-	-	-	-
φορτία		ц	-	-	-	-	28.0	-	-	-	-	-
	Παράγωγη κίνηση της	П _{\$1,4,Т}	-	-	-	-	37.8	-	-	-	-	-
	γερανογέφυρας	ц	-	-	-	-	2.6	-	-	-	-	-
		1 S2,1,T	-	-	-	-	3.5	-	-	-	-	-
		ц	-	-	-	-	1.0	-	-	-	-	-
		П _{\$2,2,Т}	-	-	-	-	1.3	-	-	-	-	-
		H	-	-	-	-	3.4	-	-	-	-	-
		''S2,3,T	-	-	-	-	4.6	-	-	-	-	-
		Hara	-	-	-	-	44.2	-	-	-	-	-
		''\$2,4,T	-	-	-	-	59.7	-	-	-	-	-
	Πρόσκρουση στα	H.	-		-	-	-	-	-	-	51.6	-
	προστατευτικά ακρών	ыB	-	-	-	-	-	-	-	-	69.6	-

2.4.7 Κανονισμός για πολλαπλές γερανογέφυρες

Σύμφωνα με τον ΕΝ 1991-3 ο αριθμός των γερανών, που πρέπει να θεωρήσουμε ότι βρίσκονται στη δυσμενέστερη θέση ταυτόχρονα, προτείνεται να λαμβάνεται από τον παρακάτω πίνακα.

Πίνακας 2.8:Κανονισμός ΕΝ 1991-3 για πολλαπλές γερανογέφυρες

Στο συγκεκριμένο κτίριο, σύμφωνα με το κανονισμό, θεωρούνται ότι λειτουργούν και οι τέσσερις γερανογέφυρες ταυτόχρονα και για τα οριζόντια και για τα κατακόρυφα φορτία.

2.5 Σεισμικά φορτία

2.5.1 Γενικά στοιχεία

Κατά τη διάρκεια ενός σεισμού αναπτύσσονται στο έδαφος επιταχύνσεις (οριζόντιες και κατακόρυφες), που έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδρανειακών δυνάμεων επί των κατασκευών. Από τις δυνάμεις αυτές, οι οριζόντιες θεωρούνται οι πλέον σοβαρές, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι και οι κατακόρυφες δεν μπορούν να αποβούν καταστροφικές υπό ορισμένες συνθήκες. Η χώρα μας βρίσκεται σε μία εξαιρετικά σεισμογενή περιοχή και ως εκ τούτου οι σεισμικές δράσεις παίζουν σημαντικό ρόλο στο σχεδιασμό των κατασκευών. Ως σεισμικές δράσεις σχεδιασμού θεωρούνται οι ταλαντώσεις του κτιρίου λόγω του σεισμού, οι οποίες ονομάζονται και σεισμικές διεγέρσεις ή σεισμικές δονήσεις. Οι σεισμικές δράσεις κατατάσσονται στις τυχηματικές και δεν συνδυάζονται με άλλες τυχηματικές δράσεις, όπως επίσης δεν συνδυάζονται με τις δράσεις λόγω ανέμου.

Οι σεισμικές δράσεις υπολογίζονται σύμφωνα με τον Ευρωκώδικα 8. Με βάση λοιπόν τον EN1998-1 οι κατασκευές θα πρέπει σχεδιάζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να ικανοποιούνται οι εξής θεμελιώδεις απαιτήσεις.

- Ανάληψη της σεισμικής δράσης σχεδιασμού χωρίς τοπική ή γενική κατάρρευση, διατηρώντας κατά συνέπεια τη στατική ακεραιότητά του και παραμένουσα φέρουσα ικανότητα μετά τα σεισμικά γεγονότα. Η σεισμική δράση σχεδιασμού εκφράζεται με:
 - την τιμή αναφοράς της σεισμικής δράσης που αντιστοιχεί στην τιμή αναφοράς της πιθανότητας υπέρβασης, Pncr, σε 50 έτη ή σε εκείνη της περιόδου επαναφοράς Tncr
 - τον συντελεστή σπουδαιότητας γ1.
- Ανάληψη της σεισμικής δράσης περιορισμού βλαβών, δηλαδή σεισμικής δράσης με μεγαλύτερη πιθανότητα εμφάνισης από τη σεισμική δράση σχεδιασμού, χωρίς την εμφάνιση βλαβών και συνεπακόλουθους περιορισμούς

χρήσης, οι δαπάνες των οποίων θα ήταν δυσανάλογα υψηλές σε σύγκριση με τη δαπάνη του ίδιου του φορέα. Η σεισμική δράση που λαμβάνεται υπόψη για την «απαίτηση περιορισμού βλαβών» έχει πιθανότητα υπέρβασης σε 10 έτη και περίοδο επαναφοράς.

2.5.1 Κατηγορία εδάφους

Στον Ευρωκώδικα 8, η σεισμική δράση εξαρτάται όχι μόνον από τη σεισμικότητα στη θέση του έργου, αλλά και από τις τοπικές εδαφικές συνθήκες. Για το σκοπό του καθορισμού της σεισμικής δράσης, ο ΕΚ8 κατηγοριοποιεί το έδαφος σε 5 τυποποιημένες κατηγορίες, τις A, B, C, D, E και σε δύο ειδικές, τις S1, S2.

Η βασική παράμετρος για την κατάταξη σε κατηγορία είναι η μέση τιμή της ταχύτητας διατμητικών κυμάτων στα ανώτατα 30m από την επιφάνεια, ν_{s,30}:

$$\nu_{s,30} = \frac{30}{\sum_{i=1,N} \frac{h_i}{\nu_i}}$$
(2.24)

όπου h_i και v_i είναι το πάχος (σε m) και η ταχύτητα διατμητικών κυμάτων (σε διατμητική παραμόρφωση 10–5 ή μικρότερη) του σχηματισμού ή στρώματος i από N συνολικά. Αν δεν είναι διαθέσιμη η τιμή της $v_{s,30}$, μπορεί να χρησιμοποιείται για την κατάταξη σε κατηγορία ο αριθμός κρούσεων/0,3m στην Πρότυπη Δοκιμή Διείσδυσης, NSPT. Αν ούτε αυτός είναι διαθέσιμος, μπορεί να χρησιμοποιείται η αστράγγιστη αντοχή, c_u .

	Κατηγορία εδάφους	$v_{s,30} (m/s)$	N _{SPT}	$c_u(kPa)$
A	Βράχος με έως 5m ασθενέστερο επιφανειακό υλικό	>800	-	-
В	Πολύ πυκνή άμμος ή αμμοχάλικο, ή πολύ σκληρή άργιλος, δεκάδων m με αύξηση μηχανικών ιδιοτήτων με το βάθος	360-800	>50	>250
С	Πυκνή άμμος ή αμμοχάλικο, ή σκληρή άργιλος, αρκετών δεκάδων ή εκατοντάδων m	180-360	15-50	70-250
D	Χαλαρή έως μετρίως χαλαρρή άμμος ή αμμοχάλικο ή μαλακή έως μετρίως σκληρή άργιλος	<180	<15	<70
Е	Επιφανειακό στρώμα C ή D πάχους 5-20m και υπόστρωμα με v₅>800m/s			
S ₁	≥10m μαλακή άργιλος/ιλύς με δείκτη πλαστιμότητας PI>40 και υψηλή περιεκτικότητα νερού	<100	-	10-20
S ₂	Ευαίσθητη άργιλος, εδάφη ρευστοποιήσιμα ή εκτός Α- Ε ή S1		-	

Πίνακας 2.10: Κατηγορίες εδάφους

Κατηγορία Σπουδαιότητας	Κτίρια	Συντελεστής Σπουδαιότητας γι
Ι	Μικρής σπουδαιότητας για τη δημόσια ασφάλεια	0,80
II	Σύνηθες	1,00
III	Με μεγάλες συνέπειες κατάρρευσης (π.χ. σχολεία, χώροι συγκέντρωσης κοινού)	1,20
IV	Ζωτικής σημασίας για την Πολιτική Προστασία (π.χ. νοσοκομεία, πυροσβεστικοί σταθμοί, σταθμοί παραγωγής ενέργειας)	1,40

2.5.2 Κατηγορία και συντελεστής σπουδαιότητας

Πίνακας 2.11: Κατηγορίες σπουδαιότητας για κτίρια.

2.5.3 Ζώνες σεισμικής επικινδυνότητας

Στον ΕΚ8 η εξάρτηση της «σεισμικής δράσης αναφοράς» (δηλαδή αυτής με πιθανότητα υπέρβασης 10% σε 50 χρόνια και μέση περίοδο επανάληψης 475 χρόνια), από τη γεωγραφική θέση δίνεται σε όρους μέγιστης οριζόντιας επιτάχυνσης αναφοράς agr στο βράχο (δηλ. σε έδαφος κατηγορίας Α) από τον εθνικό χάρτη Ζωνών Σεισμικής Επικινδυνότητας. Χάριν απλότητας, το Εθνικό Προσάρτημα του ΕΚ8 υιοθετεί για το σκοπό αυτό τις τρεις Ζώνες Επικινδυνότητας του ΕΑΚ 2000 και ως σεισμικές επιταχύνσεις στο βράχο τις αντίστοιχες τιμές εδαφικών.

ved tebe	<u> </u>	P 0.000
Z1	Z2	Z3
0,16	0,24	0,3

Σχήμα 2.14: Χάρτης Ζωνών Σεισμικής Επικινδυνότητας στην Ελλάδα

2.5.4 Βασική προσομοίωση της σεισμικής δράσης

Στο πλαίσιο του EN 1998, η σεισμική κίνηση σε ένα δεδομένο σημείο στην επιφάνεια προσομοιώνονται με ένα ελαστικό φάσμα απόκρισης εδαφικής επιτάχυνσης, αποκαλούμενο εφεξής "ελαστικό φάσμα απόκρισης".

2.5.4.1 Οριζόντια συνιστώσα της σεισμικής δράσης

Για τις οριζόντιες συνιστώσες της σεισμικής δράσης, το ελαστικό φάσμα απόκρισης Se(T) καθορίζεται από τις ακόλουθες εκφράσεις:

$$0 \le T \le T_B \longrightarrow S_e(T) = a_g \times S \times \left[1 + \left(\frac{T}{T_B}\right) \times \left(n \times 2, 5 - 1\right)\right]$$
(2.35)

$$T_B \le T \le T_C \longrightarrow S_e(T) = a_g \times S \times n \times 2,5$$
(2.46)

$$T_{c} \leq T \leq T_{D} \longrightarrow S_{e}(T) = a_{g} \times S \times n \times 2, 5 \times \left[\frac{T_{c}}{T}\right]$$

$$(2.57)$$

$$T_{c} \leq T \leq 4s \longrightarrow S_{e}(T) = a_{g} \times S \times n \times 2,5 \times \left[\frac{T_{c} \times T_{D}}{T^{2}}\right]$$
(2.68)

όπου

 $S_{\rm e}(T)$ είναι το ελαστικό φάσμα απόκρισης

T είναι η περίοδος ταλάντωσης ενός γραμμικού συστήματος μίας ελευθερίας κίνησης a_s είναι η εδαφική επιτάχυνση σχεδιασμού

 $T_{\rm B}$ είναι η περίοδος κάτω ορίου του κλάδου σταθερής φασματικής επιτάχυνσης $T_{\rm C}$ είναι η περίοδος άνω ορίου του κλάδου σταθερής φασματικής επιτάχυνσης $T_{\rm D}$ είναι η τιμή της περιόδου που ορίζει την αρχή της περιοχής σταθερής μετακίνησης του φάσματος

S είναι ο συντελεστής εδάφους

 $n = \sqrt{7/(5+\xi)} \ge 0.55$ είναι ο διορθωτικός συντελεστής απόσβεσης με τιμή αναφοράς n=1 για 5% ιξώδη απόσβεση.

ξ ο λόγος ιξώδους απόσβεσης του φορέα

Οι τιμές των περιόδων $T_{\rm B}$, $T_{\rm C}$ και $T_{\rm D}$ καθώς και αυτή του συντελεστή εδάφους S, που περιγράφουν την μορφή του ελαστικού φάσματος απόκρισης εξαρτώνται από την κατηγορία του εδάφους.

Κατηγορία	S	$T_{\mathrm{B}}(s)$	Tc(s)	$T_{\rm D}(s)$
А	1,0	0,15	0,4	2,0
В	1,2	0,15	0,5	2,0
С	1,15	0,20	0,6	2,0
D	1,35	0,20	0,8	2,0
E	1,4	0,15	0,5	2,0

Πίνακας 2.9: Παράμετροι οριζόντιου ελαστικού φάσματος για τις τυποποιημένες κατηγορίες εδάφους του ΕΚ8.

Σχήμα 2.13: Ελαστικό φάσμα απόσβεσης στην οριζόντια διεύθυνση για απόσβεση 5%.

Για να αποφευχθεί η εκτέλεση πλήρως ανελαστικής ανάλυσης στην μελέτη, η ικανότητα του φορέα για απόδοση ενέργειας, κυρίως μέσω της πλάστιμης συμπεριφοράς των στοιχείων του ή/και άλλων μηχανισμών, λαμβάνεται υπόψη με εκτέλεση ελαστικής ανάλυσης βασισμένης σε φάσμα απόκρισης μειωμένο σε σχέση με το ελαστικό, που ονομάζεται εφεξής "φάσμα σχεδιασμού". Η μείωση αυτή επιτυγχάνεται με την εισαγωγή του συντελεστή συμπεριφοράς *q*.

Ο συντελεστής συμπεριφοράς q είναι μια προσέγγιση του λόγου των σεισμικών δυνάμεων στις οποίες θα υποβαλλόταν ο φορέας εάν η απόκρισή του ήταν απεριόριστα ελαστική με ιξώδη απόσβεση 5%, προς τις σεισμικές δυνάμεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην μελέτη, με ένα συμβατικό προσομοίωμα ελαστικής ανάλυσης, εξασφαλίζοντας όμως ικανοποιητική απόκριση του φορέα. Οι τιμές του συντελεστή συμπεριφοράς q, που περιλαμβάνουν επίσης την επιρροή ιξώδους απόσβεσης διαφορετικής από 5%, δίνονται για διάφορα υλικά και στατικά συστήματα σε εξάρτηση από τις σχετικές κατηγορίες πλαστιμότητας στα διάφορα Μέρη του ΕΝ1998. Η τιμή του συντελεστή συμπεριφοράς q μπορεί να είναι διαφορετική σε διαφορετικές οριζόντιες διευθύνσεις του φορέα, αλλά η κατηγορία πλαστιμότητας θα είναι η ίδια σε όλες τις διευθύνσεις.

Τελικώς το φάσμα σχεδιασμού στην οριζόντια διεύθυνση δίνεται από τις σχέσεις:

$$0 \le T \le T_B \longrightarrow S_e(T) = a_g \times S \times \left[\frac{2}{3} + \frac{T}{T_B} \times \left(\frac{2.5}{q} - \frac{2}{3}\right)\right]$$
(2.79)

$$T_B \le T \le T_C \longrightarrow S_e(T) = a_g \times S \times \frac{2,5}{q}$$
(2.20)

$$T_{c} \leq T \leq T_{D} \longrightarrow S_{e}(T) = a_{g} \times S \times \frac{2.5}{q} \times \left[\frac{T_{c}}{T}\right] \geq \beta \times a_{g}$$

$$(2.28)$$

$$T_D \leq T \longrightarrow S_e(T) = a_g \times S \times \frac{2,5}{q} \times \left[\frac{T_C \times T_D}{T^2}\right]$$
 (2.22)

2.5.4.2 Κατακόρυφη συνιστώσα της σεισμικής δράσης

Κατά τον ΕΝ1998, σε κτίρια η κατακόρυφη συνιστώσα χρειάζεται να λαμβάνεται υπόψη εάν η μέγιστη κατακόρυφη επιτάχυνση, *αν*^g, είναι μεγαλύτερη από 0,25*g* (δηλαδή, στη Ζώνη Επικινδυνότητας Ζ3, καθώς και στην Ζ2 μόνον για τις κατηγορίες σπουδαιότητας ΙΙΙ και ΙV) αλλά και πάλιν μόνον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

για (σχεδόν) οριζόντια μέλη με άνοιγμα τουλάχιστον 20m

- για (σχεδόν) οριζόντιους προβόλους με άνοιγμα μεγαλύτερο από 5m
- για (σχεδόν) οριζόντια προεντεταμένα μέλη
- για δοκούς που στηρίζουν φυτευτά υποστυλώματα
- σε κτίρια με σεισμική μόνωση.

2.5.5 Μέθοδοι ανάλυσης

Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του φορέα του κτιρίου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ένας από τους ακόλουθους δύο τύπους γραμμικής-ελαστικής ανάλυσης:

- Η μέθοδος ανάλυσης οριζόντιας φόρτισης για κτίρια η απόκριση των οποίων σε κάθε κύρια διεύθυνση δεν επηρεάζεται σημαντικά από τις συμμετοχές ιδιομορφών ταλάντωσης υψηλότερων από τη θεμελιώδη ιδιομορφή.
- Η ιδιομορφική ανάλυση φάσματος απόκρισης.

Επίσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί, εφόσον ικανοποιούνται ορισμένες συνθήκες, εναλλακτικά της γραμμικής μεθόδου, μια μη γραμμική μέθοδος όπως:

- Μη γραμμική στατική ανάλυση (push-over)
- Μη γραμμική ανάλυση χρονοϊστορίας (δυναμική)

2.5.6 Εφαρμογή στη συγκεκριμένη κατασκευή

Τα φορτία λόγω σεισμού υπολογίστηκαν με τη μέθοδο ιδιομορφικής ανάλυσης φάσματος απόκρισης από το υποπρόγραμμα DYNA του Sofistik. Θεωρείθηκε κατηγορία εδάφους B και συντελεστής σπουδαιότητας 1 για σύνηθες κατασκευή. Εφόσον το υπόστεγο βρίσκεται στο νομό Bοιωτίας κατατάσεται σε ζώνη επικινδυνότητας 2 (a_g =0,24g). Για το συντελεστή συμπεριφοράς επιλέχθηκε q=1,50, για την αποφυγή των ελέγχων για την εξασφάλιση αξιόπιστου ελαστοπλαστικού μηχανισμού και των ελέγχων ικανοτικού σχεδιασμού. Συμμετέχουσα μάζα θεωρείθηκαν τα μόνιμα φορτία συμπεριλαμβανομένων και των ιδίων βάρων των γερανογεφυρών και το φορτίου του χιονιού. Χρησιμοποιήθηκαν οι πρώτες 65 ιδιομορφές που μας δίνουν ιδιομορφική μάζα >90% και στις δύο διευθύνσεις που θεωρούμε ότι ασκείται ο σεισμός. Η ιδιομορφική επαλληλία έγινε μέσω της μεθόδου πλήρης τετραγωνική επαλληλίας CQC και η χωρική επαλληλία με απλή τετραγωνική επαλληλία SRSS.

2.6 Συνδυασμοί φόρτισης

2.6.1 Γενικά

Οι κατασκευές που σχεδιάζονται και εκτελούνται με βάση τον Ευρωκώδικα 1 πρέπει να ικανοποιούν τις εξής θεμελιώδεις απαιτήσεις:

- Να παραμένουν κατάλληλες για τη χρήση για την οποία προορίζονται
- Να παραλαμβάνουν όλες τις δράσεις και τις διάφορες επιδράσεις που πιθανόν να συμβούν κατά τη διάρκεια της ανέγερσης και της χρήσης τους
- Να μην κινδυνεύουν να υποστούν δυσανάλογα μεγάλες βλάβες από συμβάντα όπως εκρήξεις, σεισμούς ή συνέπειες ανθρώπινου λάθους.

Οι απαιτήσεις αυτές ικανοποιούνται με τον έλεγχο της κατασκευής μας στις οριακές καταστάσεις σχεδιασμού. Οριακές καταστάσεις είναι οι καταστάσεις πέρα των οποίων ο φορέας ή τμήμα αυτού δεν ικανοποιεί πλέον τα κριτήρια σχεδιασμού του.

Διακρίνονται οι παρακάτω δύο κατηγορίες:

- Οριακή κατάσταση αστοχίας (OKA)
- Οριακή κατάσταση λειτουργικότητας (ΟΚΛ)

Οι επιμέρους συντελεστές ασφαλείας χρησιμοποιούνται, προκειμένου να ληφθούν υπόψη πιθανές δυσμενείς αποκλίσεις ή πιθανή μη ακριβής προσομοίωση των δράσεων, καθώς και αβεβαιότητες στον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων των δράσεων (εντατικά μεγέθη, μετακινήσεις κλπ). Οι τιμές των επιμέρους συντελεστών ασφαλείας των δράσεων δίνονται παρακάτω:

	Ok	KA	ΟΚΛ			
	Δυσμενής επίδραση	Ευμενής επίδραση	Δυσμενής επίδραση	Ευμενής επίδραση		
γ _G	1,35	1	1	1		
γο	1,5	0	1	0		

Πίνακας 2.12: Επιμέρους συντελεστές ασφαλείας των δράσεων.

Η πιθανότητα χρονικής σύμπτωσης των μέγιστων τιμών διαφόρων ανεξάρτητων δράσεων είναι μικρή. Για το λόγο αυτό κατά την εξέταση των συνδυασμών των μεταβλητών δράσεων εισάγονται οι συντελεστές συνδυασμού ψ. Οι συντελεστές αυτοί εκφράζουν το ποσοστό της χαρακτηριστικής τιμής μιας δράσης, το οποίο, για την εξεταζόμενη κατάσταση, έχει μεγάλη πιθανότητα χρονικής ταύτισης με άλλες δράσεις.

Δράσεις	Ψ_0	Ψ_1	Ψ_2
Επιβαλλόμενα φορτία σε κτίρια (βλέπε ΕΝ 1991-1-1)			
Κατηγορία Α: κατοικίες, συνήθη κτίρια	0,7	0,5	0,3
Κατηγορία Β: χώροι γραφείων	0,7	0,5	0,3
Κατηγορία C: χώροι συνάθροισης	0,7	0,7	0,6
Κατηγορία D: χώροι καταστημάτων	0,7	0,7	0,6
Κατηγορία Ε: χώροι αποθήκευσης	1	0,9	0,8
Κατηγορία F: χώροι κυκλοφορίας οχημάτων βάρος οχημάτων ≤ 30kN	0,7	0,7	0,6
Κατηγορία G: χώροι κυκλοφορίας οχημάτων 30kN<βάρος οχημάτων≤160kN	0,7	0,5	0,3
Κατηγορία Η: στέγες	0	0	0
Φορτία χιονιού επάνω σε κτίρια (βλέπε ΕΝ 1991-1-3)			
Φιλανδία, Ισλανδία, Νορβηγία, Σουηδία	0,7	0,5	0,2
Υπόλοιπα Κράτη Μέλη του CEN για τοποθεσίες που βρίσκονται σε υψόμετρο Η > 1000 m	0,7	0,5	0,2
Υπόλοιπα Κράτη Μέλη του CEN για τοποθεσίες που βρίσκονται σε υψόμετρο Η ≤ 1000 m	0,5	0,2	0
Φορτία ανέμου σε κτίρια (βλέπε ΕΝ 1991-1-4)	0,6	0,2	0
Θερμοκρασία (μη-πυρκαϊάς) σε κτίρια (βλέπε ΕΝ 1991-1-5)	0,6	0,5	0

Πίνακας 2.13: Προτεινόμενες τιμές των συντελεστών ψ σύμφωνα με Ευρωκώδικα 1 Για τους συντελεστές ψ των φορτίων των γερανών συνιστώνται οι ακόλουθες τιμές:

Δράση	Συμβολισμός	Ψ_0	Ψ_1	Ψ_2
Ομάδες φορτίων από νερανούς	Qr	1	0,9	$\Psi^{1)}$

Πίνακας 2.20: Συντελεστές ψ για φορτία γερανών.

1)Ψ ο λόγος της μόνιμης δράσης του γερανού προς τη συνολική δράση του γερανού.

ιδίο βάρος γερανογέφυρας/ιδίο βάρος γερανογέφυρας +ανυψούμενου φορτίο=0,41. Υπέρ της ασφαλείας λήφθηκε 0,5.

2.6.2 Οριακή κατάσταση αστοχίας

Οι καταστάσεις αυτές σχετίζονται με απώλεια ισορροπίας του φορέα, αστοχία λόγω υπερβολικών παραμορφώσεων, μετατροπή του φορέα ή μέρος του σε μηχανισμό, θραύσης και απώλεια της ευστάθειας του και αστοχία λόγω κόπωσης, που θέτουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές.

Ο συνδυασμοί των δράσεων στην οριακή κατάσταση αστοχίας καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του EN 1990:2002 και είναι οι εξής:

1. Καταστάσεις διαρκείας ή παροδικές:

$$\sum_{j\geq 1} \gamma_{G,j} G_{k,j} + \gamma_P P + \gamma_{Q,1} Q_{k,1} + \sum_{i>1} \gamma_{Q,i} \psi_{0,i} Q_{k,i}$$
(2.23)

2. Για τυχηματικές καταστάσεις:

$$\sum_{j\geq l} G_{k,j} + P + A_d + \psi_{1,l}(\dot{\eta}\psi_{2,l})Q_{k,l} + \sum_{i\geq l} \psi_{2,i}Q_{k,i}$$
(2.24)

3. Για καταστάσεις σεισμού:

$$\sum_{j\geq 1} G_{k,j} + P + A_{Ed} + \sum_{i\geq 1} \psi_{2,i} Q_{k,i}$$
(2.25)

2.6.3 Οριακή Κατάσταση Λειτουργικότητας

Οι καταστάσεις αυτές σχετίζονται με συνθήκες πέρα των οποίων δεν πληρούνται πλέον οι καθορισμένες λειτουργικές απαιτήσεις για το φορέα ή για μέλος αυτού (μετατοπίσεις, ταλαντώσεις, ρηγματώσεις κλπ.).

Οι συνδυασμοί των δράσεων στην οριακή κατάσταση λειτουργικότητας καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ΕΝ 1990:2002 και είναι οι εξής:

1. Χαρακτηριστικός συνδυασμός

$$\sum_{j\geq 1} G_{k,j} + P + Q_{k,1} + \sum_{i>1} \psi_{0,i} Q_{k,i}$$
(2.26)

2. Συχνός συνδυασμός

$$\sum_{j\geq 1} G_{k,j} + P + \psi_{1,1} Q_{k,1} + \sum_{i>1} \psi_{2,i} Q_{k,i}$$
(2.27)

3. Οιονεί μόνιμος συνδυ ασμός

$$\sum_{j\geq 1} G_{k,j} + P + \sum_{i\geq 1} \psi_{2,i} Q_{k,i}$$
(2.27)

3 Δοκοί κύλισης

3.1 Απαιτούμενοι έλεγχοι

3.1.1 Γενικά στοιχεία

Οι δοκοί κύλισης της γερανογέφυρας είναι φέρουσες κατασκευές ιδιάζουσας σημασίας και αυτό από δύο διαφορετικές απόψεις, τη στατική και τη λειτουργική. Από λειτουργική άποψη, οι δοκοί κύλισης αποτελούν ζωτικό τμήμα του συστήματος διακίνησης των φορτίων μέσα στο κτίριο, και επομένως ελαττωματική λειτουργία τους, πολλοί νεκροί χρόνοι για συντήρηση και επισκευές, ακόμη και αστοχίες, μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα σοβαρότατες οικονομικές επιπτώσεις για τον ιδιοκτήτη της εγκατάστασης. Από στατική άποψη, οι δοκοί κύλισης είναι φορείς ξεχωριστής σημασίας για δύο βασικούς λόγους. Πρώτον, γιατί είναι από τις λίγες εκείνες κατασκευές που τα μέγιστα φορτία υπολογισμού πραγματοποιούνται στο ακέραιο και μάλιστα πολύ συχνά, ανάλογα με τη χρήση των γερανογεφυρών που εξυπηρετούν. Δεύτερον, γιατί σε ό,τι αφορά τις καταπονήσεις, υπόκεινται σε συνεχείς ακραίες ευαίσθητες σε φαινόμενα κόπωσης από τα οποία πολύ συχνά πάσχουν.

Οι δοκοί κύλισης κατασκευάζονται συνήθως ως αμφιέρειστα στοιχεία, μεταξύ δύο διαδοχικών κύριων φορέων, ή ως συνεχείς δοκοί επί δύο ίσων ανοιγμάτων. Στην πρώτη περίπτωση η δοκός κύλισης διευκολύνει την ανέγερση και η τοποθέτησή της σταθεροποιεί κάθε νεοανεγειρόμενο πλαίσιο. Στη δεύτερη περίπτωση μειώνονται οι παραμορφώσεις, κρίσιμες συνήθως για τη διαστασιολόγηση και τα δυσμενή μεγέθη παραμορφώσεως προκύπτουν όταν και τα δύο φορτία από τους τροχούς της γερανογέφυρας βρίσκονται στο ίδιο άνοιγμα ενώ το άλλο παραμένει αφόρτιστο.

. Οι διατομές των δοκών κυλίσεως είναι ελατές ή συγκολλητές. Οι ελατές διατομές είναι πλατύπελμες HEA, HEB, HEM λόγω της μεγαλύτερης αντοχής και δυσκαμψίας τους περί τον άξονα, που απαιτείται για την παραλαβή των πλευρικών φορτίων. Οι ελατές διατομές προτιμώνται για γερανογέφυρες μικρής ανυψωτικής ικανότητας (μέχρι 20t), όταν εξασφαλίζεται η επάρκεια με πλατύπελμες διατομές μεσαίου μεγέθους (ενδεικτικά μέχρι HEB500). Σε αντίθετη περίπτωση προτιμώνται συγκολλητές διατομές, οι οποίες έχουν μικρότερο βάρος αλλά επί πλέον κόστος και επιμέλεια κατασκευής, ιδιαίτερα στην εκτέλεση των ραφών κορμού-άνω πέλματος όπου προτιμώνται.

Σχήμα 3.1: Σύνδεση δοκού κύλισης με το υποστύλωμα.

Οι δοκοί κύλισης ελέγχονται ως προς την επάρκειά τους έναντι των οριακών καταστάσεων αστοχίας, λειτουργικότητας και κόπωσης. Πρέπει δηλαδή να διαπιστώνεται

ότι η διατομή της δοκού είναι επαρκής και ότι η δοκός ως μέλος ανταποκρίνεται στη σύνθετη καταπόνηση στην οποία υποβάλλεται, χωρίς να παρουσιάζει παραμορφώσεις που δυσχεραίνουν την κίνηση και τη λειτουργίας της γερανογέφυρας. Λόγω, εξ' άλλου, του μεγάλου αριθμού κύκλων φόρτισης πρέπει να διαπιστώνεται ότι δεν υπάρχει κίνδυνος αστοχίας λόγω κόπωσης.

3.1.2 Τροχιές

Οι τροχιές μπορεί να είναι ορθογωνικές συμπαγείς ράβδοι (καρυδάκια) για περίπτωση μικρής ανυψωτικής ικανότητας ή ράβδοι με συνήθεις διατομές τροχιών για μεγαλύτερα φορτία.

Σχήμα 3.2: Μορφές τροχιών.

Οι τροχιές μπορεί να συγκολλούνται επί των δοκών κυλίσεως (συνήθης περίπτωση) με διακεκομμένες ραφές, να συνδέονται με αυτές μέσω εφαρμοσμένων ή προεντεταμένων κοχλιών ή να στερεώνονται απλώς επ'αυτών με ειδικά σταθεροποιητικά μέσα. Στις πρώτες περιπτώσεις επιτρέπεται να θεωρηθεί στους υπολογισμούς ότι οι τροχιά αποτελεί μέρος της διατομής της δοκού κυλίσεως υπό την προϋπόθεση ότι τα συνδετικά μέσα μπορούν να μεταφέρουν τις δυνάμεις στη διεπιφάνεια τροχιάς-δοκού (δυνάμεις ολίσθησης).

Ο χρόνος ζωής της τροχιάς πρέπει να προσδιορίζεται στην προδιαγραφή του έργου και μπορεί να είναι μικρότερος από το χρόνο ζωής του έργου, να προβλέπεται δηλαδή αντικατάστασή της σε ενδιάμεσες χρονικές στιγμές. Ως χρόνος ζωής μπορεί να ορίζονται τα 25 χρόνια. Σε περίπτωση ίδιου χρόνου ζωής με το έργο λαμβάνεται υπόψη η απομείωση της διατομής λόγω φθοράς. Στον ΕΝ1993-6 υποδεικνύεται στους ελέγχους αντοχής να λαμβάνεται υπόψη το μισό της απομείωσης αυτής.

Στην παρούσα κατασκευή χρησιμοποιήθηκε ορθογωνική ράβδος για τη μονοτρόχια γερανογέφυρα(12,5tn), ενώ για τη γερανογέφυρα ανυψωτικής ικανότητας 50tn χρησιμοποιήθηκε τροχιά από τη σειρά Α. Ο πίνακας με τα χαρακτηριστικά των τροχιών σειράς Α φαίνεται στο παράρτημα Α.

3.1.3 Έλεγχοι στην ΟΚΑ

Κατά τον έλεγχο της αντοχής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες εντατικές καταστάσεις με τα αντίστοιχα εντατικά μεγέθη:

- Διαξονική κάμψη οφειλόμενη στις κατακόρυφες και πλευρικές οριζόντιες δράσεις των γερανογεφυρών
- Αξονική θλίψη ή εφελκυσμός οφειλόμενος στις κατά μήκος οριζόντιες δυνάμεις
- Στρέψη οφειλόμενη στην εκκεντρότητα των πλευρικών οριζόντιων δυνάμεων ως προς το κέντρο διάτμησης της διατομής
- Διάτμηση οφειλόμενη στις κατακόρυφες και οριζόντιες δράσεις

Οι έλεγχοι στην οριακή κατάσταση αστοχίας μπορεί να διακριθούν σε τρεις κατηγορίες:

- Έλεγχος της διατομής για το δυσμενέστερο συνδυασμό εντατικών μεγεθών.
- Έλεγχος του μέλους.
- Έλεγχος τοπικής έντασης του κορμού της δοκού κυλίσεως με βάση τη γενική και την τοπική ένταση.

Ο Ευρωκώδικας 3 – Μέρος 6 για τη διευκόλυνση των παραπάνω ελέγχων δέχεται τις εξής απλοποιητικές παραδοχές:

- τα κατακόρυφα φορτία παραλαμβάνονται από τη δοκό κυλίσεως.
- τα πλευρικά φορτία των συνήθων εδραζόμενων (top-mounted) γερανογεφυρών παραλαμβάνονται από το άνω πέλμα της δοκού
- οι στρεπτικές ροπές αντικαθίστανται από ένα ισοδύναμο ζεύγος οριζοντίων δυνάμεων που δρουν στις στάθμες άνω και κάτω πέλματος

3.1.3.1 Έλεγχος επάρκειας διατομής

Ο έλεγχος διατομής υπό τα δυσμενέστερα κατακόρυφα και οριζόντια φορτία λαμβανομένης υπόψη της στρεπτικής ροπής που τα φορτία αυτά προκαλούν. Τα φορτία αυτά υπολογίστηκαν στο κεφάλαιο 2. Συγκεκριμένα χρησιμοποιήθηκαν ο συνδιασμός 1 για τα δυσμενέστερα κατακόρυφα και ο συνδιασμός 5 για τα οριζόντια και στις δύο δοκούς κύλισης.

3.1.3.2 Έλεγχος μέλους

Η επάρκεια έναντι στρεπτοκαμπτικού λυγισμού μίας αμφιέρειστης δοκού κυλίσεως μπορεί απλοποιητικά να γίνει ελέγχοντας ως θλιβόμενο μέλος μία ιδεατή διατομή που αποτελείται από το θλιβόμενο πέλμα και το 1/5 του κορμού έναντι καμπτικού λυγισμού. Η δρώσα θλιβούσα δύναμη μπορεί να θεωρηθεί ίση προς την αντιστοιχούσα στην καμπτική ροπή που προκαλούν τα κατακόρυφα φορτία διαιρούμενη με μοχλοβραχίονα την απόσταση μεταξύ των κέντρων βάρους των πελμάτων. Όμοια κατά τον έλεγχο οι στρεπτικές ροπές που οφείλονται στα κατακόρυφα και οριζόντια φορτία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.

3.1.3.3 Έλεγχος τοπικής έντασης έντασης υπό το φορτίο τροχού

Το δυσμενέστερο σημείο είναι το ανώτερο σημείο του κορμού στην έναρξη της ακτίνας συναρμογής κορμού-πέλματος επί ελατών διατομών ή της ραφής συγκόλλησης επί σύνθετων διατομών. Στο σημείο αυτό υπάρχουν σημαντικές πρόσθετες εγκάρσιες ορθές και διατμητικές τάσεις λόγω του συγκεντρωμένου φορτίου. Αυτές είναι:

A) τοπικές θλιπτικές τάσεις επί του κορμού της δοκού κύλισης κάτω από το φορτίο τροχού που θεωρούνται ότι διανέμονται ομοιόμορφα όπως φαίνεται στο σχήμα 3.1 σε κάποιο ενεργό μήκος leff του κορμού. Η θλιπτική τάση υπολογίζεται από τη σχέση:

$$\sigma_{z,Ed} = \frac{F_{z,Ed}}{l_{eff} \times t_w}$$
(3.1)

όπου Fz,Ed το φορτίο σχεδιασμού του τροχού, tw το πάχος του κορμού και το leff εξαρτάται από τη γεωμετρία της τροχιάς, τον τρόπο σύνδεσής της επί της δοκού κύλισης και τις διαστάσεις του άνω πέλματός της.

Περί- πτωση	Περιγραφή	Ενεργό φορτιζόμενο μήκος $~\ell_{ m eff}$
(α)	Τροχιά δύσκαμπτα συνδεδεμένη στο πέλμα	$\ell_{\rm eff} = 3.25 [I_{\rm rf} / t_{\rm w}]^{\frac{1}{3}}$
(β)	Τροχιά μη δύσκαμπτα συνδεδεμένη στο πέλμα	$\ell_{\rm eff} = 3.25 [(I_{\rm r} + I_{\rm f, eff}) / t_{\rm w}]^{1/3}$
(γ)	Τροχιά τοποθετημένη επάνω σε ελαστομερές υπόστρωμα πάχους τουλάχιστον 6mm.	$\ell_{\rm eff} = 4,25 \left[(I_{\rm r} + I_{\rm f,eff}) / t_{\rm w} \right]^{\frac{1}{3}}$

Σχήμα 3.1: Ενεργό φορτιζόμενο μήκος κορμού left

B) πρόσθετες τοπικές διατμητικές τάσεις λόγω της παραπάνω κατανομής της ορθής τάσης (σχήμα 3.2) που λαμβάνονται ίσες με ποσοστό 20% αυτής.

Σχήμα 3.2: Πρόσθετες τοπικές και ολικές διατμητικές τάσεις λόγω φορτίου τροχού

Γ) τοπικές καμπτικές τάσεις στον κορμό λόγω της εκκεντρότητας των φορτίων τροχού (σχήμα 3.3) και της προκύπτουσας στρεπτικής ροπής τ_{Ed}.

$$\sigma_{T,Ed} = \frac{6 \times \tau_{Ed}}{a \times t_w^2} n \times \tanh(n)$$

$$n = \sqrt{\frac{0.75 \times a \times t_w^2}{I_t} \times \frac{\sinh^2\left(\frac{\pi h_w}{a}\right)}{\sinh\left(\frac{2\pi h_w}{a}\right) - \left(\frac{2\pi h_w}{a}\right)}}$$
(3.2)
(3.3)

όπου

α η απόσταση μεταξύ εγκάρσιων νευρώσεων του κορμού της δοκού κύλισης hw το καθαρό ύψος του κορμού μεταξύ των πελμάτων

It η staberá stréwews tou ánw pélmatos

τέ
α η στρεπτική ροπή που οφείλεται στην εκκεντρότητα ey του φορτίου τροχο
ύ $F_{z,Ed}.$

Σχήμα 3.3: Εκκεντρότητα φορτίου

3.1.4 Έλεγχοι στην ΟΚΛ

Οι ελέγχοι λειτουργικότητας αφορούν τόσο τη δοκό κυλίσεως καθεαυτή όσο και το κτίριο εντός του οποίου η γερανογέφυρα λειτουργεί. Οι ελέγχοι που πρέπει να γίνονται είναι:

A) Το μέγεθος των κατακόρυφων παραμορφώσεων των δοκών κυλίσεως πρέπει να περιορίζεται ώστε να αποφεύγονται οι υπερβολικές ταλαντώσεις τους κατά την ανύψωση του φορτίου και τη λειτουργία της γερανογέφυρας καθώς και υπερβολικές κλίσεις της τροχιάς.

B) Οι διαφορικές κατακόρυφες παραμορφώσεις των απέναντι δοκών κυλίσεως πρέπει να περιορίζονται ώστε να αποφεύγεται υπερβολική κλίση της γερανογέφυρας. Ως κανόνας εφαρμογής θεωρείται η παραπάνω διαφορική παραμόρφωση να μην υπερβαίνει το 1/400 της αξονικής απόστασης των δύο δοκών.

Σχήμα 3.4: Έλεγχοι κατακόρυφων παραμορφώσεων

Γ) Οι οριζόντιες παραμορφώσεις των δοκών κυλίσεως περιορίζονται ώστε να αμβλύνονται οι επιπτώσεις από τη λοξή κίνηση της γερανογέφυρας.

Δ) Οι πλευρικές παραμορφώσεις των σημείων στήριξης των δοκών κυλίσεως επί των τυπικών κυρίων πλαισίων περιορίζονται ώστε να αποφεύγεται υπερβολικό εύρος ταλαντώσεως των πλαισίων αυτών.

Σχήμα 3.6: Έλεγχος οριζόντιας μετακίνησης πλαισίου

E) Οι διαφορικές πλευρικές παραμορφώσεις των γειτονικών υποστυλωμάτων πρέπει να περιορίζονται ώστε να αποφεύγονται απότομες αλλαγές στην ευθύτητα των τροχιών που μπορεί να προκαλέσουν αυξημένες δράσεις από τη λοξή κίνηση της γερανογέφυρας και παραμορφώσεις στην τελευταία.

Σχήμα 3.7: Έλεγχος διαφορικών οριζόντιων μετακινήσεων γειτονικών πλαισίων

ΣΤ) Οι πλευρικές παραμορφώσεις των κύριων φορέων που μπορεί να προκαλέσουν μεταβολή της απόστασης ενός ζεύγους απέναντι τροχιών και εξ' αυτού φθορά στους όνυχες των τροχών, στα στηρίγματα των τροχών, στην ίδια τη γερανογέφυρα ή και εκτροχιασμό της, πρέπει να περιορίζονται. Περιορισμός τίθεται στην μεταβολή της απόστασης των απέναντι σημείων στήριξης των δύο δοκών κυλίσεως επί του ιδίου πλαισίου. Ο περιορισμός αυτός μπορεί να είναι καθοριστικός στη διαστασιολόγηση των κυρών πλαισίων.

Σχήμα 3.8: Έλεγχος μεταβολής απόστασης των κέντρων των τροχιών

Ζ) για να αποφεύγεται στιγμιαίος ελαστικός λυγισμός του κορμού κατά τη διέλευση του φορτίου τίθεται περιορισμός στη λυγηρότητα του. Εάν δεν γίνεται ακριβέστερος υπολογισμός ο περιο-ρισμός θεωρείται ότι ικανοποιείται όταν ο λόγος b/tw διατηρείται μικρότερος του 120 (b το ύψος και το tw το πάχος του κορμού).

Η) για να αποφεύγεται πλευρική ταλάντωση του κάτω πέλματος, λόγω συντονισμού με τη γερανογέφυρα, περιορίζεται η λυγηρότητα του διατηρώντας σχετικά μικρό το λόγο L/iz (L η απόσταση μεταξύ πλευρικών εξασφαλίσεων του κάτω πέλματος και iz η ακτίνα αδρανείας του κάτω πέλματος μόνον, ως προς τον κατακόρυφο άξονα). Εάν δεν γίνεται ακριβέστερος υπολο-γισμός, ο περιορισμός θεωρείται ότι ικανοποιείται όταν L/iz<250.

3.1.5 Έλεγχος κόπωσης

Εκτός από τους ελέγχους αντοχής και λειτουργικότητας η δοκός κύλισης, λόγω της φύσεως των φορτίων που την καταπονούν με μεγάλο αριθμό επαναλήψεων, πρέπει να ελέγχονται επίσης και έναντι κοπώσεως. Ο έλεγχος σε κόπωση γίνεται με βάση ένα ιδεατό φορτίο κόπωσης, Qc, το οποίο θεωρείται ότι επαναλαμβανόμενο 2x10⁶ φορές έχει ισοδύναμο από πλευράς κόπωσης αποτέλεσμα με την πραγματική ιστορία φόρτισης. Το ιδεατό φορτίο λαμβάνεται από τη σχέση:

 $Q_C = \lambda_i \times \Phi_{fat} \times Q_{\max,i}$

Όπου

 λ_i συντελεστής συνδεόμενος με το βαθμό έκθεσης σε κόπωση (από πίνακα 3.1)

 $Φ_{fat}$ ο δυναμικός συντελεστής ίσος με $Φ_{fat} = max((1+Φ_1)/2;(1+Φ_2)/2)$

 $Q_{\max,i}$ η μέγιστη αντίδραση τροχού (χωρίς δυναμικούς συντελεστές)

Κατηγορίες S	S ₀	S ₁	S_2	S_3	S_4	S_5	S ₆	S_7	S_8	S ₉
Ορθές τάσεις	0,198	0,250	0,315	0,397	0,500	0,630	0,794	1,00	1,260	1,587
Διατμητικές τάσεις	0,379	0,436	0,500	0,575	0,660	0,758	0,871	1,00	1,149	1,320

ΣΗΜΕΙΩΣΗ 1: Κατά τον προσδιορισμό των λ με πρότυπα φάσματα και κατανομή Gauss για τις επιδράσεις φορτίων, έχουν χρησιμοποιηθεί ο κανόνας Miner και καμπύλες αντοχής σε κόπωση S-N με κλίση m=3 για ορθές τάσεις και m=5 για διατμητικές τάσεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ 2: Στην περίπτωση που η κατηγορία του γερανού δεν περιλαμβάνεται στα συνοδευτικά έγγραφα δίδονται ενδείζεις στο Παράρτημα Β.

Πίνακας 3.1: Τιμές συντελεστή λ

Ευαίσθητο σημείο της δοκού κύλισης είναι η σύνδεση κορμού-άνω πέλματος ιδιαίτερα όταν η σύνδεση αυτή είναι συγκολλητή (κατασκευασμένη δοκός κύλισης). Η αντοχή της σύνδεσης αυτής δίνεται από τον Ευρωκώδικα 3 – Μέρος 6 που κατατάσσει τις πιθανές λεπτομέρειες σύνδεσης κορμού-πέλματος σε κατηγορίες κόπωσης.

Κατηγορία λεπτομέρειας	Κατασκευαστική λεπτομέρεια	Περιγραφή	Απαιτήσεις της λεπτομέρειας
160		Ελατές Ι και Η διατομές	Κατακόρυφη θλιπτική τάση στον κορμό λόγω των φορτίων τροχού
71		Εσωραφές ταύ πλήρους διεισδύσεως	Κατακόρυφη θλιπτική τάση στην συγκόλληση λόγω των φορτίων τρο- χού

Πίνακας 3.1 Κατηγορίες κόπωσης

3.2 Δοκός κύλισης μονοτρόχιας γερανογέφυρας 12,5tn

3.2.1 Χαρακτηριστικά και κατάταξη διατομής

Κατάταξη διατομής $ε = \sqrt{234/355} = 0,814$ • Κορμός $d/t_w = 27,9/1,15 = 24,26 < 72 * ε = 58,6$ • Πέλμα $c/t_f = 11/2,05 = 5,36 < 9 * ε = 7,33$ Η διατομή κατατάσεται στην κατηγορία 1

Υπενθυμίζονται: L μήκος δοκού κύλισης (6,25m) α απόσταση τροχών (4m)

3.2.2 Οριακή κατάσταση αστοχίας

3.2.2.1 Εντατικά μεγέθη σχεδιασμού

 Μέγιστη ροπή περί τον ισχυρό άξονα από συνδιασμό φορτίσεων 1
 A) Κάμψη $M_{\rm y}$

$B) K \acute{\alpha} \mu \psi \eta \; M_z$

Αντικατάσταση στρέψης με ισοδύναμο ζεύγος δυνάμεων

Επιπλέον στην δοκό ασκούνται και οι παρακάτω δυνάμεις από την H_L , αλλά η επιρροή τους θεωρείται μικρή και αγνοούνται:

- Αξονική: $N=H_L=5,1kN$
- Συγκεντρωμένη καμπτική $M_{\rm yL} = 5.1 \times 0.21 = 1.07 kNm$
- Σταθερή τέμνουσα $V_L = M_{yL} / 6,25 = 0,17 kN$

<u>Τελικά για το συνδιασμό 1:</u> $maxM_{y,Ed,1}=208,5kNm$ $M_{z,Ed,1}=29,4kNm$

133.4-

Μέγιστη κατακόρυφη τέμνουσα στο άκρο δοκού κυλίσεως από συνδιασμό 1

 $maxV_{z,Ed,1} = Q_{r,max} \times (L + (L-a)/L) = 181,44kN$

 Μέγιστη ροπή περί τον ασθενή άξονα από συνδιασμό 5 A)Κάμψη M_z Αντικατάσταση στρέψης με ισοδύναμο ζεύγος δυνάμεων H_s=24,5kN $M_{ta}=M_{t\beta}=H_{s}*0,20m=4,9kNm$ $H_{t}=M_{t}/0,30m=16,33kN$ Άρα $H=H_{s}+H_{t}=40,83kN$ Z

40.8

B)Κάμψη My $M_y = (114kN \times L)/4 = 178kNm$

<u>Τελικά για το συνδιασμό 5:</u> $maxM_{z,Ed,5}=65kNm$ $M_{y,Ed,5}=178kNm$

Μέγιστη οριζόντια τέμνουσα στο άκρο δοκού κυλίσεως από συνδιασμο 5

4

 $maxV_{v,Ed,5}=40,8kN$

Νίο βάρος Φορτίο βάρους $g = (A_{\delta i a \tau} + A_{\tau \rho o \chi i a \varsigma}) \times (7850 kg/m^3 \times 9,81 m/s^2)/1000 = 1,4 kN/m$ <u>Τελικά:</u> $M_{g,Ed} = ((g \times L^2)/8) \times 1,35 = 9,23 kNm$ $V_{g,Ed} = ((g \times L)/2) \times 1,35 = 5,9 kN$

3.2.2.2 Έλεγχος διατομής

➤ Έλεγχος κορμού σε διάτμηση για συνδιασμό 1 (maxV_{z,Ed})
Επιφάνεια διάτμησης $A_v=27,9cm\times1,1cm=30,7 cm^2 αφού A_{f}/A_w \ge 0,6$ <u>Ελεγχος</u> $V_{z,Rd,1}=(A_v\times f_y)/(\gamma_M\times\sqrt{3})=629 kN> maxV_{z,Ed,1} + V_{g,Ed}=187,3kN$

Έλεγχος άνω πέλματος σε διάτμηση για συνδιασμό 5 (maxV_{y,Ed}) Επιφάνεια διάτμησης Ay=30cm×2cm=60cm² <u>Έλεγχος</u> $V_{y,Rd}=(A_y \times f_y)/(\gamma_M \times \sqrt{3})=1230kN>maxV_{y,Ed,5}=40,8kN$

Έλεγχος σε διαξονική κάμψη για το συνδιασμό 1 (max $M_{y,Ed}$) Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ισχυρό άξονα $\sigma_{y1} = (maxM_{y,Ed,1} + M_{g,Ed})/W_{el,y} = 113MPa$ Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ασθενή άξονα Παρατήρηση: θεωρείται ότι αναλαμβάνεται από το άνω πέλμα μόνο $\sigma_{y2} = M_{z,Ed,1}/W_{el,f,z} = 95,6MPa$ <u>Έλεγχος</u> $\sigma_{y=} \sigma_{y1} + \sigma_{y2} = 208,6Mpa < f_y/\gamma_{M0} = 355MPa$

Έλεγχος διατομής σε διαξονική κάμψη για το συνδιασμο 5 (maxM_{z,Ed}) Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ισχυρό άξονα σ_{y1} = (M_{y,Ed,5} + M_{g,Ed})/ W_{el,y}=97,2MPa Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ασθενή άξονα Παρατήρηση: θεωρείται ότι αναλαμβάνεται από το άνω πέλμα μόνο σ_{y2} = maxM_{z,Ed,5}/ W_{el,f,z}=211,4MPa <u>Έλεγχος</u> σ_{y2} = σ_{y1} + σ_{y2}=308,6Mpa < f_y/γ_{M0}=355MPa

3.2.2.3 Έλεγχος τοπικής έντασης υπό το φορτίο τροχού

Ορθές κατά μήκος τάσεις από την κύρια κάμψη

 $\sigma_x = (maxM_{y,Ed,1} + M_{g,Ed}) \times 0.14/I_y = 98,55MPa$

Εγκάρσιες ορθές θλιπτικές τάσεις υπό το φορτίο τροχού

Ενεργό πλάτος πέλματος (φθορά 25%) $d_r = 4cm \cdot 0.25 \times 4cm + 2cm = 5cm$ $b_{fr}=5cm$ b_{fr} $b_{eff} = b_{fr} + d_r = 10cm$ Ροπή αδράνειας σύνθετης διατομής(τροχιά+πέλμα) Ροπή αδράνειας τρογιάς $I_r = b_{fr} * (h_r - 0.25 \times t_r)^3 / 12 = 11.25 \text{ cm}^4$ Ροπή αδράνειας πέλματος $I_{f,eff} = b_{eff} \times t_f^{3/12} = 6,67 \text{ cm}^{4/3}$ $I_{rf} = I_r + I_{f,eff} = 17,92 cm^4$ Ενεργό μήκος Η τροχιά συνδέεται δύσκαμπτα με το πέλμα. Επομένως έχουμε: $leff=3,25\times(I_{rf}/t_w)^{1/3}=8,24cm$ Τελικά για τη δυσμενέστερη κατακόρυφη δύναμη τροχού $F_{z.Ed}$ =133,4kN: $\sigma_{0z,Ed} = F_{z,Ed} / (leff \times t_w) = 147,2Mpa$

▶ Πρόσθετες ορθές τάσεις λόγω εκκεντρότητας του κατακόρυφου φορτίου τροχού Συντελεστής n $I_t = (30 \times 2^3)/3 = 80 cm^4$ $\alpha = 625 cm$ $n = [((0,75 \times \alpha \times t_w^3)/I_t) \times (sinh^2(\pi \times h_w/\alpha)/(sinh(2 \times \pi \times h_w/\alpha) - (2 \times \pi \times h_w/\alpha)))]^{0.5} = 6,45$ Στρεπτική ροπή για F_{z,Ed}=133,4kN: $e_y = b_p/4 = 1,25$ $\tau_{Ed} = F_{z,Ed} \times e_y = 1,67kNm$ Τελικά: $\sigma_{y2} = (6 \times \tau_{Ed} \times n \times tanh(n))/(\alpha \times t_w^2) = 85,33MPa$ Διατμητικές τάσεις από κάμψη
 $V_{Ed} = maxV_{z,Ed,1} + V_{g,Ed} = 187,3kN$ $S = 2 \times 30 \times 15 + 5 \times 4 \times 20 = 1300 cm^3$ $\tau_1 = (V_{Ed} \times S)/(t_w \times I_y) = 71,8MPa$ Πρόσθετες διατμητικές τάσεις
 $\tau_2 = 0,2 \times \sigma_{0z,Ed} = 29,44MPa$

3.2.2.4 Έλεγχος μέλους

Παρατήρηση: Ο έλεγχος θα γίνει κατά την πρόβλέψη της παραγράφου 6.3.2 του μέρους 6 του Ευρωκώδικα 3 με βάση την αντοχή έναντι καμπτικού λυγισμού περί τον άζονα z ιδεατούς διατομής αποτελούμενης από x θλιβόμενο πέλμα και το ένα πέμπτο του κορμού.

 $k_{zz} = C_{mz} \times (1 + (2 \times \lambda_z' \cdot 0.6) \times (N_{f,Ed}/N_{f,Rd})) = 1,38$ $N_{f,Ed}/N_{f,Rd} + k_{zz} \times (M_{z,Ed}/M_{f,z,Rd}) = 0,95 < 1$

3.2.3 Οριακή κατάσταση λειτουργικότητας

Παρατήρηση: οι έλεγχοι λειτουργικότητας που αφορούν τις οριζόντιες μετακινήσεις των πλαισίων αφορούν το κεντρικό υποστύλωμα και ελέγχονται στο επόμενο κεφάλαιο.

Κατακόρυφες παραμορφώσεις δοκού κυλίσεως

Από δυσμενέστερη φόρτιση (P_{τροχού}=98,82kN) στη δυσμενέστερη θέση

Για φορτίο $P=H_s=18,2kN$

 $\delta_y = P \times L^3 / (48 \times E \times I_{el,f,z}) = 9,6mm > L/600 = 10,42mm$

> Αποφυγή ταλάντωσης του κάτω πέλματος $i_{fz} = \sqrt{I_{fz}} / Af = 8,66 cm$ L/ $i_{fz} = 72,2 < 250$

Περιορισμός ευαισθησίας του κορμού έναντι λυγισμού
b_w /t_w=25,4<120</p>

3.3 Δοκός κύλισης γερανογέφυρας διπλού φορέα

3.3.1 Χαρακτηριστικά και κατάταξη διατομής

Χαρακτηριστικά διατομής $A = 370 cm^{2}$ A75 $I_{v}=179845 cm^{4}$ 400x35 $I_{z}=37333cm^{4}$ $I_{f,z} = 18667 cm^3$ $W_{el,y}=6917 cm^3$ 450x20 $W_{el,z}=1867 cm^3$ $W_{el,f,z}=933 cm^3$ $W_{pl,y} = 7803 cm^3$ $W_{pl,z} = 2800 cm^3$ Χαρακτηριστικά τροχιάς Α75 H=8,5cm B=7.5cm P=20cm S=4,5cm $I_r = 531 \text{ cm}^4$ A_{τροχιάς}=71,6cm² Κατάταξη διατομής $\varepsilon = \sqrt{234/355} = 0.814$ Κορμός $d/t_w = 45/2 = 22,5 < 72 * \varepsilon = 58,6$

Πέλμα
 c/t_f=19/3,5=5,43<9*ε=7,33
 Η διατομή κατατάσεται στην κατηγορία 1

3.3.2 Οριακή κατάσταση αστοχίας

3.3.2.1 Εντατικά μεγέθη σχεδιασμού

Μέγιστη ροπή περί τον ισχυρό άξονα από συνδιασμό φορτίσεων 1
 Α)Κάμψη My

194.0 194.0 194.0 194.0 194.0

Διάγραμμα ροπής M_y

Επιπλέον στην δοκό ασκούνται και οι παρακάτω δυνάμεις από την H_L , αλλά η επιρροή τους θεωρείται μικρή και αγνοούνται:

- Αξονική: $N = H_L = 13kN$
- Συγκεντρωμένη καμπτική $M_{yL}=13 \times 0.345=4.5$ kNm
- Σταθερή τέμνουσα $V_L = M_{yL}/6,25=0,72$

<u>Τελικά για το συνδιασμό 1:</u> $maxM_{y,Ed,1}=946kNm$ $M_{z,Ed,1}=44,6kNm$

Μέγιστη κατακόρυφη τέμνουσα στο άκρο δοκού κυλίσεως από συνδιασμό 1

 $maxV_{z,Ed,1}$ =630,8 kN

Μέγιστη ροπή περί τον ασθενή άξονα από συνδιασμό 5

Παρατήρηση:οι οριζόντιες δυνάμεις που ασκούνται στη λιγότερο κατακόρυφα φορτισμένη δοκό είναι μεγαλύτερες από αυτές της περισσότερο φορτισμένης. Επομένως θα γίνει έλεγχος και στις δύο για το συνδιασμό 5.

A) Κάμψη Mz Αντικατάσταση στρέψης με ισοδύναμο ζεύγος δυνάμεων $H_{S1,1,T}$ =-13,1kN $M_{ta}=M_{t\beta}=H_{S1,1}\times0,345m$ =4,52kNm $H_{t1,1,T}=M_t/0,52m$ = $H_{S1,1,T}$ *0,345m/0,52m=8,7kN Άρα $H_{1,1,T}=H_{S1,1,T}+H_{S1,1,T}\times0,345m/0,52m$ =1,663× $H_{S1,1,T}$ =-21,8kN

 $\begin{array}{l} O\mu oi\alpha \\ H_{1,2,T}=1,663 \times H_{S1,2,T}=11,3kN \\ H_{1,3,T}=1,663 \times H_{S1,3,T}=42,92kN \\ H_{1,4,T}=1,663 \times H_{S1,4,T}=62,88kN \\ H_{2,1,T}=1,663 \times H_{S2,1,T}=-5,8kN \\ H_{2,2,T}=1,663 \times H_{S2,2,T}=2,16kN \\ H_{2,3,T}=1,663 \times H_{S2,3,T}=7,65kN \\ H_{2,4,T}=1,663 \times H_{S2,4,T}=-99,31kN \end{array}$

 Τελικά για το συνδυασμό 5:

 • Για την περισσότερο φορτισμένη δοκό

 $maxM_{z,Ed,5,A}=137,2kNm$
 $M_{y,Ed,5,A}=637,5kNm$

 • Για την λιγότερο φορτισμένη δοκό

 $maxM_{z,Ed,5,B}=148,8kNm$
 $M_{y,Ed,5,B}=112,6kNm$

- Μέγιστη οριζόντια τέμνουσα στο άκρο δοκού κυλίσεως από συνδιασμο 5
 - Για την περισσότερο φορτισμένη δοκό

• Για την λιγότερο φορτισμένη δοκό

Τελικά:

.99.3

Για την περισσότερο φορτισμένη δοκό $maxV_{y,Ed,5,A}=94,3Kn$

• Για την λιγότερο φορτισμένη δοκό $maxV_{v,Ed,5,B}=99,3kN$

▶ Ιδίο βάρος Φορτίο βάρους g=(A_{διατ}+A_{τροχιας}) × (7850kg/m³×9,81m/s²)/1000=3,4kN/m<u>Τελικά:</u> M_{g,Ed}=((g×L²)/8) × 1,35=22,4kNm V_{g,Ed}=((g×L)/2) × 1,35=14,34kN

3.3.2.2 Έλεγχος διατομής

➤ Έλεγχος κορμού σε διάτμηση για συνδιασμό 1 (maxV_{z,Ed})
Επιφάνεια διάτμησης $A_v = 45 cm \times 2 cm = 90 cm^2$ αφού $A_{f}/A_w \ge 0,6$ <u>Ελεγχος</u> $V_{z,Rd,1} = (A_v \times f_y)/(\gamma_M \times \sqrt{3}) = 1845 kN > maxV_{z,Ed,1} + V_{g,Ed} = 645,14 kN$ 68

Έλεγχος άνω πέλματος σε διάτμηση για συνδιασμό 5 (maxV_{y,Ed}) Επιφάνεια διάτμησης Ay=40cm×3,5cm=140cm² <u>Ελεγχος</u> V_{y,Rd}=(A_y×f_y)/(y_M× $\sqrt{3}$)=2869,4kN>maxV_{y,Ed,5,B}=99,3kN

Έλεγχος σε διαξονική κάμψη για το συνδιασμό 1 (maxM_{y,Ed}) Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ισχυρό άζονα σ_{y1}= (maxM_{y,Ed,1}+ M_{g,Ed})/ W_{el,y}=140MPa Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ασθενή άζονα σ_{y2}= M_{z,Ed,1}/ W_{el,f,z}=48MPa <u>Ελεγχος</u> σ_{y=} σ_{y1}+ σ_{y2}=188Mpa<f_y/γ_{M0}=355MPa

Έλεγχος διατομής σε διαξονική κάμψη για το συνδιασμό 5 (maxM_{z,Ed})

• Για την περισσότερο φορτισμένη δοκό Γάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ισχυρό άξονα $\sigma_{y1} = (M_{y,Ed,5,A} + M_{g,Ed})/W_{el,y}=92MPa$ Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ασθενή άξονα $\sigma_{y2} = maxM_{z,Ed,5,A}/W_{el,f,z}=147MPa$ <u>Ελεγχος</u> $\sigma_{y=} \sigma_{y1} + \sigma_{y2}=239Mpa < f_y/\gamma_{M0}=355MPa$ • Για την λιγότερο φορτισμένη δοκό Γάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ισχυρό άξονα $\sigma_{y1} = (M_{y,Ed,5,B} + M_{g,Ed})/W_{el,y}=17MPa$ Τάση λόγω καμπτικής ροπής περι τον ασθενή άξονα $\sigma_{y2} = maxM_{z,Ed,5,B}/W_{el,f,z}=160MPa$ <u>Ελεγχος</u>

 $\overline{\sigma_{y=} \sigma_{y1}} + \sigma_{y2} = 177 M pa < f_y / \gamma_{M0} = 355 M Pa$

3.3.2.3 Έλεγχος τοπικής έντασης υπό το φορτίο τροχού

Ορθές κατά μήκος τάσεις από την κύρια κάμψη

 $\sigma_x = (maxM_{y,Ed,1} + M_{g,Ed}) \times 0,225/I_y = 121,35MPa$

 $\sigma_x = (maxiny, Ea, 1 + mg, Ea) \times (0, 220, 1y = 121, 50, 11)$

 Εγκάρσιες ορθές θλιπτικές τάσεις υπό το φορτίο τροχού Ενεργό πλάτος πέλματος (φθορά): $d_r=8,5cm-0,125 \times 8,5cm+3,5cm=10,94 \ cm$ $b_{eff}=b_{fr}+d_r=30,94cm$ Ροπή αδράνειας τροχιάς και πέλματος • Ροπή αδράνειας τροχιάς $I_r=531cm^4$ • Ροπή αδράνειας πέλματος

 $I_{f,eff} = b_{eff} \times t_f^3 / 12 = 110,55 cm^4$

Ενεργό μήκος

Για τροχιά τοποθετημένη επάνω σε ελαστο μερές υπόστρωμα πάχους τουλάχιστον 6mm έχουμε:

leff=4,25× ((I_r + $I_{f,eff}$) / t_w)^{1/3}=29,1cm Τελικά για τη δυσμενέστερη κατακόρυφη δύναμη τροχού $F_{z,Ed}$ =281kN: $\sigma_{0z,Ed} = F_{z,Ed}$ /(leff* t_w)=48,28MPa

➤ Πρόσθετες ορθές τάσεις λόγω εκκεντρότητας του κατακόρυφου φορτίου τροχού Συντελεστής n $I_t = (40 \times 3,5^3)/3 = 572 cm^4$ α=104cm n=[((0,75 × α × t_w³)/I_t)×(sinh²(π × h/α)/(sinh(2 × π × h/α)-(2 × π × h/α)))]^{0,5}=0,864 Στρεπτική ροπή για F_{z,Ed}=281kN: $e_y = b_p/4 = 1,875$ $\tau_{Ed} = F_{z,Ed} × e_y = 5,27kNm$ Τελικά: $\sigma_{y2} = (6 × \tau_{Ed} × n × tanh(n))/(α × t_w²) = 46MPa$

> Πρόσθετες διατμητικές τάσεις $τ_2=0,2 \times \sigma_{0z,Ed}=9,7MPa$

3.3.2.4 Έλεγχος μέλους

Παρατήρηση: Ο έλεγχος θα γίνει κατά την πρόβλέψη της παραγράφου 6.3.2 του μέρους 6 του Ευρωκώδικα 3 με βάση την αντοχή έναντι καμπτικού λυγισμού περί τον άζονα z ιδεατούς διατομής αποτελούμενης από x θλιβόμενο πέλμα και το ένα πέμπτο του κορμού.

 Υπολογισμός χαρακτηριστικών ιδεατούς διατομής $A=158cm^2$ $I_z=18667cm^4$ $W_{pl,f,z}=1400cm^3$ Θλιπτική και καμπτική αντοχή $O\lambda$ ιπτική αντοχή Ακτίνα αδράνειας $i_z=(I_z/A)^{0,5}=10,87cm$ Λυγηρότητα $\lambda_z=57,5$ Ανηγμένη λυγηρότητα $\lambda_z'=\lambda_z/(93,9\times\sqrt{235/355})=0,75$ $t_f<40mm$ άρα καμπύλη b
Μειωτικός συντελεστής x_z =0,74 N_{f,Rd}= $x_z \times A \times f_y / \gamma_{M0}$ =4150kN Καμπτική αντοχή $M_{f,z,Rd}$ = $W_{pl,f,z} \times f_y / \gamma_{M0}$ =497kNm

Για συνδιασμό φορτίων 5

• $\Gamma_{\text{La}} \tau_{\text{TV}} \pi_{\text{EplsGoótEpo}} \varphi_{\text{OptIsplévn}} \delta_{\text{Okó}}$ $N_{f,Ed} = maxM_{y,Ed,5,A}/h_{\delta_{lax}} = 1226kN$ $M_{z,Ed} = M_{z,Ed,5,A} = 137,2kNm$ $C_{mz} = 0,9$ $k_{zz} = C_{mz} \times (1 + (2 \times \lambda_z '-0,6) \times (N_{f,Ed}/N_{f,Rd})) = 1,14$ $N_{f,Ed}/N_{f,Rd} + k_{zz} \times (M_{z,Ed}/M_{f,z,Rd}) = 0,61 < 1$ • $\Gamma_{\text{La}} \tau_{\text{TV}} \lambda_{\text{LY}} \circ_{\text{TE}} \phi_{\text{OptIsplevn}} \delta_{\text{Okó}}$ $N_{f,Ed} = maxM_{y,Ed,5,B}/h_{\delta_{lax}} = 217kN$ $M_{z,Ed} = M_{z,Ed,5,B} = 148,8kNm$ $C_{mz} = 0,9$ $k_{zz} = C_{mz} \times (1 + (2 \times \lambda_z '-0,6) \times (N_{f,Ed}/N_{f,Rd})) = 0,94$ $N_{f,Ed}/N_{f,Rd} + k_{zz} \times (M_{z,Ed}/M_{f,z,Rd}) = 0,33 < 1$

3.3.3 Οριακή κατάσταση λειτουργικότητας

Παρατήρηση: οι έλεγχοι λειτουργικότητας που αφορούν τις οριζόντιες μετακινήσεις των πλαισίων αφορούν το κεντρικό υποστύλωμα και ελέγχονται στο επόμενο κεφάλαιο.

Κατακόρυφες παραμορφώσεις δοκού κυλίσεως

Από δυσμενέστερη φόρτιση από το συνδιασμό 1

Για ζεύγος P=208kN c=2,625 (απόσταση φορτίου από άκρο δοκού) $\delta_{z1}=(P \times c/(24 \times E \times I_y)) \times (3 \times L^2 - 4 \times c^2)=5,4mm$ Για ζεύγος P=144kN c=1,025 (απόσταση φορτίου από άκρο δοκού) $\delta_{z2}=(P \times c/(24 \times E \times I_y)) \times (3 \times L^2 - 4 \times c^2)=2mm$ Από ιδίο βάρος $\delta_{z3}=(5 \times g \times L^4)/(384 \times E \times I_y)=0,2mm$ <u>Τελικά:</u> $\delta_z=7,6mm < L/600=10,4mm$ Διαφορική κατακόρυφη παραμόρφωση Στη λικότορο φορτισμάτη δοικό κάλμπης

Στη λιγότερο φορτισμένη δοκό κύλισης

Για ζεύγος P=37kN

c=2,625 (απόσταση φορτίου από άκρο δοκού) δ_{z1} '=($P \times c/(24 \times E \times I_y)$)×($3 \times L^2$ - $4 \times c^2$)=1mm

Για ζεύγος P=35kN c=1,025 (απόσταση φορτίου από άκρο δοκού) $\delta_{z2}'=(P \times c/(24 \times E \times I_y)) \times (3 \times L^2 \cdot 4 \times c^2)=0,5mm$ S=24m απόσταση μεταξύ 2 δοκών κύλισης <u>Τελικά:</u>

 Δ hc= δ_{z1+} δ_{z2-} δ_{z1} '- δ_{z2} '=5,9mm<S/600=40mm

Παραμόρφωση υπό τα οριζόντια φορτία

Παρατήρηση: έγιναν από το πρόγραμμα Sofistik για δοκό με διατομή το πέλμα της δοκοί κύλισης

• Για την περισσότερο φορτισμένη δοκό στον συνδιασμό 5

6*mm*<*L*/600=10,42*mm*

• Για την λιγότερο φορτισμένη δοκό στον συνδιασμό 5

5,48mm<L/600=10,42mm

> Αποφυγή ταλάντωσης $i_{fz} = \sqrt{I_{fz} / A_f} = 11,55 \text{ cm}$ L/ $i_{fz} = 54,1 < 250$

hightarrow Περιορισμός ευαισθησίας $b_w /t_w=22,5<120$

3.3.4 Κόπωση

- Ισοδύναμο ιδεατό φορτίο
 - Δυναμικός συντελεστής $Φ_{fat}$: $Φ_{fat}=max((1+Φ_1)/2; (1+Φ_2)/2)=1,05$
 - Μέγιστο φορτίο τροχού χωρίς δυναμικούς συντελεστές Q_{max}: Q_{max}=185,05kN
 - συντελεστής συνδεόμενος με το βαθμό έκθεσης σε κόπωση λ_i:
 - Θεωρείται κατηγορία S6. Άρα για ορθές $\lambda_{i,op\theta}$ =0,794, για διατμητικές $\lambda_{i,\delta i a \tau \mu}$ =0,871

<u>Τελικά:</u>

 $Q_{e,i,o\rho\theta} = \lambda_{i,o\rho\theta} \times \Phi_{fat} \times Q_{max} = 147kN$ $Q_{e,i,\delta_{I}a\tau\mu} = \lambda_{i,\delta_{I}a\tau\mu} \times \Phi_{fat} \times Q_{max} = 161,18kN$

Ορθές τάσεις
 Α)λόγω συγκεντρωμένου φορτίου τροχού

Ενεργό πλάτος πέλματος Θεωρώ φθορά 12,5%, Αρα: $d_r=8,5cm-0,125\times8,5cm+3,5cm=10,94\ cm$ $b_{fr}=20cm$ $b_{eff}=b_{fr}+d_r=30,94cm$

Ροπή αδράνειας τροχιάς και πέλματος

 Ροπή αδράνειας τροχιάς *I_r*=531*cm*⁴

 Ροπή αδράνειας πέλματος
 I_{f,eff}=b_{eff}*t_f³/12=110,55*cm*⁴

Ενεργό μήκος

Για τροχιά τοποθετημένη επάνω σε ελαστωμερές υπόστρωμα πάχους τουλάχιστον 6mm έχουμε:

 $leff=4,25 \times ((I_r+I_{f,eff})/t_w)^{1/3}=29,1cm$

Τελικά: $\sigma_{y1}=Q_{e,i,op\theta}$ /(leff×t_w)=25,26MPa

B)λόγω στροφής του άνω πέλματος Συντελεστής n $I_t = (40 \times 3, 5^3)/3 = 572 cm^4$ $\alpha = 104 cm$ $n = [((0,75 \times \alpha \times t_w^3)/I_t) \times (sinh^2(\pi \times h/\alpha)/(sinh(2 \times \pi \times h/\alpha)-(2 \times \pi \times h/\alpha)))]^{0.5} = 0,864$

Στρεπτική ροπή για $Q_{e,i,op\theta}=147kN$: $e_y=b_{p}/4=B/4=1,875cm$ $\tau_{Ed}=Q_{e,i,op\theta} \times e_y=2,756kNm$

Τελικά: $\sigma_{y2} = (6 \times \tau_{Ed} \times n \times tanh(n))/(\alpha \times t_w^2) = 24MPa$

<u>Τελικά για τις ορθές τάσεις:</u> $\Delta \sigma = \sigma_{y1} + \sigma_{y2} = 49,26 MPa$

Διατμητικές τάσεις
 Α)Διατμητικές τάσεις από κάμψη
 Δρώσα τέμνουσα:
 V_{Ed}=Q_{e,i,διατμ} =161,18kN
 Στατική ροπή αδράνειας:
 S=3,5×40×24,25+A_{τροχιάς}×(26+4,25)=5588,9cm³

Τελικά: $\tau_1 = (V_{Ed} \times S)/(t_w \times I_y) = 25MPa$

B)Πρόσθετες διατμητικές τάσεις $τ_2=0,2 \times \sigma_{y1}=5,05 MPa$

<u>Τελικά για τις διατμητικές τάσεις:</u> $\Delta \tau = \tau_1 + \tau_2 = 30,05 MPa$

Έλεγχοι
<u>Έλεγχος για ορθές τάσεις</u>
Για σύνδεση με ραφές πλήρους διείσδυσης Δσ_c=71MPa $\gamma_{Ff} \times \Delta \sigma$ =49,26MPa < $\Delta \sigma_c / \gamma_{Mf}$ =52,6MPa
<u>Έλεγχος για διατμητικές τάσεις</u>
Η λεπτομέρεια της συγκολλήσεως κορμού πέλματος, με την υπόθεση ότι έχει εκτελεσθεί
χειρονακτικά κατατάσσεται στην κατηγορία 100 $\gamma_{Ff} \times \Delta \tau$ =30,05MPa < $\Delta \tau_c / \gamma_{Mf}$ =74MPa
<u>Αλληλεπίδραση ορθών και διατμητικών τάσεων</u> $[(\gamma_{Ff} \times \Delta \sigma) / (\Delta \sigma_c / \gamma_{Mf})]^3 + [(\gamma_{Ff} \times \Delta \tau) / (\Delta \tau_c / \gamma_{Mf})]^5 = 0.83 < 1$

4 Διαστασιολόγιση φορέα

4.1 Γενικά

Η διαστασιολόγηση των δομικών στοιχείων της κατασκευής έγινε με βάση τις κανονιστικές διατάξεις του Ευρωκώδικα 3 και πραγματοποιήθηκε με τη βοήθεια του προγράμματος Sofistik και των διαφόρων υποπρογραμμάτων του. Οι διατομές επιλέχθηκαν με επαναληπτικές διαδικασίες ανάλυσης και διαστασιολόγησης ώστε να επαρκούν έναντι των δεδομένων ελέγχων και για να γίνεται η μέγιστη δυνατή εκμετάλλευσή τους με σκοπό την οικονομία υλικού.

Η προσωμοίωση του φορέα, που περιγράφηκε στο κεφάλαιο 1, έγινε μέσω του υποπρογράμματος Sofiplus-X με τις φορτίσεις που υπολογίστηκαν στο κεφάλαιο 2. Για τα φορτία της κάθε γερανογέφυρας χρησιμοποιήθηκαν οι συνδιασμοί φορτίσεων 1 για τα μεγιστα κατακόρυφα φορτία και 5 για τα μέγιστα οριζόντια. Οι συνδιασμοί αυτοί τοποθετίθηκαν σε όλες τις πιθανές δυσμενείς θέσεις του εύρους κίνησης τους. Επίσης χρησιμοποιήθηκε και ο συνδιασμός 9 για πρόσκρουση στο τερματικό που μας δίνει τη μέγιστη αξονική δύναμη στη δοκό κύλισης.

Σχήμα 4.1:Προσωμοίωση φορέα στο Sofistik

4.2 Απαραίτητοι έλεγχοι

4.2.1 Κατάταξη διατομών

Πίνακας 4.1: Μέγιστοι λόγοι πλάτους προς πάχος για θλιβόμενα στοιχεία

Πίνακας 4.2: Μέγιστοι λόγοι πλάτους προς πάχος για θλιβόμενα στοιχεία

4.2.2 Έλεγχοι διατομής σε ΟΚΑ

4.2.2.1 Έλεγχος σε αξονικό εφελκυσμό

Η τιμή σχεδιασμού της εφελκυστικής δύναμης Ned σε κάθε διατομή πρέπει να ικανοποιεί:

$$\frac{N_{Ed}}{N_{t,Rd}} \le 1 \tag{4.1}$$

Όπου $N_{t,Rd}$ η εφελκυστική αντοχή σχεδιασμού της διατομής. Για διατομές με οπές η αντοχή σχεδιασμού σε εφελκυσμό $N_{t,Rd}$ πρέπει να λαμβάνεται ως η μικρότερη από:

α) την πλαστική αντοχή σχεδιασμού της ολικής διατομής

$$N_{pl,Rd} = \frac{A \times f_y}{\gamma_{M0}} \tag{4.2}$$

β) την οριακή αντοχή σχεδιασμού της καθαρής διατομής στις θέσεις με οπές κοχλιών

$$N_{u,Rd} = \frac{0.9 \times A \times f_u}{\gamma_{M2}} \tag{4.3}$$

4.2.2.2 Έλεγχος σε αξονική θλίψη

Η τιμή σχεδιασμού της θλιπτικής δύναμης Νεα σε κάθε διατομή πρέπει να ικανοποιεί:

$$\frac{N_{Ed}}{N_{c,Rd}} \le 1 \tag{4.4}$$

Η αντοχή σχεδιασμού της διατομής για ομοιόμορφα επιβεβλημένη θλίψη N_{c,Rd} πρέπει να καθορίζεται όπως παρακάτω:

$$N_{c,Rd} = \frac{A \times f_y}{\gamma_{M0}}$$
για διατομές κατηγορίας 1,2,3 (4.5)

$$N_{c,Rd} = \frac{A_{eff} \times f_y}{\gamma_{M0}}$$
για διατομές κατηγορίας 4 (4.6)

4.2.2.3 Έλεγχος σε διάτμηση ανά άξονα

Η τιμή σχεδιασμού της διατμητικής δύναμης Ved σε κάθε διατομή πρέπει να ικανοποιεί:

$$\frac{V_{Ed}}{V_{c,Rd}} \le 1 \tag{4.7}$$

όπου

 $V_{c,Rd}$ είναι η αντοχή σχεδιασμού σε τέμνουσα. Για πλαστικό σχεδιασμό $V_{c,Rd}$ είναι η πλαστική διατμητική αντοχή $V_{pl,Rd}$ η οποία για απουσία στρέψης δίνεται από τη σχέση:

$$V_{pl,Rd} = \frac{A_{\nu} \times \left(f_{\nu} / \sqrt{3}\right)}{\gamma_{M0}}$$
(4.8)

όπου

Αν είναι η επιφάνεια διάτμησης

Για ελαστικό σχεδιασμό V_{c,Rd} είναι η ελαστική διατμητική αντοχή V_{el,Rd}.Για έλεγχο της ελαστικής αντοχής σχεδιασμού σε τέμνουσα V_{c,Rd} μπορεί να χρησιμοποιηθεί το παρακάτω κριτήριο για ένα κρίσιμο σημείο της διατομής:

$$\frac{\tau_{Ed}}{f_y / \left(\sqrt{3} \times \gamma_{M0}\right)} \le 1 \tag{4.9}$$

όπου τει μπορεί να λαμβάνεται από:

$$\tau_{\rm Ed} = \frac{V_{\rm Ed} \times S}{I \times t} \tag{4.20}$$

όπου

Ved είναι η τιμή σχεδιασμού της διατμητικής δύναμης S είναι η στατική ροπή αδρανείας πάνω από το εξεταζόμενο σημείο I είναι η ροπή αδρανείας ολόκληρης της διατομής t είναι το πάχος στο υπό εξέταση σημείο.

4.2.2.4 Έλεγχος σε κάμψη ανά άξονα

Η τιμή σχεδιασμού της ροπής κάμψης Μεα σε κάθε διατομή πρέπει να ικανοποιεί:

$$\frac{M_{Ed}}{M_{c,Rd}} \le 1 \tag{4.31}$$

Η αντοχή σχεδιασμού για κάμψη *M_{c,Rd}* περί ένα κύριο άξονα μιας διατομής καθορίζεται ως εξής:

$$M_{c,Rd} = M_{pl,Rd} = \frac{W_{pl} \times f_y}{\gamma_{M0}}$$
για διατομές κατηγορίας 1,2 (4.42)

$$M_{c,Rd} = M_{el,Rd} = \frac{W_{el,\min} \times f_y}{\gamma_{M0}}$$
 για διατομές κατηγορίας 3 (4.53)

$$M_{c,Rd} = \frac{W_{eff,\min} \times f_y}{\gamma_{M0}} \quad \text{για διατομές κατηγορίας 4}$$
(4.64)

Όπου $W_{eff,\min}$ και $W_{eff,\min}$ αντιστοιχούν στην ίνα με τη μεγαλύτερη ελαστική τάση.

4.2.2.5 Έλεγχος σε κάμψη με ταυτόχρονη δράση τέμνουσας

Όταν υπάρχει διατμητική δύναμη πρέπει να γίνεται πρόβλεψη για την επίδρασή της στη ροπή αντοχής. Όπου η διατμητική δύναμη είναι μικρότερη από τη μισή πλαστική διατμητική αντοχή, η επίδρασή της στη ροπή αντοχής μπορεί να αγνοείται εκτός από εκεί όπου ο λυγισμός λόγω τέμνουσας μειώνει την αντοχή της διατομής. Διαφορετικά, η μειωμένη ροπή αντοχής πρέπει να λαμβάνεται ως η αντοχή σχεδιασμού της διατομής, υπολογισμένη χρησιμοποιώντας μειωμένη αντοχή $(1-\rho)f_y$ για την επιφάνεια διάτμησης όπου:

$$\rho = \left(\frac{2 \times V_{Ed}}{V_{pl,Rd}} - 1\right)^2 \tag{4.75}$$

Εναλλακτικώς η μειωμένη πλαστική ροπή αντοχής που λαμβάνει υπόψη τη διάτμηση, μπορεί να λαμβάνεται για Ι-διατομές με ίσα πέλματα και κάμψη περί τον ισχυρό άξονα ως εξής:

$$M_{y,V,Rd} = \frac{\left[W_{pl,y} - \left(\frac{\rho \times A_w^2}{4 \times t_w}\right)\right] \times f_y}{\gamma_{M0}} \quad \alpha \lambda \lambda \dot{\alpha} \quad M_{y,V,Rd} \le M_{y,c,Rd}$$
(4.86)

Όπου $M_{_{v,c,Rd}}$ η αντοχή σχεδιασμού σε κάμψη και $A_{_w} = h_{_w} \times t_{_w}$

4.2.2.6 Έλεγχος σε κάμψη με ταυτόχρονη παρουσία αξονικής δύναμης

Α) Διατομές κατηγορίας 1,2

Όπου υπάρχει αξονική δύναμη, πρέπει να γίνεται πρόβλεψη για την επίδρασή της στην πλαστική ροπή αντοχής. Για διατομές κατηγορίας 1 και 2, πρέπει να ικανοποιείται το παρακάτω κριτήριο:

$$\frac{M_{Ed}}{M_{N,Rd}} \le 1 \tag{4.97}$$

όπου *M_{N,Rd}* είναι η πλαστική ροπή αντοχής μειωμένη λόγω της αξονικής δύναμης N_{Ed}. Διακρίνουμε τις παρακάτω περιπτώσεις:

Για μια τετραγωνική συμπαγή διατομή χωρίς οπές κοχλιών το *M_{N,Rd}* πρέπει να λαμβάνεται ως:

$$M_{N,Rd} = M_{pl,Rd} \times \left[1 + \left(\frac{N_{Ed}}{N_{pl,Rd}} \right)^2 \right]$$
(4.108)

 Για διατομές διπλής συμμετρίας Ι και Η ή άλλες διατομές με πέλματα, δεν χρειάζεται να γίνει πρόβλεψη για την επίδραση της αξονικής δύναμης στην πλαστική ροπή αντοχής περί τον άξονα y-y όταν ικανοποιούνται και τα δύο παρακάτω κριτήρια:

$$N_{Ed} \le 0.25 \times N_{pl,Rd} \tag{4.119}$$

$$\kappa \alpha N_{Ed} \le \frac{0.5 \times h_w \times t_w \times f_Y}{\gamma_{M0}}$$
(4.20)

 Για διατομές διπλής συμμετρίας Ι και Η, δεν χρειάζεται να γίνει πρόβλεψη για την επίδραση της αξονικής δύναμης στην πλαστική ροπή αντοχής περί τον άξονα z-z όταν:

$$N_{Ed} \le \frac{h_w \times t_w \times f_Y}{\gamma_{M0}} \tag{4.21}$$

 Για διατομές, όπου οι οπές κοχλιών δεν λαμβάνονται υπόψη, οι παρακάτω προσεγγίσεις μπορούν να χρησιμοποιούνται για ελατές διατομές Ι ή Η και για συγκολλητές διατομές Ι ή Η με ίσα πέλματα:

$$M_{N,y,Rd} = M_{pl,y,Rd} \times \frac{1-n}{1-0.5 \times a} \quad \alpha \lambda \lambda \dot{\alpha} \quad M_{N,y,Rd} \leq M_{pl,y,Rd}$$
(4.22)

$$\Gamma \iota \alpha \quad n \le a: \quad M_{N,z,Rd} = M_{pl,z,Rd} \tag{4.23}$$

$$\Gamma \iota \alpha \quad n \ge a: \quad M_{N,z,Rd} = M_{pl,z,Rd} \left[1 - \left(\frac{n-a}{1-a} \right)^2 \right]$$
(4.24)

όπου
$$n = \frac{N_{Ed}}{N_{pl,Rd}}$$
 (4.25)

και
$$a = \frac{\left(A - 2 \times b \times t_f\right)}{A}$$
 αλλά $a \le 0,5$ (4.26)

 Για διατομές όπου οι οπές κοχλιών δεν λαμβάνονται υπόψη, οι παρακάτω προσεγγίσεις μπορούν να χρησιμοποιούνται για κοίλες ορθογωνικές διατομές σταθερού πάχους και για συγκολλητές κλειστές διατομές με ίσα πέλματα και ίσους κορμούς:

$$M_{N,y,Rd} = M_{pl,y,Rd} \times \frac{1-n}{1-0.5 \times a_w} \quad \alpha \lambda \lambda \dot{\alpha} \ M_{N,y,Rd} \le M_{pl,y,Rd}$$
(4.27)

$$M_{N,z,Rd} = M_{pl,z,Rd} \times \frac{1-n}{1-0.5 \times a_f} \quad \alpha \lambda \lambda \dot{\alpha} \ M_{N,z,Rd} \le M_{pl,z,Rd}$$
(4.28)

όπου
$$a_w = \frac{(A - 2 \times b \times t)}{A}$$
 αλλά $a_w ≤ 0,5$ για κοίλες διατομές (4.29)

$$a_{w} = \frac{\left(A - 2 \times b \times t_{f}\right)}{A} \quad \text{all } a_{w} \le 0,5 \text{ για συγκολλητές κλειστές διατομές}$$
(4.30)

$$a_f = \frac{(A - 2 \times b \times t)}{A}$$
αλλά $a_f \le 0,5$ για κοίλες διατομές (4.31)

$$a_f = \frac{(A - 2 \times b \times t_w)}{A}$$
 αλλά $a_f \le 0.5$ για συγκολλητές κλειστές διατομές (4.32)

4.2.2.7 Έλεγχος σε διαξονική κάμψη με ταυτόχρονη παρουσία αξονικής δύναμης Ν Για διαξονική κάμψη μπορεί να χρησιμοποιείται το παρακάτω κριτήριο:

$$\left[\frac{M_{y,Ed}}{M_{N,y,Rd}}\right]^{a} + \left[\frac{M_{z,Ed}}{M_{N,z,Rd}}\right]^{\beta} \le 1$$
(4.33)

81

στο οποίο α και β είναι σταθερές, που συντηρητικά μπορούν να λαμβάνονται ως μονάδα, ή αλλιώς ως εξής:

για διατομές Ι και H: a = 2 και $\beta = 5 \times n$ αλλά $\beta \le 1$ για κοίλες κυκλικές διατομές: a = 2 και $\beta = 2$ για κοίλες ορθογωνικές διατομές: $a = \beta = 1,66/(1-1,13n^2)$ αλλά $a = \beta \le 6$

4.2.2.8 Κάμψη, διάτμηση και αξονική δύναμη

Όπου τέμνουσα και αξονική δύναμη είναι παρούσες, πρέπει να γίνεται πρόβλεψη για την επίδραση τόσο της τέμνουσας όσο και της αξονικής δύναμης στη ροπή αντοχής. Η απομείωση της ροπής αντοχής γίνεται πρώτα για την τέμνουσα (όταν το V_{Ed} υπερβαίνει το 50% της $V_{pl,Rd}$) και κατόπιν για την αξονική δύναμη.

4.2.3 Έλεγχοι μέλους σε ΟΚΑ

4.2.3.1 Έλεγχος έναντι καμπτικού λυγισμού (υπό θλίψη)

Αποτελεί τη συνηθέστερη μορφή αστάθειας θλιβόμενων μελών μεταλλικών κατασκευών. Η απώλεια της ευστάθειας του αρχικώς ευθύγραμμου μέλους εκδηλώνεται με μετάπτωσή του σε μία καμπυλωμένη μορφή, με κάμψη περί τον ισχυρό ή τον ασθενή άξονα της διατομής του μέλους, χωρίς την ταυτόχρονη εμφάνιση σχετικής στροφής των διατομών. Όπως και στις άλλες μορφές αστοχίας λόγω λυγισμού, το φαινόμενο συμβαίνει πριν το μέλος αναπτύξει την πλαστική αντοχή της διατομής του. Ένα θλιβόμενο μέλος πρέπει να ελέγχεται έναντι λυγισμού ως εξής:

$$\frac{N_{Ed}}{N_{b,Rd}} \le 1 \tag{4.34}$$

όπου *Ned* είναι η τιμή σχεδιασμού της θλιπτικής δύναμης και *Nb,Rd* είναι η αντοχή του θλιβόμενου μέλους σε λυγισμό

Η αντοχή ενός θλιβόμενου μέλους σε λυγισμό πρέπει να λαμβάνεται ως:

$$N_{b,Rd} = \frac{\chi \times A \times f_y}{\gamma_{M0}}$$
για διατομές κατηγορίας 1,2,3
$$N_{b,Rd} = \frac{\chi \times A_{eff} \times f_y}{\gamma_{M0}}$$
για διατομές κατηγορίας 4
(4.36)

όπου χ είναι ο μειωτικός συντελεστής για την αντίστοιχη μορφή λυγισμού.

Σε μέλη υπό αξονική θλίψη, η τιμή του χ για την κατάλληλη ανηγμένη λυγηρότητα $\overline{\lambda}$ πρέπει να καθορίζεται από την αντίστοιχη καμπύλη λυγισμού σύμφωνα με τη σχέση:

$$\chi = \frac{1}{\Phi + \sqrt{\Phi^2 - \overline{\lambda}^2}} \quad \alpha \lambda \lambda \dot{\alpha} \quad \chi \le 1$$
(4.37)

όπου

$$\Phi = 0.5 \left[1 + a \left(\overline{\lambda} - 0.2 \right) + \overline{\lambda}^2 \right]$$
(4.38)

$$\overline{\lambda} = \sqrt{\frac{A \times f_y}{N_{cr}}} = \frac{L_{cr}}{i} \frac{1}{\lambda_1} \quad \text{gia diatoméc kathyopíac 1,2,3}$$
(4.39)

$$\overline{\lambda} = \sqrt{\frac{A_{\text{eff}} \times f_{y}}{N_{cr}}} = \frac{L_{cr}}{i} \frac{\sqrt{A_{\text{eff}} / A}}{\lambda_{1}} \quad \text{gia diatomés kathyopías 4}$$
(4.40)

 $N_{cr} = \pi^2 EI/L_{cr}^2$ είναι το ελαστικό κρίσιμο φορτίο για την αντίστοιχη μορφή λυγισμού βασισμένο στις ιδιότητες της πλήρους διατομής.

Ler είναι το μήκος λυγισμού στο υπό θεώρηση επίπεδο λυγισμού

 $N_{cr} = \pi^2 EI/L_{cr}^2$ είναι η ακτίνα αδρανείας περί τον αντίστοιχο άξονα, υπολογιζόμενη χρησιμοποιώντας τις ιδιότητες της πλήρους διατομής

$$\lambda_{1} = \pi \sqrt{\frac{E}{f_{y}}} = 93.9\varepsilon$$
$$\varepsilon = \sqrt{\frac{235}{f_{y}}}$$

α είναι ένας συντελεστής ατελειών

Τέλος, για λυγηρότητα $\overline{\lambda} \leq 0,2$ ή για $N_{Ed}/N_{cr} \leq 0,04$ οι επιδράσεις του λυγισμού μπορούν να αγνοούνται και να εφαρμόζονται μόνο έλεγχοι διατομών.

4.2.3.2 Έλεγχος έναντι στρεπτοκαμπτικού λυγισμού (υπό κάμψη)

Μία πλευρικά μη προστατευμένη δοκός που υπόκειται σε κάμψη περί τον ισχυρό άξονα πρέπει να ελέγχεται έναντι στρεπτοκαμπτικού λυγισμού ως εξής:

$$\frac{M_{Ed}}{M_{b,Rd}} \le 1 \tag{4.412}$$

όπου

Μεα είναι η τιμή σχεδιασμού της ροπής Μ_{b,Rd} είναι η ροπή αντοχής σε στρεπτοκαμπτικό λυγισμό.

Δοκοί με ικανοποιητική πλευρική στήριξη στα θλιβόμενα πέλματα δεν είναι ευαίσθητες σε στρεπτοκαμπτικό λυγισμό. Επιπρόσθετα, δοκοί με κάποιους τύπους διατομών, όπως τετραγωνικές ή κυκλικές κοίλες διατομές, κατασκευασμένοι κυκλικοί σωλήνες ή τετραγωνικές κιβωτιοειδείς διατομές δεν είναι ευαίσθητες σε στρεπτοκαμπτικό λυγισμό.

Η ροπή αντοχής σε λυγισμό μιας πλευρικά μη προστατευμένης δοκού πρέπει να λαμβάνεται ως:

$$M_{b,Rd} = \frac{\chi_{LT} \times W_y \times f_y}{\gamma_{M0}}$$
(4.42)

όπου

 W_v είναι η κατάλληλη ροπή αντίστασης της διατομής ως εξής:

$W_{y} = W_{pl,y}$	για διατομές κατηγορίας 1,2	(4.43)
$W_y = W_{el,y}$	για διατομές κατηγορίας 3	(4.44)

$$W_{y} = W_{eff,y}$$
 για διατομές κατηγορίας 4 (4.45)

$\chi_{\rm LT}$ είναι ο μειωτικός συντελεστής για στρεπτοκαμπτικό λυγισμό

Στον καθορισμό του W_y δεν χρειάζεται να λαμβάνονται υπόψη οπές για κοχλίες στην άκρη της δοκού. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, για καμπτόμενα μέλη σταθερής διατομής, η τιμή του χ_{LT} για την αντίστοιχη ανηγμένη λυγηρότητα L_T , πρέπει να καθορίζεται από:

$$\chi_{LT} = \frac{1}{\Phi_{LT} + \sqrt{\Phi_{LT}^2 - \overline{\lambda}_{LT}^2}} \quad \alpha \lambda \lambda \dot{\alpha} \quad \chi_{LT} \le 1$$
(4.46)

όπου

$$\Phi_{LT} = 0.5 \left[1 + a_{LT} \left(\overline{\lambda}_{LT} - 0.2 \right) + \overline{\lambda}_{LT}^{2} \right]$$
(4.47)

$$\overline{\lambda}_{LT} = \sqrt{\frac{W_y \times f_y}{M_{cr}}} \tag{4.48}$$

$a_{\rm LT}$ είναι συντελεστής ατελειών $M_{\rm cr}$ είναι η ελαστική κρίσιμη ροπή στρεπτοκαμπτικού λυγισμού

Η Mer βασίζεται στις ιδιότητες της πλήρους διατομής και λαμβάνει υπόψη τις συνθήκες φορτίσεως, την πραγματική κατανομή της ροπής και τις πλευρικές δεσμεύσεις. Στην περίπτωση μιας δοκού σταθερής διατομής, συμμετρικής ως προς τον ασθενή άξονα αδρανείας της και καμπτόμενης περί τον ισχυρό άξονα αδρανείας της, η κρίσιμη ελαστική ροπή πλευρικού λυγισμού υπολογίζεται από την εξίσωση:

$$M_{cr} = C_1 \frac{\pi^2 E I_z}{(kL_T)^2} \left\{ \left[\left[\frac{k}{k_w} \right]^2 \frac{I_w}{I_z} + \frac{(kL_T)^2 G I_T}{\pi^2 E I_Z} + (C_2 z_g - C_3 z_j)^2 \right]^{0.5} - (C_2 z_g - C_3 z_j) \right\}$$
(4.49)

Καμπύλη λυγισμού	а	b	С	d
Συντελεστής ατελειών α _{LT}	0,21	0,34	0,49	0,76

Συντελεστές ατελειών για καμπύλες στρεπτοκαμπτικού λυγισμού.

Διατοιμό	<i>′</i> Оон <i>о</i> г	Καμπύλη
Διατομη	Ορια	λυγισμού
Ελατές διατομές Ι	h/b≤2	а
ελατές οιατομές Γ	h/b>2	b
Συγκολλητές	h/b≤2	С
διατομές Ι	h/b>2	d
Άλλες διατομές	-	d
V		1

Καμπύλη στρεπτοκαμπτικού λυγισμού.

Τέλος, για λυγηρότητα $\overline{\lambda}_{LT} \leq 0,2$ ή για $M_{Ed}/M_{cr} \leq 0,04$ οι επιδράσεις του στρεπτοκαμπτικού λυγισμού μπορούν να αγνοούνται και να εφαρμόζονται μόνο έλεγχοι διατομών.

4.2.3.3 Έλεγχος έναντι στρεπτοκαμπτικού λυγισμού (υπό καμψη και θλίψη)

Μέλη που υπόκεινται σε συνδυασμένη κάμψη και θλίψη πρέπει να ικανοποιούν:

$$\frac{N_{Ed}}{\chi_{y}N_{Rk}} + k_{yy}\frac{M_{y,Ed} + \Delta M_{y,Ed}}{\chi_{LT}M_{y,Rk}} + k_{yz}\frac{M_{z,Ed} + \Delta M_{z,Ed}}{\underline{M}_{z,Rk}} \le 1$$
(4.50)

$$\frac{\gamma_{M0}}{\frac{N_{Ed}}{\chi_z N_{Rk}}} + k_{zy} \frac{\frac{\gamma_{M0}}{M_{y,Ed} + \Delta M_{y,Ed}}}{\frac{\chi_{LT} M_{y,Rk}}{\gamma_{M0}}} + k_{zz} \frac{\frac{M_{z,Ed} + \Delta M_{z,Ed}}{M_{z,Rk}}}{\frac{M_{z,Rk}}{\gamma_{M0}}} \le 1$$

$$(4.513)$$

όπου $\Delta M_{y,Ed}$, $\Delta M_{z,Ed}$ ροπές λόγω μετατόπισης του κεντρωβαρικού άξονα(μόνο για διατομές κατηγορίας 4)

4.2.4 Έλεγχοι λειτουργικότητας

Ο σχεδιασμός περιλαμβάνει προσδιορισμό βελών και σύγκρισή τους με τα επιτρεπόμενα όρια, τα οποία εξαρτώνται από το είδος των μη φέροντων στοιχείων. Το συνολικό βέλος δmax ισούται με:

$$\delta_{\max} = \delta_1 + \delta_2 - \delta_0 \tag{4.52}$$

όπου

 δ_{max} είναι το συνολικό βέλος κάμψης στην τελική κατάσταση με την ευθεία γραμμή που ενώνει τις στηρίξεις

 δ_{1} είναι το βέλος λόγω μονίμων φορτίων

 δ_2 είναι το βέλος λόγω μεταβλητών δράσεων

 δ_0 είναι το αρχικό αντιβέλος κάμψης στην αφόρτιστη κατάσταση

Οι οριακές τιμές των κατακόρυφων και οριζόντιων μετακινήσεων και των δυναμικών επιρροών καθορίζονται στο Εθνικό Προσάρτημα του ΕΝ1993-1-1 όπου ορίζονται τα ακόλουθα:

Α) Για τα όρια των κατακόρυφων βελών ισχύουν οι παρακάτω τιμές:

	δ_{max}	δ2
Μη βατές στέγες	L/200	L/250
Πατώματα και βατές στέγες	L/250	L/300

Μέγιστες αποδεκτές τιμές βελών κάμψης

B) Οι προβλέψεις του Ευρωκώδικα 3 σχετικά με τις οριζόντιες μετατοπίσεις για μονώροφες κατασκευές είναι οι ακόλουθες:

Μονώροφα υπόστεγα: *h* /150 Μονώροφα κτίρια: *h* / 30

Επιπλέον υπενθυμίζονται οι έλεγχοι γερανογεφυρών που αφορούν την κατασκευή και δεν έγιναν στο κεφάλαιο 3:

4.2.5 Λοιποί έλεγχοι και κανονισμοί

4.2.5.1 Κανόνες σχεδιασμού για πλαίσια με συνδέσμους χωρίς εκκεντρότητα σύμφωνα με τον Ευρωκώδικα 8

Οι διαγώνιοι θα λαμβάνονται υπόψη με τον ακόλουθο τρόπο σε μια ελαστική ανάλυση του φορέα για τη σεισμική δράση:

- Στην περίπτωση πλαισίων με διαγώνιους συνδέσμους, θα λαμβάνονται υπόψη μόνο οι εφελκυόμενοι διαγώνιοι.
- Στην περίπτωση πλαισίων με συνδέσμους σχήματος V (Λ), θα λαμβάνονται υπόψη τόσο οι εφελκυόμενοι όσο και οι θλιβόμενοι διαγώνιοι.

Σε πλαίσια με X διαγώνιους συνδέσμους, η αδιάστατη λυγηρότητα λ, όπως ορίζεται, θα πρέπει να περιορίζεται σε : $1,3 < \lambda < 2,0$.

Σε πλαίσια με συνδέσμους σχήματος V (Λ) πρέπει να ισχύει γενικά: $\lambda < 2,0$.

Σε φορείς που διαθέτουν έως και 2 ορόφους, δεν εφαρμόζονται περιορισμοί στο λ.

Η αντοχή διαρροής Npl,rd της συνολικής διατομής των διαγωνίων θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε Npl,rd > Ned.

4.2.5.2 Έλεγχος περιορισμού βλαβών

Προκειμένου να ικανοποιείται η απαίτηση περιορισμού βλαβών, πρέπει να ισχύουν τα ακόλουθα όρια, για κάθε περίπτωση, για την τιμή σχεδιασμού της σχετικής μετακίνησης του ορόφου dr, η οποία λαμβάνεται ως η διαφορά των μέσων οριζόντιων μετακινήσεων ds των δαπέδων του υπό εξέταση ορόφου.

- για κτίρια με μη-φέροντα στοιχεία από ψαθυρό υλικό, συνδεδεμένα με το φορέα: $d_{\rm rv} < 0{,}005h$
- για κτίρια με πλάστιμα μη-φέροντα στοιχεία: $d_{\rm rv} < 0,0075 h$
- για κτίρια με μη φέροντα στοιχεία αγκυρωμένα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται από τις παραμορφώσεις του φορέα, ή για κτίρια που δεν έχουν μη φέροντα στοιχεία: d_{rv} < 0,010h

όπου:

- h είναι το ύψος του ορόφου
- ν είναι ο συντελεστής μείωσης που λαμβάνει υπόψη τη μικρότερη περίοδο επαναφοράς της σεισμικής δράσης που συνδέεται με την απαίτηση περιορισμού βλαβών. Οι συνιστώμενες τιμές του ν είναι 0,4 για τις κατηγορίες σπουδαιότητας ΙΙΙ και IV και ν=0,5 για τις κατηγορίες σπουδαιότητας Ι και ΙΙ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ευρωκώδικα 8, εάν γίνεται γραμμική ανάλυση, οι μετακινήσεις που προκαλούνται από τη σεισμική δράση σχεδιασμού υπολογίζονται βάσει των ελαστικών παραμορφώσεων του στατικού συστήματος με τη βοήθεια της ακόλουθης απλουστευμένης έκφρασης:

 $d_s = q_d * d_e$

όπου:

- d_s είναι η μετακίνηση σημείου του στατικού συστήματος που προκαλείται από τη σεισμική δράση σχεδιασμού
- q_d είναι ο συντελεστής συμπεριφοράς μετακίνησης
- d_e είναι η μετακίνηση του ίδιου σημείου του στατικού συστήματος, όπως προσδιορίζεται από τη γραμμική ανάλυση βασισμένη στο φάσμα απόκρισης σχεδιασμού

4.3 Υποστυλώματα

Γενικά Διατομή:ΗΕΜ 450 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος:11m

Για πρότυπη φόρτιση που φαίνεται στο σχήμα από το υποπρόγραμμα Buckling Eigenvalues έχω:

• Y-Y

$$a_{cr} = 8,23 \text{ Kat } N_{Ed} = 2000 \text{ kN}$$

 $N_{cr} = a_{cr} \times N_{Ed}$
 $N_{cr} = \pi^2 EI / (\beta L)^2 \begin{cases} \beta = 1,17 \rightarrow L_{cry} = 12,9m \\ \beta = 1,17 \rightarrow L_{cry} = 12,9m \end{cases}$
• Z-Z
 $a_{cr} = 23,47 \text{ Kat } N_{Ed} = 2000 \text{ kN}$
 $N_{cr} = a_{cr} \times N_{Ed}$
 $N_{cr} = \pi^2 EI / (\beta L)^2 \begin{cases} \beta = 0,69 \rightarrow L_{crz} = 7,6m \end{cases}$

Συντελεστής εκμετάλλευσης από υποπρόγραμμα AQB

Έλεγχος δ	ιατομής				
	N(kN)	$V_y(kN)$	$V_z(kN)$	$M_y(kNm)$	$M_z(kNm)$
Δρώσα	-1870	30	698	981	20
Αντοχή	11572	4892	2387	2118	669
Λόγος	0,16	0	0,29	0,47	0,03
Λόγος σε διαξονική κάμψη(M+V+N)				0,	25

Παρατήρηση: στις αντοχές My και Mz έχουν γίνει οι απομειώσεις λόγω ταυτόχρονων αξονικών και διατμητικών δυνάμεων, όπου είναι απαραίτητες.

Έλεγχος μέλους

Α)Καμπτικός λυγισμός							
	i(m)	$\overline{\lambda}$	Καμπύλη	χ	$N_{b,Rd}$	Λόγος	
у-у	0,198	0,85	b	0,69	8016	0,23	
Z-Z	0,076	1,31	С	0,38	4450	0,41	

Β) Στρεπτοκαμπτικός λυγισμός

C_1	C_2	C_3	M_{cr}	$\overline{\lambda}_{_{LT}}$	Καμπύλη	χ_{LT}	$M_{b,Rd}$	Λόγος
1	0	1	5304	0,65	α	0,87	1838	0,53

Παρατήρηση: στο υποστύλωμα οι συντελεστές φόρτισης C_1 και C_3 λήφθηκαν ίση με τη μονάδα υπέρ της ασφαλείας.

Γ)Συνδιασμός

k_{yy}	k_{zz}	k_{yz}	k_{zy}	Έλεγχος y-y	Έλεγχος z-z
1,03	1,31	0,79	0,62	0,81	0,80

Έλεγχος λειτουργικότητας

• Έλεγχος οριζόντιων μετακινήσεων

	< 20.1
 Για γερανογέφυρα 50 τόνων: 	< ── 19.6
$17,8mm \le h_c / 400 = 22,5mm$	← ← 17.9
 Για monorail 12,5 τόνων: 	<
$12,3mm \le h_c / 400 = 15mm$	← 15.8
 Για υποστύλωμα 	←13.6
$20,1mm \le h_c / 150 = 73mm$	•=====12.3 •==
	⊷ 8.07
	-5.16
	-2.62
	0.662
	я

• Διαφορική οριζόντια μετακίνηση υποστυλωμάτων(για τις δοκούς κύλισης)

 \circ Για γερανογέφυρα 50 τόνων: 17,7 −11,8 = 5,9mm ≤ L/600 = 10,4mm \circ Για monorail 12,5 τόνων: 9,9 − 7.23 = 2,67mm ≤ L/600 = 10,4mm

4.4 Ζυγώματα

4.4.1 Άνω χορδή ζυγώματος

Γενικά

Διατομή:HEB260 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος = 12,86m Μήκος λυγισμού : Y-Y=3,21m Z-Z=3,21m Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

Έλεγχος διατομής

	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)
Δρώσα	-710	20	75	167	35
Αντοχή	4086	1812	748	411	207
Λόγος	0,17	0	0,1	0,4	0,17
Λόγος σε διαξονική κάμψη(M+V+N)				0,	33

Παρατήρηση: στις αντοχές My και Mz έχουν γίνει οι απομειώσεις λόγω ταυτόχρονων αξονικών και διατμητικών δυνάμεων, όπου είναι απαραίτητες

\geq	Έλεγγος	μέλους
		F

Α)Καμπ	τικός λυγισμό	ς				
	i(m)	$\overline{\lambda}$	Καμπύλη	χ	$N_{b,Rd}$	Λόγος
у-у	0,112	0.37	b	0,93	3825	0,19
Z-Z	0,066	0,64	С	0,76	3116	0.23

Β)Στρεπτοκαμπτικός λυγισμός

C_1	C_2	C_3	M_{cr}	$\overline{\lambda}_{_{LT}}$	Καμπύλη	χ_{LT}	$M_{b,Rd}$	Λόγος
1,285	1,562	0,753	1912	0,49	α	0,92	383	0,44

Γ)Συνδιασμός

k_{yy}	k_{zz}	k_{yz}	k_{zy}	Έλεγχος y-y	Ελεγχος z-z
0,93	1,04	0,62	0,55	0,70	0,65

Έλεγχος λειτουργικότητας
 δ₂= 4mm<L/250=52,4mm
 δ_{max}=12,6mm<L/200=64,3mm

4.4.2 Κάτω χορδή ζυγώματος

Γενικά

Διατομή:SHC 200x200x8 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος : 25m Μήκος λυγισμού : Y-Y=3,125m Z-Z=25m Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

> Έλεγχος διατομής

	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)	
Δρώσα	-270	40	31	30	80	
Αντοχή	2043	590	590	145	145	
Λόγος	0,13	0,07	0,05	0,20	0,55	
Λό	Λόγος σε διαξονική κάμψη(M+V+N) 0,34					

Έλεγχος μέλους

Α)Καμπτικός λυγισμός

	i(m)	$\overline{\lambda}$	Καμπύλη	χ	$N_{b,Rd}$	Λόγος
Z-Z	0,077	2,12	с	0,18	360	0,75

4.4.3 Δικτύωμα ζυγώματος

Γενικά

Διατομή: SHC 120x120x10 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος : 3,45m Μήκος λυγισμού : Y-Y=3,45m Z-Z=3,45m Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

0.105 106

	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)
Δρώσα	-540	0	0,56	0,48	0
Αντοχή	1399	404	404	9,8	9,8
Λόγος	0,17	0	0	0,05	0
Λόγος σε διαξονική κάμψη(M+V+N)				()
Λό	γος σε διαξονικ	ή κάμψη(M+V-	+N)	()

Έλεγχος διατομής και μέλους

A \ TZ	,	2	,
A K $\alpha \parallel \pi \tau$	KOC	$\lambda DV C$	51100
11)11000000	nos	100 100	mog

	i(m)	$\overline{\lambda}$	Καμπύλη	χ	$N_{b,Rd}$	Λόγος
y-y/z-z	0,044	1,02	с	0,53	741	0,73

4.5 Οριζόντια στοιχεία

Γενικά

Διατομή:SHC 70x70x4 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος = 6,25m Μήκος λυγισμού : Y-Y=6,25m Z-Z=6,25m Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

Έλεγχος διατομής και μέλους

	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)
Δρώσα	-35	0	0,4	0,45	0
Αντοχή	350	101	101	8.54	8.54
Λόγος	0,09	0	0	0,05	0
Λό	γος σε διαξονικ	()		

Α)Καμπτικός λυγισμός

	i(m)	$\overline{\lambda}$	Καμπύλη	χ	$N_{b,Rd}$	Λόγος
y-y/z-z	0,031	2,6	с	0,12	43	0,74

4.6 Κατακόρυφοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας

4.7 Οριζόντιοι σύνδεσμοι δυσκαμψίας

Όμοια με τους κατακόρυφους. ≻ Γενικά Διατομή: SHC 90x90x5 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος = 7,03m Μήκος λυγισμού : Y-Y=3,51m Z-Z=3,51m

Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

Έλεγχος διατομής και μέλους
 N_{Ed} = 110kN
 N_{Rk} = 564kN

 $2 \times N_{Ed} = 220kN < N_{Rk}$

0.0581

×10.729

00-

$$\begin{split} & \quad \mathbb{Elegges logitation} \\ & \quad \mathbb{Elegges logitation} \\ & \quad i = \sqrt{I/A} = 3,5 cm \\ & \quad 1,3 < \overline{\lambda} = \frac{L_{cr}}{i \times \lambda_1} = 1,31 < 2 \end{split}$$

4.8 Πρόβολοι έδρασης δοκών

- Γενικά Διατομή: ΗΕΒ 550 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος = 0,5m Μήκος λυγισμού : Y-Y=1,05m Z-Z=1,05m Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB ⁸0.416 0.424 0.139 0.139 0.263 0.424 0.139 0.424 0.139 0.424 0.139 0.424 0.139 0.424 0.139 0.424 0.139 0.424 0.139 0.424 0.139 0.139 0.424 0.139 0.130 0. 0.424 0.424 4.416 0.132 **@.424** 0.139 **Q**.132 .424 0 139 ₫.424 0.139 0.832 **...**139 .424 **a**.263 ₿.424 **g**.139 ₫.424 6.416 **Q**.139 **g**.139 **___**.132
- Έλεγχος διατομής

	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)
Δρώσα	165	40	1215	728	24
Αντοχή	8765	3465	1993	1835	462
Λόγος	0,02	0,01	0,61	0,4	0,05
Λό	γος σε διαξονικ	00,	,21		

Παρατήρηση: στις αντοχές My και Mz έχουν γίνει οι απομειώσεις λόγω ταυτόχρονων αζονικών και διατμητικών δυνάμεων, όπου είναι απαραίτητες

Έλεγχος μέλους
 Δ)Καμπτικός λυγισμός

Αλαμπικο	ς λυγισμος				
	i(m)	$\overline{\lambda}$	Καμπύλη	χ	
у-у	0,23	0.06	а	1	
Z-Z	0,07	0,19	b	1	

B)Στρεπτοκαμπτικός λυγισμός (y-y)

C_1	C_2	C_3	M_{cr}	$\overline{\lambda}_{_{LT}}$	Καμπύλη	χ_{LT}	$M_{b,Rd}$	Λόγος
1,879	0	0,939	20549	0,31	α	0,97	1789	0,40

Γ)Συνδιασμός

k_{yy}	k_{zz}	k_{yz}	k_{zy}	Έλεγχος y-y	Ελεγχος z-z
0,89	0,89	0,54	0,54	0,41	0,28

4.9 Μετωπικοί στύλοι

Γενικά

Διατομή: IPE300 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος = 20,6m

Μήκος λυγισμού : Y-Y=10,3m Z-Z=1,1m (στηρίζεται πλευρικά από τις μηκίδες) Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

Έλεγχος διατομής

170 2	1 12				
	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)
Δρώσα	165	35	10	87	12
Αντοχή	1856	639	511	216,7	43,2
Λόγος	0,08	0,06	0,03	0,38	0,23
Λó	γος σε διαξονικ	0,	14		

Παρατήρηση: στις αντοχές My και Mz έχουν γίνει οι απομειώσεις λόγω ταυτόχρονων αζονικών και διατμητικών δυνάμεων, όπου είναι απαραίτητες

Έλεγχος μέλους

Α)Καμπτικός λυγισμός

	i(m)	$\overline{\lambda}$	Καμπύλη	χ	$N_{b,Rd}$	Λόγος
у-у	0,12	1,15	b	0,5	933	0,17
Z-Z	0,033	0,42	с	0,88	1636	0.10

Β)Στ	οεπτοκαμ <i>π</i>	ττικός λυγι	σμός (y-y	<i>(</i>)				
C_1	C_2	C_3	M_{cr}	$\overline{\lambda}_{_{LT}}$	Καμπύλη	χlt	$M_{b,Rd}$	Λόγος
1,132	0,459	0,525	798	0,52	α	0,92	198	0,41

Γ)Συνδιασμός

k_{yy}	k_{zz}	k_{yz}	k_{zy}	Έλεγχος y-y	Ελεγχος z-z
1,05	0,92	0,55	0,63	0,74	0,58

4.10 Τεγίδες

Η διαστασιολόγιση των τεγίδων έγινε σε ξεχωριστό φορέα με διατομή και ασκούμενες δυνάμεις που φαίνονται παρακάτω. Λόγω της σχετικά μεγάλης κλίσης που προκαλεί εντονότερες δυνάμεις στον ασθενή άξονα της διατομής χρησιμοποιήθηκε διατομή ΗΕΑ.

Γενικά

Διατομή: ΗΕΑ160 Κατάταξη διατομής:2 Συνολικό μήκος = 6,25m Πλάτος επιρροής (οριζόντια προβολή): 1,6m Γωνία διατομής:13,5°

> Φορτία

Ιδίο βάρος: 22,4kg/m*9,81m/s²/1000 = 0,224kN/m

Πρόσθετα μόνιμα: $0.7kN/m^2 \times 1.6m = 1.12kN/m$

Κινητό φορτίο οροφής: $0.5kN/m^2 \times 1.6m = 0.8kN/m$

Φορτίο χιονιού: $0.7kN/m^2 \times 1.6m = 1.12kN/m$

Η επίδραση του ανέμου αγνοείθηκε υπέρ της ασφαλείας και τα φορτία συνδιάστηκαν με τους κανονισμούς που παρουσιάστηκαν στο κεφάλαιο 2.

Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

45	0						l
121	.366	0.627	0.784	0.836	0.784	0.627	.366

Έλεγχος διατομής και μέλους

170 2	1 1 2 1	2			
	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)
Δρώσα	0	1,3	10	16	2
Αντοχή	639	266	133	39	20
Λόγος	0	0	0,08	0,41	0,1
Λό	γος σε διαξονικ	00	,27		

Παρατήρηση: Θεωρείται ότι τα φύλλα επικάλυψης είναι επαρκώς στερεωμένα επί των τεγίδων γεγονός που προσφέρει συνεχής υποστήριζη στο άνω θλιβόμενο πέλμα τους και παρεμποδίζει τις πλευρικές παραμορφώσεις του. Επομένως παραλήπονται οι έλεγχοι μέλους.

Έλεγχος λειτουργικότητας
 δ₂= 11,9mm<L/250=25mm
 δ_{max}=19,5mm<L/200=31,25mm

4.11 Μηκίδες

Όμοια με τις τεγίδες έγινε διαστασιολόγιση σε ξεχωριστό φορέα.

> Γενικά

Διατομή: UPN 220 Κατάταξη διατομής:1 Συνολικό μήκος = 6,25m Πλάτος επιρροής:1,1m

Φορτία

Ιδίο βάρος (κατά τον ασθενή άξονα): $22,4kg/m*9,81m/s^2/1000 = 0,224kN/m$ Πρόσθετα μόνιμα (κατά τον ασθενή άξονα): $0,3kN/m^2 \times 1,1m = 0,33kN/m$ Φορτίο ανέμου (κατά τον ισχυρό άξονα): $1,16kN/m^2 \times 1,1m = 1,28kN/m$ Συντελεστής εκμετάλλευσης από AQB

Έλεγχος διατομής

170 5					
	N(kN)	Vy(kN)	Vz(kN)	My(kNm)	Mz(kNm)
Δρώσα	0	6	2,6	4,1	10
Αντοχή	598	179	187	11	47
Λόγος	0	0,03	0	0,37	0,21
Λó	γος σε διαξονικ	00	,34		

Παρατήρηση: Θεωρείται ότι τα φύλλα επικάλυψης είναι επαρκώς στερεωμένα επί των τεγίδων γεγονός που προσφέρει συνεχής υποστήριζη στο άνω θλιβόμενο πέλμα τους και παρεμποδίζει τις πλευρικές παραμορφώσεις του. Επομένως παραλήπονται οι έλεγχοι μέλους.

Έλεγχος λειτουργικότητας

Οριζόντια μετακίνηση
 δ₂= 5,7mm<L/250=25mm
 δ_{max}=5,7mm<L/200=31,25mm

Κατακόρυφη μετακίνηση
 δ_{max}=26,2mm <L/200=31,25mm

4.12 Περιορισμός βλαβών

$$\begin{split} & \Sigma εισμός κατά X \\ & d_e = 76,8mm \\ & q_d = 1,5 \\ & v = 0,5 \\ & d_r = d_e * q_d = 115,2 \\ & d_r * v = 57,6mm < 0,0075h = 0,0075*14000 = 105mm \end{split}$$

Σεισμός κατά Υ

 $\begin{array}{l} d_e = 57 mm \\ q_d = 1,5 \\ v = 0,5 \\ d_r = d_e ^* q_d = 85,5 \\ d_r ^* v = 42,75 mm < 0,0075 h = 0,0075 ^* 14000 = 105 mm \end{array}$

5 Συνδέσεις

Σημαντικό κομμάτι της ανέγερσης μιας μεταλλικής κατασκευής αποτελούν οι συνδέσεις των μελών τις. Οι συνδέσεις θα πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα ανάπτυξης ολόκληρης της πλαστικής ικανότητας των μελών, έτσι ώστε να εκμεταλλευόμαστε στο έπακρο την αντοχή και την πλαστιμότητα των μελών ενός χαλύβδινου πλαισίου. Επειδή όμως η συμπεριφορά των συνδέσεων δεν είναι τόσο καλά γνωστή όπως των μελών, απαιτείται μια συντηρητικότερη προσέγγιση του σχεδιασμού των συνδέσεων σε σχέση με αυτή των μελών.

Οι συνδέσεις θα πρέπει να υπολογίζονται κατά τρόπο που να καθιστούν την κατασκευή και ανέγερση των φορέων όσο το δυνατόν πιο απλή και γρήγορη και δεν θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητες σε κατασκευαστικές ατέλειες του εργοστασίου.

Στην παρούσα διπλωματική σχεδιάστηκαν ορισμένες συνδέσεις με το πρόγραμμα Robot (παρουσιάζονται ενδεικτικά οι τελικοί έλεγχοι που βγάζει το πρόγραμμα) και κάποιες με το χέρι.

5.1 Έδραση υποστυλώματος

Η σύνδεση ελέχθηκε για το συνδιασμό φορτίσεων που μας δίνει τη μέγιστη αξονική και για το συνδιασμό που μας δίνει τη μέγιστη κάμψη. Έχουν χρησιμοποιηθεί 12 αγκύρια M42 αντοχής 10,9 τοποθετημένα όπως φαίνεται παρακάτω. Στη συνέχεια παρουσιάζεται ο έλεγχος για το συνδιασμο φορτίσεων μεγιστης κάμψης που ήταν ο δυσμενέστερος.

Σχήμα 5.1: Έδραση υποστυλώματος

Σχήμα 5.2: Προοπτική απεικόνιση της έδρασης του υποστυλώματος

LOADS

Case: Manual calculations.

N _{j,Ed} =	-180,00	[kN]	Axial force
V _{j,Ed,z} =	188,00	[kN]	Shear force
M _{j,Ed,y} =	970,00	[kN*m]	Bending moment

CONNECTION CAPACITY CHECK

N _{j,Ed} / N _{j,Rd} ≤ 1,0 (6.24)				0,01 < 1,00
A =	5300	[mm]	Avial farms acceptricity	
y -	5369	fuuul	Adian force eccentricity	
z _{c,y} =	219	[mm]	Lever arm F _{C.Rd.y}	
z _{t,y} =	300	[mm]	Lever arm F _{T,Rd,y}	
M _{j,Rd,y} =	1044,97	[kN*m]	Connection resistance for bending	

 $M_{j,Ed,y} / M_{j,Rd,y} \le 1,0$ (6.23)

0,93 < 1,00

SHEAR

SHEAR CHECK

$V_{j,Rd,z} = n_b * min(F_{1,vb,Rd,z}, F_{2,vb,Rd})$	$_{d}$, $F_{v,Rd,cp}$, $F_{v,Rd,c,z}$) +	F _{v,Rd,wg,z} + F _{f,Rd}	L	
V _{j,Rd,z} =	3634,79	[kN]	Connection resistance for shear	
V _{j,Ed,z} / V _{j,Rd,z} ≤ 1,0				0,05 < 1,00

	WELDS	BETWEEN	THE	COLUMN	AND	THE	BASE	PLATE
--	-------	---------	-----	--------	-----	-----	------	-------

σ_ =	183,68	[MPa]	Normal stress in a weld
τ_ =	183,68	[MPa]	Perpendicular tangent stress
τ _{yll} =	0,00	[MPa]	Tangent stress parallel to V _{j,Ed,y}
τ _{zII} =	16,87	[MPa]	Tangent stress parallel to V _{j,Ed,z}
β _W =	0,90		Resistance-dependent coefficient
$σ_{\perp} / (0.9* f_u / γ_{M2})) ≤ 1.0 (4.1)$			0,52 < 1,00
$\sqrt{(\sigma_{\perp}^2 + 3.0 (\tau_{yII}^2 + \tau_{\perp}^2))} / (f_u/($	β _W *γ _{M2}))) ≤ 1.0 (4.1)		0,84 < 1,00
$\sqrt{(\sigma_{\perp}^2 + 3.0 (\tau_{zII}^2 + \tau_{\perp}^2))} / (f_u/(\sigma_{\perp}^2 + \sigma_{\perp}^2))$	β _W *γ _{M2}))) ≤ 1.0 (4.1)		0,67 < 1,00
$\begin{split} \beta_{W} &= \\ \sigma_{\perp} / (0.9^{*} f_{U} / \gamma_{M2})) \leq 1.0 \; (4.1) \\ v(\sigma_{\perp}^{2} + 3.0 \; (\tau_{y II}^{2} + \tau_{\perp}^{2})) \; / \; (f_{u} / (\tau_{\mu}^{2} + 3.0 \; (\tau_{z II}^{2} + \tau_{\perp}^{2})) \; / \; (f_{u} / (\tau_{\mu}^{2} + 3.0 \; (\tau_{z II}^{2} + \tau_{\perp}^{2})) \; / \; (f_{u} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{u} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{u} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; / \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2} + \tau_{\mu}^{2})) \; (f_{\mu} / (\tau_{\mu}^{2}$	0,90 $β_W^* γ_{M2}))) ≤ 1.0 (4.1)$ $β_W^* γ_{M2}))) ≤ 1.0 (4.1)$		Resistance-dependent coefficient 0,52 < 1,00 0,84 < 1,00 0,67 < 1,00

Ratio 0,93

5.2 Σύνδεση κοντού πρόβολου με υποστύλωμα

Έγινε με 12 κοχλίες Μ22 αντοχής 10.9.

Σχήμα 5.3: Σύνδεση κοντού πρόβολου με υποστύλωμα

Σχήμα 5.4: Προοπτική απεικόνιση της σύνδεσης κοντού πρόβολου με υποστύλωμα

LOADS

Ultimate limit state Case: Manual calcu	lations.			
M _{b1,Ed} =	72	3,00	[kN*m]	Bending moment in the right beam
V _{b1,Ed} =	121	5,00	[kN]	Shear force in the right beam
N _{b1,Ed} =	100	0,00	[kN]	Axial force in the right beam
BEAM RESISTANCES				
SHEAR				
A _{vb} =	170,07	[cm ²]	Shear area	
$V_{cb,Rd} = A_{vb} (f_{yb} / \sqrt{3}) / \gamma_{M0}$				
V _{cb,Rd} =	3485,70	[kN]	Design section	nal resistance for shear
$V_{b1,Ed} / V_{cb,Rd} \le 1,0$				0,35 < 1,00

COLUMN RESISTANCES

WEB PANEL - SHEAR			
M _{b1,Ed} =	728,00	[kN*m]	Bending moment (right beam)
M _{b2,Ed} =	0,00	[kN*m]	Bending moment (left beam)
V _{c1,Ed} =	0,00	[kN]	Shear force (lower column)
V _{c2,Ed} =	0,00	[kN]	Shear force (upper column)
z =	862	[mm]	Lever arm
$V_{wp,Ed} = (M_{b1,Ed} - M_{b2,Ed})$	/z-(V _{c1,Ed} -V _{c2,Ed})/2		
V _{wp,Ed} =	844,85	[kN]	Shear force acting on the web panel
A _{vs} =	119,84	[cm ²]	Shear area of the column web
A _{ve} =	119,84	[cm ²]	Shear area
d _s =	830	[mm]	Distance between the centroids of stiffeners
M _{pl,fc,Rd} =	43,59	[kN*m]	Plastic resistance of the column flange for bending
M _{pl,stu,Rd} =	10,90	[kN*m]	Plastic resistance of the upper transverse stiffener for bending
M _{pl,stl,Rd} =	10,90	[kN*m]	Plastic resistance of the lower transverse stiffener for bending
$V_{wp,Rd} = 0.9 (A_{vs}*f_{y,wc}) / ($	v3 γ _{M0}) + Min(4 M _{pl,fc,Rd}	/ d _s , (2 M _{pl,fc,Rd} +	$M_{pl,stu,Rd} + M_{pl,stl,Rd} / d_s$
V _{wp,Rd} =	2341,88	[kN]	Resistance of the column web panel for shear
V _{wp,Ed} / V _{wp,Rd} ≤ 1,0			0,36 < 1,00

CONNECTION RESISTANCE FOR TENSION

F _{t,Rd} =	218,16	[kN]	Bolt resistance for tension	
B _{p,Rd} =	537,44	[kN]	Punching shear resistance of a bolt	
$N_{j,Rd} = Min (N_{tb,Rd}, n_v n_h)$	F _{t,Rd} , n _v n _h B _{p,Rd})			
N _{j,Rd} =	2617,92	[kN]	Connection resistance for tension	
N _{b1,Ed} / N _{j,Rd} ≤ 1,0			0,04 < 1	1,00
CONNECTION RESISTA	NCE FOR BENDING			
$M_{i,Rd} = \sum h_i F_{ti,Rd}$	1,000			
M _{j,Rd} =	1112,62	[kN*m]	Connection resistance for bending	
M _{b1,Ed} / M _{j,Rd} ≤ 1,0			0,65 < 1,00	
CONNECTION RESIST	ANCE FOR SHEAF	2		
$V_{j,Rd} = n_h \sum_{1}^{n} F_{vj,Rd}$				
V _{j,Rd} =	1353,91	[kN]	Connection resistance for shear	

 $V_{b1,Ed} / V_{j,Rd} \le 1.0$

0,90 < 1,00

WELD RESISTANCE

A _w =	264,59	[cm ²]	Area of all welds
A _{wy} =	159,40	[cm ²]	Area of horizontal welds
A _{wz} =	105,19	[cm ²]	Area of vertical welds
I _{wy} =	272179,06	[cm ⁴]	Moment of inertia of the weld arrangement with respect to the hor. axis
$\sigma_{\perp max} = \tau_{\perp max} =$	91,74	[MPa]	Normal stress in a weld
$\sigma_{\perp} = \tau_{\perp} =$	80,51	[MPa]	Stress in a vertical weld
τ _{II} =	115,50	[MPa]	Tangent stress
β _w =	0,80		Correlation coefficient

$\sqrt{[\sigma_{\perp max}^{2} + 3^{*}(\tau_{\perp max}^{2})]} \le f_{u}/(\beta_{w}^{*}\gamma_{M2})$	183,47 < 360,00
$\sqrt{[\sigma_{\perp}^{2} + 3^{*}(\tau_{\perp}^{2} + \tau_{ }^{2})]} \le f_{u}/(\beta_{w}^{*}\gamma_{M2})$	256,81 < 360,00
$\sigma_{\perp} \leq 0.9^* f_u / \gamma_{M2}$	91,74 < 259,20

Ratio 0,90

Σχήμα 5.5: Λεπτομέρεια έδρασης της δοκού κύλισης

5.3 Σύνδεση υποστυλώματος με την άνω χορδή ζυγώματος

Έγινε με 8 κοχλίες Μ20 αντοχής 8.8.

Σχήμα 5.6: Σύνδεση υποστυλώματος με την άνω χορδή ζυγώματος

Σχήμα 5.7: Προοπτική απεικόνιση της σύνδεσης υποστυλώματος με την άνω χορδή ζυγώματος

LOADS

Ultimate limit state				
Case: Manual calcul	ations.			
M _{b1,Ed} =	170,00	[kN*	m]	Bending moment in the right beam
V _{b1,Ed} =	66,00	[kN	1]	Shear force in the right beam
N _{b1,Ed} =	-448,25	[kN	1]	Axial force in the right beam
BEAM RESISTANCES				
COMPRESSION				
А _b =	118,44	[cm ²]	Area	
$N_{cb,Rd} = A_b f_{yb} / \gamma_{M0}$				
N _{cb,Rd} =	4204,76	[kN]	Design co	ompressive resistance of the section
SHEAR				
A _{vb} =	48,79	[cm ²]	Shear are	ea
$V_{cb,Rd} = A_{vb} (f_{yb} / \sqrt{3}) / \gamma_{M0}$				
V _{cb,Rd} =	1000,08	[kN]	Design s	ectional resistance for shear
V _{b1,Ed} / V _{cb,Rd} ≤ 1,0				0,07 < 1,00

COLUMN RESISTANCES

WEB PANEL - SHEAR			
M _{b1,Ed} =	170,00	[kN*m]	Bending moment (right beam)
M _{b2,Ed} =	0,00	[kN*m]	Bending moment (left beam)
V _{c1,Ed} =	0,00	[kN]	Shear force (lower column)
V _{c2,Ed} =	0,00	[kN]	Shear force (upper column)
Z =	380	[mm]	Lever arm
$V_{wp,Ed} = (M_{b1,Ed} - M_{b2})$. _{Ed})/z-(V _{c1.Ed} -V _{c2.Ed})/2		
V _{wp,Ed} =	447,37	[kN]	Shear force acting on the web panel
A _{vs} =	119,84	[cm ²]	Shear area of the column web
A _{ve} =	119,84	[cm ²]	Shear area
d _s =	337	[mm]	Distance between the centroids of stiffeners
M _{pl,fc,Rd} =	28,86	[kN*m]	Plastic resistance of the column flange for bending
M _{pl,stu,Rd} =	10,90	[kN*m]	Plastic resistance of the upper transverse stiffener for bending
M _{pl,stl,Rd} =	10,90	[kN*m]	Plastic resistance of the lower transverse stiffener for bending
$V_{wp,Rd} = 0.9 (A_{vs}*f_{y,wc})$) / (√3 γ _{M0}) + Min(4 M _{pl,fc,Rd} / d	s, (2 M _{pl,fc,Re}	d + M _{pl,stu,Rd} + M _{pl,stl,Rd}) / d _s)
V _{wp,Rd} =	1699,01	[kN]	Resistance of the column web panel for shear

V_{wp,Ed} / V_{wp,Rd} ≤ 1,0

0,26 < 1,00

CONNECTION RESISTANCE FOR COMPRESSION

 $N_{b1,Ed}/N_{j,Rd} \le 1.0$

CONNECTION RESISTANCE FOR BENDING

0,16 < 1,00

CONNECTION RESISTANCE FOR	BENDING M _{j,Rd}			
$M_{iBd} = \sum h_i F_{tiBd}$				
M _{j,Rd} =	243,90	[kN*m]	Connection resistance for bendin	g
M _{b1,Ed} / M _{j,Rd} ≤ 1,0				0,70 < 1,00
M _{b1,Ed} /M _{j,Rd} +N _{b1,Ed} /N _{j,Rd} M/M+N/N	51			0.95 < 1.00
^m b1,Ed ¹ j,Rd ¹ b1,Ed ¹ j,Rd				0,03 < 1,00
CONNECTION RESISTANC	CE FOR SHEA	R		
$V_{j,Rd} = n_h \sum_1^n F_{vj,Rd}$				
V _{j,Rd} =	869,41	[kN]	Connection resistance for shear	
V _{b1,Ed} / V _{j,Rd} ≤ 1,0				0,08 < 1,00
WELD RESISTANCE				
A _w =	157,44	[cm ²]	Area of all welds	
A _{wv} =	126,72	[cm ²]	Area of horizontal welds	
A _{wz} =	30,72	[cm ²]	Area of vertical welds	
l _{wy} =	37869,71	[cm ⁴]	Moment of inertia of the weld arrangement with	respect to the hor. axis
σ _{⊥max} =τ _{⊥max} =	-102,21	[MPa]	Normal stress in a weld	
$\sigma_{\perp} = \tau_{\perp} =$	-94,63	[MPa]	Stress in a vertical weld	
τ ₁₁ =	21,48	[MPa]	Tangent stress	
β _w =	0,90		Correlation coefficient	
$\sqrt{[\sigma_{\perp max}^2 + 3^*(\tau_{\perp max}^2)]} \le f_u^2/(\beta_w^*\gamma_M)$	2)		204,42	< 435,56
$\sqrt{[\sigma_1^2 + 3^*(\tau_1^2 + \tau_{11}^2)]} \le f_1/(\beta_w^* \gamma_{M2})$			192,87	< 435,56
σ _⊥ ≤ 0.9*f _u /γ _{M2}			102,21	< 352,80

Ratio 0,85

5.4 Σύνδεση Οριζόντιου Συνδέσμου Δυσκαμψίας

Ο κατακόρυφος σύνδεσμος δυσκαμψίας είναι μέλος από το οποίο προσδοκάτε η απορρόφηση σεισμικής ενέργειας γι' αυτό το λόγο επιθυμείτε η διαρροή να γίνεται στην βασική διατομή της διαγωνίου και όχι στο έλασμα σύνδεσης. Γι' αυτό το λόγο πρέπει να ικανοποιείται η σχέση

 $R_d \ge 1, 2 \times R_{fd}$

όπου

 $\mathbf{R}_{\rm d}$ είναι η οριακή αντοχή της σύνδεσης

 $R_{\rm fd}$ είναι η αντοχή διαρροής του πλάστιμου μέλους
Έλεγχος ελάσματος
 Θεωρώ πάχος ελάσματος t=1,8cm

$$\left. \begin{array}{l} t \times b > 1, 2 \times A \\ N_{u,Rd} > 1, 2 \times N_{pl,Rd} \end{array} \right\} b > 11,5 cm \rightarrow b = 12 cm$$

Αντοχή κοχλιών σε διάτμηση
 Επιλέγονται κοχλίες M20 και αντοχής 8.8:

$$F_{v,Rd} = m \times \frac{n \times a_v \times A \times f_{ub}}{\gamma_{M2}}$$

$$F_{v,Rd} > 1,2 \times N_{pl,Rd}$$

$$m > 2,8 \rightarrow m = 3$$

Αντοχή σε σύνθλιψη άντυγας

Παρατήρηση: Πρέπει να ισχύει το 2° κριτήριο πλαστιμότητας σύμφωνα με το οποίο καθοριστική σε αστοχία πρέπει να είναι η σύνθλιψη άντυγας των οπών.

$$F_{b,Rd} = m \times \frac{k_1 \times a_b \times f_u \times d \times t}{\gamma_{M2}}$$

$$k_1 = \min(2,8\frac{e_2}{d_0} - 1,7;2,5)$$

$$a_b = \min(\frac{e_1}{3d_0}; \frac{p_1}{3d_0} - \frac{1}{4}; \frac{f_{ub}}{f_u})$$

$$1,2N_{pl,Rd} \le F_{b,Rd} \le F_{v,Rd}$$

$$F_{b,Rd} \le F_{v,Rd}$$

Apa $4cm < e_1 < 4,33cm$ και $2,4cm < p_1 < 5,98cm$ Όμως min e1 =1,2d0 = 1,2x2,2 = 2,64cm min p1 = 2,2d0 = 2,2x2,2 =4,4cm max e1 =4cm +4t =4 + 4x1,7 =10,8cm max p1 =min(14t;20) =min(14x1,7;20) =20cm

Έλεγχος συγκόλλησης Αντοχή συγκόλλησης

$$f_{v,wd} = \frac{f_u}{\sqrt{3} \times \beta_w \times \gamma_{M2}} = 26,17 cm$$

Πάχος συγκόλλησης

$$a_{\min} = 3mm \\ a_{\max} = 0.7t_{\min} = 1.26$$
 $a = 4mm$
Μήκος συγκόλλησης
 $4 \times l \times a \times f_{v,wd} \ge 1.2N_{pl,Rd} \rightarrow l \ge 16.2cm$ $l=18cm$

5.5 Λεπτομέρειες μηκίδας και τεγίδας

Σχήμα 5.11: Λεπτομέρειες μηκίδας και τεγίδας

6 Βιβλιογραφία

- 1. Βάγιας Ι., Ερμόπουλος Ι., Ιωαννίδης Γ. (1999). «Σιδηρές κατασκευές, παραδείγματα εφαρμογής του Ευρωκώδικα 3, Τόμος ΙΙ». Εκδόσεις Κλειδάριθμος, Αθήνα.
- Βάγιας Ι., Ερμόπουλος Ι., Ιωαννίδης Γ. (2005α). «Σχεδιασμός δομικών έργων από χάλυβα, 2η έκδοση», Εκδόσεις Κλειδάριθμος, Αθήνα.
- Βάγιας Ι., Ερμόπουλος Ι., Ιωαννίδης Γ., (2005β). «Σιδηρές κατασκευές, παραδείγματα εφαρμογής του Ευρωκώδικα 3, Τόμος Ι». Εκδόσεις Κλειδάριθμος, Αθήνα.
- 4. Aslani H., Miranda E. (2005). "Probabilistic earthquake loss estimation and loss disaggregation in buildings." Report No. 157, John A. Blume Earthquake Engineering Center, Stanford University, Stanford, CA.
- 5. Bazzurro P., and Luco N. (2007). "Does amplitude scaling of ground motion records result in biased nonlinear structural drift responses?" Earthquake Engineering and Structural Dynamics, 36(13), 1813–1835.
- Cornell C.A., Jalayer F., Hamburger R.O., Foutch D.A. (2002). "The probabilistic basis for the 2000 SAC/FEMA steel moment frame guidelines." ASCE Journal of Structural Engineering, 128(4), 526–533.
- 7. Dolsek M. (2009). "Incremental dynamic analysis with consideration of modelling uncertainties." Earthquake Engineering and Structural Dynamics, 38(6), 805–825.
- Dolsek M., Fajfar, P. (2008). "The effect of masonry infills on the seismic response of a four storey reinforced concrete frame – A probabilistic assessment." Engineering Structures, 30(11), 3186–3192.
- 9. Haselton C.B. (2006). "Assessing seismic collapse safety of modern reinforced concrete moment frame buildings." PhD Thesis, Stanford University, Stanford, CA.
- 10. Jalayer F. (2003). "Direct Probabilistic Seismic Analysis: Implementing Non-linear Dynamic Assessments." PhD Thesis, Stanford University, Stanford, CA.
- 11. Jalayer F., Cornell, C.A. (2009). "Alternative non-linear demand estimation methods for probability-based seismic assessments." Earthquake Engineering and Structural Dynamics, 38(8), 951–1052.
- 12. Liel A.B., Haselton C.B., Deierlein G.G., Baker J.W. (2009). "Incorporating modeling uncertainties in the assessment of seismic collapse risk of buildings." Structural Safety, 31(2), 197–211.
- 13. Luco N., Cornell C.A. (2007). "Structure-specific scalar intensity measures for nearsource and ordinary earthquake ground motions." Earthquake Spectra, 23(2), 357–392
- 14. NIST (2010). "Applicability of Nonlinear Multiple-Degree-of-Freedom Modeling for Design." Report No NIST GCR 10-917-9, prepared for the National Institute of Standards by the NEHRP Consultants Joint Venture, CA.
- 15. PEER (2005). PEER NGA Database. Pacific Earthquake Engineering Research Center, Berkeley, CA, http://peer.berkeley.edu/nga/.
- 16. SAC Joint Venture (2000a). "Recommended seismic design criteria for new steel moment-frame buildings." Report No. FEMA-350, prepared for the Federal Emergency Management Agency, Washington DC.
- 17. SAC Joint Venture (2000b). "Recommended seismic evaluation and upgrade criteria for existing welded steel moment-frame buildings." Report No. FEMA-351, prepared for the Federal Emergency Management Agency, Washington DC.
- 18. Vamvatsikos D., Cornell C.A. (2002). "Incremental Dynamic Analysis." Earthquake Engineering and Structural Dynamics, 31(3), 491–514.

- 19. Vamvatsikos D., Cornell C.A. (2004). "Applied Incremental Dynamic Analysis." Earthquake Spectra, 20(2), 523–553.
- 20. Vamvatsikos D., Fragiadakis M. (2010). "Incremental Dynamic Analysis for seismic performance uncertainty estimation." Earthquake Engineering and Structural Dynamics, 39(2), 141–163.
- 21. Celarec D., Vamvatsikos D., Dolsek M. (2011). "Simplified estimation of seismic risk for buildings with consideration of the structural ageing process." In: Dolsek M. (ed), Protection of Built Environment Against Earthquakes. Springer: Dordrecht.
- 22. De Luca F., Vamvatsikos D., Iervolino I. (2011). "Near-optimal bilinear fit of capacity curves for equivalent SDOF analysis." Proceedings of the COMPDYN2011 Conference on Computational Methods in Structural Dynamics and Earthquake Engineering, Corfu, Greece.

Παράρτημα Α. Στοιχεία γερανογεφυρών

Α.1 Αναλυτικά στοιχεία μονοτρόχιας γερανογέφυρας 12,5 τόνων

Basic Data	
Number of Crabs:	1 Qty
SWL:	12,5 t
Hook Path:	6 m
Span:	25000 mm
Girder Profile:	Box Girder
Deflection	1/800
Operating Voltage:	460 V
Frequency:	60 Hz

General Information	
Classification DIN EN 13001:	S3
Control Voltage:	48 V
Control Type:	DSE
Crab	
FEM / ISO Group:	1Am / M4
Hoist Speed: (V1)	4,8/0,84 m/min
Cross-travel Speed:	5 - 30 m/min
Crane	
Girder Style:	Std 1
Long-travel Speed:	12/48 m/min
-	

Crane	
Crane Weight:	9230 kg
Crab Weight:	603 kg
eKT:	4000 mm
Distance of guide rollers	4000 mm
Crane	
Girder Style:	Std 1
Bridge X1:	1148 mm
Bridge X2:	1148 mm
Bridge H1:	1098 mm
Bridge U:	-17 mm
End Carriage	
d:	200 mm
eKT:	4000 mm
LeKT:	4652 mm
Buffer Type:	DPZ 160
b	175 mm
0	
Crab	201
Long Travel Rail Height y:	864 mm
HOOK TO LI Rall Height g:	623 mm
Hook Approach lan1:	795 mm
Hook Approach lan2:	890 mm

Α.2 Αναλυτικά στοιχεία γερανογέφυρας 50 τόνων

Basic Data			General Information			
Number of Crabs	:	1 Qty	Classification DIN EN 13001:		S3	
SWL:		50 t	Control Voltage:		48 V	
Hook Path:		9 m	Control Type:		DSE	
Crab span:		2240 mm	Crab			
Span:		25000 mm	FEM / ISO Group:		1Am / M4	4
Girder Profile:		Box Girder	Hoist Speed: (V1)		3,6/0,6 m	n/min
Deflection		1/800	Cross-travel Speed:		5 - 25 m/	/min
Platform:		without	Crane			
Operating Voltage	e:	460 V	Girder Style:		Standard	11
Frequency:		60 Hz	Long-travel Speed:		12/48 m/	min
		Crane				
		Crane Weight:		23154 kg		
		Crab Weight:		2795 kg		
		eKT:		1600 mm		
		Carriage eKTa		4200 mm		
		Carriage eKTi		1000 mm		
		Distance of guide rollers		4200 mm		
	1. Cran	e Module:				
	iii oran	e modulo.				
	Otv	Module	Specification			
	1	Crab(s)	EZ DR-Pro 20-50 8/1-	9 7-3/0.5	2240	
	2	End Carriages & Drives	DEW-L-T 315/4200/10	00		
	1	Crab Power Supply	KBK 25			
	1	Crane Electrics				
	1	Crane Control	DSE			
	1	Crane Options				
	2	Crane Girder				
	1	Final Wiring				
	1	Final Assembly				
	1	Further Options				

Α.3 Τροχιές σειράς Α

Profile	Wei	ght	Base	(P)	Heigh	it (H)	Head	I (B)	Web (S)
	lbs/yd	kg/m	inches	mm	inches	mm	inches	mm	inches	mm
A45	44.6	22.1	4.92	125	2.17	55	1.77	45	0.94	24
A55	64.1	31.8	5.91	150	2.56	65	2.17	55	1.22	31
A65	86.9	43.1	6.89	175	2.95	75	2.56	65	1.50	38
A75	113.3	56.2	7.87	200	3.35	85	2.95	75	1.77	45
A100	149.8	74.3	7.87	200	3.74	95	3.94	100	2.36	60
A120	201.6	100.0	8.66	220	4.13	105	4.72	120	2.83	72
A150	303.0	150.3	8.66	220	5.91	150	5.91	150	3.15	80

Profile	Area	Moment	Sec. Modulus	Sec. Modulus	
	(cm ²)	(cm ⁴)	(cm ³)	(cm³)	
A45	28.2	90.0	41.5	27.0	
A55	40.5	178.0	68.6	45.6	
A65	54.9	319.0	105.4	71.3	
A75	71.6	531.0	153.6	105.3	
A100	94.7	856.0	203.4	161.8	
A120	127.4	1361.0	289.1	235.0	
A150	191.4	4373.0	601.5	565.7	